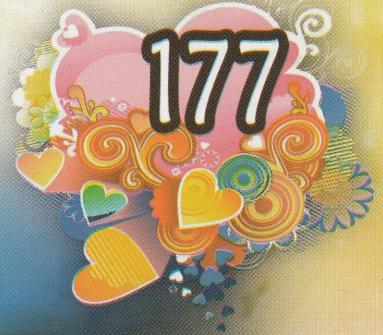

ஞானம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

செம்பியன் செல்வன் சிறுகதைப் போட்டி
[2014] முடிவுகள்

மணிவிழா எழுத்தாளர்
“கலாபூஷணம்”
எம். எம்.மன்ஸூர்

விலை :
ரூபா 100/=

தரமான தங்க நகைகளுக்கு....

Nagalingams Jewellers

Designers and Manufacturers of
22kt Sovereign Gold
Quality Jewellery

101, Colombo Street, Kandy.
Tel: 081 - 2232545

CENTRAL ESSENCE SUPPLIERS

Suppliers to Confectioners & Bakers

Dealers in all kinds of Food Essences,
Food Colours, Food Chemicals,
Cake Ingredients Etc.

76B, Kings Street, Kandy.
Tel: 081 - 2224187, 081 - 2204480, 081 - 4471563

ஒளி: 15
சுடர்: 09

பரிதவன் மூலம் வீரவும் ஜெழும் பெறுவது ஞானம்!

177

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மேலமாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடவரல்லாம்
விழிப்பெற்றுப் பதவிகொள்வர்.

ஆசிரியர் குழு

ஆசிரியர், ஸ்தாபகர் : தி. ஞானசேகரன்
இணை ஆசிரியர் : ஞானம் ஞானசேகரன்
நிர்வாக ஆசிரியர் : ஞா. பாலச்சந்திரன்

தொடர்புகளுக்கு

தொ.பேசி. ☞ 0094-11-2586013
0094-77-7306506
தொ.நகல் ☞ 0094-11-2362862
இணையம் ☞ www.gnanam.info.
www.gnanam.lk
தளம். ஞானம். இலங்கை
மின்னஞ்சல் ☞ editor@gnanam.info
editor@gnanam.lk
அஞ்சல் ☞ 3B-46th Lane, Colombo-6,
Sri Lanka
வங்கி விபரம் ☞ T. Gnanasekaran
Acc. No. - 009010344631
Hatton National Bank,
Wellawatha Branch.
Swift Code : HBLILKLX
(மணியோடர்மூலம் சந்தா அனுப்பு
பவர்கள் வெள்ளவத்தை தபாற்
கந்தோரில் மாற்றக்கூடியதாக
அனுப்புதல் வேண்டும்)
சந்தா விபரம் ☞ Sri Lanka

ஒரு வருடம் : ரூ 1,000/=
ஆறு வருடம் : ரூ 5,000/=
ஆயுள் சந்தா : ரூ 20,000/=

ஒரு வருடம்	
Australia (AUS)	50
Europe (€)	40
India (Indian Rs.)	1250
Malaysia (RM)	100
Canada (\$)	50
UK (£)	40
Singapore (Sin. \$)	50
Other (US \$)	50

* ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்பு
களின் கருத்தகருக்கு அவற்றை எழுதிய
ஆசிரியர்களை பொறுப்பானவர்கள்.

• புகைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்தப்
பெயர், தொலைபேசி எண், முகவரி, ஆகிய
வற்றை வேறாக இணைத்தல்வேண்டும்.

• பிரசுரத்திற்குத் தேர்வாகும் படைப்புகளைச்
செவ்வப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு.

• படைப்புகள் கணினியில் தட்டச்சு செய்யப்பட்ட
மின்னஞ்சலில் அனுப்பப்படவேண்டும்.

இெழுதல்களே.....

- கவிதைகள்

பொலிகை ஜெயா	04
ஏ. எம். எம். அலி	06
ஜின்னா	11
பாலமுனை பாறுத்	21
மட்டுவில் ஞானகுமாரன்	27
- கட்டுரைகள்

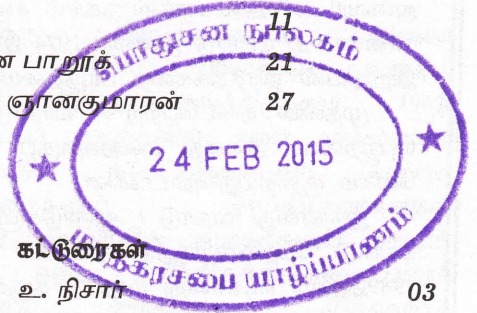
உ. நிசார்	03
எம். ஜே. எம். ஜெப்ரான்	28
மொழிவரதன்	38
- சிறுகதைகள்

சூசை எட்டவேட்	8
வேல் அமுதன்	21
என். நஜ்முல் ஹுசைன்	22
ஏ. வீ. ஜுனைதீன்	31
- அணிந்துரை

கலாநிதி. நா. சுப்பிரமணியன்	43
----------------------------	----
- சினிமா

பவந்தா லோகநாதன்	25
-----------------	----
- நேர்காணல்

தி. ஞானசேகரன்	
சந்திப்பு :	
ஆ. இரத்தினவேலோன்	14

தமிழ் மாநாடுகள் புத்தூக்கம் பெறும்!

தவத்திரு தனிநாயகம் அடிகளாரின் முயற்சியால் 1964 ஜனவரி 7 ஆம் நாள் புதுதில்லியில் தமிழறிஞர்கள் கூடி அனைத்துலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மன்றத்தினைத் தோற்றுவித்தனர். தில்லியில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட உலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்றம் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சிமாநாடுகளை நடத்தவேண்டுமெனத் தீர்மானித்தது.

இதற்கமைய முதலாவது மாநாடு ஏப்ரல் 1966இல் கோலாலம்பூரிலும் இரண்டாவது மாநாடு ஜனவரி 1968இல் சென்னையிலும் வெகுவிமர்சையாக நடந்தன. மூன்றாவது மாநாடு ஜனவரி 1970இல் பாரீஸ் நகரில் சலசலப்பின்றி ஒரு கருத்தரங்கம் போன்று நடைபெற்றது. நான்காவது மாநாடு ஜனவரி 1974 இல் யாழ்ப்பாணத்தில் வெகுவிமரிசையாக நடந்தபோதும் இறுதியில் இரத்தக்கறை படிந்தமை அனைவரும் அறிந்ததே.

முதலில் நடைபெற்ற 4 மாநாடுகளும் தனிநாயகம் அடிகளாரின் முயற்சியால் நடைபெற்றவை. அவரது மறைவுக்குப் பிறகு உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடுகள் நடைபெறும் வேகம் குறையத்தொடங்கின.

ஐந்தாவது மாநாடு 7 ஆண்டுகளுக்குப் பின்பு ஜனவரி 1981இல் மதுரையிலும், ஆறாவது மாநாடு கோலாலம்பூரில் நவம்பர் 1987இலும், ஏழாவது மாநாடு மொர்சியசில் டிசம்பர் 1989இலும், எட்டாவது மாநாடு தஞ்சாவூரில் ஜனவரி 1995இலும் நடைபெற்றன.

அதிகாரபூர்வமான ஒன்பதாவது உலகத் தமிழாய்ச்சி மாநாடு 20 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் ஜனவரி 29 தொடக்கம் பெப்ரவரி 1 வரையான காலப்பகுதியில் கோலாலம்பூரில் சமீபத்தில் நடைபெற்று முடிந்துள்ளது. ஊடகங்களில் சலசலப்பு பெரிதாக இல்லாவிடினும் இரண்டாயிரத்துக்கும் அண்மித்த பேராளர்கள் கலந்துகொண்டு ஒரேநேரத்தில் 15 வெவ்வேறு மண்டபங்களில் மொத்தமாக 600க்கும் மேற்பட்ட கட்டுரைகள் வாசிக்கப்பட்டதாக இணையச் செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன.

அண்மைக் காலங்களில் ஆராய்ச்சி மாநாடுகளில் சமர்ப்பிக்கப்படும் கட்டுரைகள் அனைத்தும் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளா? இந்த 'ஆய்வு'க் கட்டுரைகளால் தமிழ்ப் புலத்திற்கு ஏதாவது புதிதாக வழங்கப்படுகிறதா? ஒரு துறைசார்ந்து போதிய பரிச்சயம் இல்லாதவர்கள் தம்மைத் தயார்படுத்திக்கொள்ளாமல் கட்டுரைகளை எழுதமுனைவதும், ஒருவர் ஆராய்ந்து விட்ட இடத்திலிருந்து தொடராதது மீண்டும் புதிதாகத் தொடங்கிக் கட்டுரைகளை எழுதுவதும், முழுமையற்ற தரவுகளைச் சேகரித்து அவசரமாக கட்டுரைகளைக் குவதும், தீர்மானங்களை எடுத்துக்கொண்டு அதனைச் சார்ந்து தரவுகளைத் தந்து நடுநிலைமையற்ற கட்டுரைகள் வரைவதும் சமீப காலங்களில் அதிகமாகக் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

எண்ணற்ற நூல்களாலும் இணையத்தின் வருகையாலும் தரவுகளைச் சேகரித்து ஒரு கட்டுரை வடிவமாக்குவது இன்றைய காலகட்டத்தில் சிரமமான பணியல்ல. இத்தகைய கட்டுரைகளை எழுதுவதும் அவற்றினை மாநாடுகளில் சமர்ப்பித்து பின் கட்டுரைகளை வாசிப்பதுமான வாய்ப்பாட்டுச் செயற்பாட்டினால் தமிழுக்கு நன்மை ஏற்படப்போவதில்லை.

கலந்துரையாடல்கள், கருத்தரங்குகள், மாநாடுகள், ஆராய்ச்சி மாநாடுகள் ஆகிய அனைத்தும் ஒரேதொனியில் நடைபெற்றுவருவதைக் காண்கின்றோம். மேலும் மாநாட்டின் நோக்கம் மற்றும் கருப்பொருள் சாராது எழுதப்படும் தரமற்ற கட்டுரைகள் மேற்குறித்த அனைத்துவகை அரங்குகளிலும் பொருத்தமற்று அங்கீகரிக்கப்பட்டு பிரசுரமாவதையும் காண்கின்றோம்.

ஆய்வாளர்கள் தார்மீகப் பொறுப்புடன் கட்டுரைகளை எழுதவேண்டும். கட்டுரைகளை எழுதுபவர்களைக் கற்றறிந்தோர் வழிப்படுத்தல்வேண்டும். மாநாடுகளை நடாத்தும் குழுவினர் நடுநிலையாக நின்று தரமான கட்டுரைகளைத் தேர்ந்து அங்கீகரிக்கவேண்டும்.

தமிழ் மாநாடுகள் புத்தூக்கம் பெறவேண்டும்!

இடைப்பட்ட இடத்தில்

கலாபூஷணம்

எம்.எம். மஸ்ஹூர்

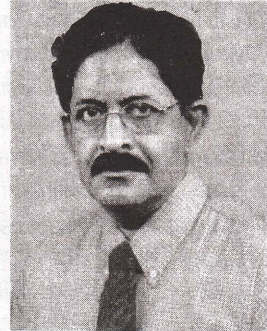

ஈழத்து இலக்கியப்பரப்பிலே மணிவிழா எழுத்தாளர் கலாபூஷணம் எம்.எம். மன்ஸூரைப் பற்றி அறியாத வாசகர்கள் இருக்க முடியாது. சுமார் 45 வருடங்களாக இவர் இலக்கிய உலகில் தனது பங்களிப்புகளைச் செய்து வருகிறார். சுமார் 30 வருடங்கள் என நினைக்கிறேன் நான் தொழில் நிமித்தம் மாவனல்லைக்கு ஆசிரியராக இடமாற்றம் பெற்று வந்ததற்குப் பிறகு இவருடைய தொடர்பு எனக்குக் கிடைத்தது. நான் இங்கு வருவதற்கு முன்னர் இவரை நேரில் பார்த்தது கிடையாது. ஆனாலும் அவரது படைப்புக்கள் பத்திரிகை சஞ்சிகைகளில் வெளிவருகின்ற போது நிறைய வாசித்த அனுபவங்கள் எனக்கு உண்டு. இப்பொழுது அவரது நெருக்கம் கிடைத்ததிலிருந்து இருவருவருமாகக் கலந்து இலக்கிய விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசி வருகின்றோம். தற்பொழுதுகூட பிரதேச, மாவட்ட, மாகாண மட்டத்தில் நடைபெறுகின்ற இலக்கியப் போட்டிகளில் இருவரும் சேர்ந்தே பங்கு கொள்கின்றோம். கடந்த வருடம் குளியாப்பிட்டியில் நடைபெற்ற தேசத்துக்கு மகுடம் கண்காட்சியில் அவ்வருடத்துக்கான சாகித்திய விழாப் பரிசளிப்பில் அகில இலங்கை ரீதியில் எங்கள் இருவரதும் ஆக்கங்கள் முதலாம் இடத்துக்கு தெரிவு செய்யப்பட்டு பணப்பரிசில்களும், சான்றிதழ்களும் வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்டோம். சிறந்த விமர்சனத்துக்காக அவருக்கும், சிறந்த சிறுகதைக்காக எனக்கும் மேற்படி பரிசுகள் வழங்கப்பட்டன.

எல்லோரிடமும் இனிமையாகவும், பண்பாகவும் பழகும் இயல்பான குணமுடைய அவரை நேசிக்காத இலக்கிய நண்பர்கள் குறைவாகத்தான் இருப்பார்கள்.

இவர் 1970ஆம் ஆண்டு தவஸ நிறுவனத்தின் தினபதி சிந்தாமணி பத்திரி

கைகளின் செய்தியாளராக இணைவதற்கு முன்னரே இலக்கிய உலகில் காலடி எடுத்து வைத்திருந்தார். 1968-70 காலப் பகுதிகளில் அவர் மும்முரமாக எழுதுவதில் ஈடுபட்டிருந்தாலும் மேற்படி பத்திரிகைகளின் செய்தியாளரானதன் பின்னர் நிறையவே எழுதக்கூடிய வாய்ப்புக்கள் வந்து சேர்ந்திருக்கின்றன. பள்ளி நாட்களில் எழுத்தார்வம் மிக்கவராக இவர் காணப்பட்டதால் அதனை அறிந்த அப்போதைய ஸஹிரா மகாவித்தியாலயத்தில் (தற்போது ஸாஹிரா தேசிய பாடசாலை) அதிபராக இருந்த பிரபல எழுத்தாளரும் கவிஞருமான காலஞ்சென்ற ஏ.பி.வி. கோமலம் (ஜெயம்) அவர்கள் இவருக்கு உற்சாகம் ஊட்டும் வகையில் சிறந்த பல நூல்களைக் கொடுத்து வாசிக்கச் செய்ததோடு இலக்கியக் கலாமன்றங்களை அமைத்து அதன் மூலமாக எழுத்தார்வத்தினை வளர்த்து எடுத்திருக்கிறார். இவர் அக்காலத்தில் நிறையவே வாசிப்பில் ஈடுபட்டதனால் மாவனல்லை டவுன்கவுன்ஸிலில் உள்ள (தற்போது பிரதேசசபை) நூலகத்தைத் தனது அறிவுப் பசிக்குப் பயன்படுத்திக் கொண்டது மாத்திரமல்லாது ஏ.எல்.எம். சுகைப் ஆசிரியர், எச்.எம். நிஷார் உடையார் ஆசிரியரிடம்

உ. நிசார்

இருந்தும் சிறந்த நூல்களைப் பெற்று வாசித்து தனது எழுத்தறிவைப் பலப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்.

பத்திரிகை ஜாம்பவான் காலஞ்சென்ற எஸ்.டி.சிவநாயகம் ஐயா அவர்கள் 1970 ஆண்டு தினபதி - சிந்தாமணிப் பத்திரிகை களுக்கு அவரைச் செய்தியாளராக நியமித்து இவருக்கான நியமனக் கடிதத்தைக் கையொப்பமிட்டு வழங்கியபோது “உமக்கு சிறந்த எதிர்காலம் உண்டு தொடர்ந்து எழுதும்” என்று உற்சாகமூட்டிப் பாராட்டித் தட்டிக் கொடுத்த சம்பவத்தை இவர் இன்னும் மறக்காமல் நினைவில் வைத்திருக்கிறார்.

இவர் தனது செய்தி சேகரிப்புப் பற்றி என்னிடம் சொன்னபோது பிரமித்துப் போய் விட்டேன். அக்காலத்தில் சொந்த வாகன வசதிகள் இல்லாததால் கால்நடையாகவே சென்று செய்தி சேகரித்து இருக்கிறார். நெடுந்தூரம் சென்று செய்தி சேகரிக்க வேண்டிய சந்தர்ப்பங்களில் தனது சொந்தச் செலவில் பஸ்களில் பிரயாணம் செய்தே செய்திகளைச் சேகரித்து இருக்கிறார்.

இவர் மாவனல்லை ஸஹிராவில் உயர்தரம் படித்ததோடல்லாமல் மாவனல்லை மயூரபாத மகாவித்தியாலத்தில் (தற்போது தேசிய பாடசாலை) ஒரு வருடம் சிங்களம் கற்றுக் கொண்டிருக்கிறார். அதேபோல தனது சிங்கள அறிவை மேலும் வளர்த்துக் கொள்ள எம்.ரி.எல். யூசுப் அலி ஆசிரியரிடம் (இவர் ஓர் சிங்களம் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்) சிங்கள இலக்கணத்தைக் கற்றுக் கொண்டிருக்கிறார். இந்த அறிவுதான் இவரது செய்தி சேகரிப்பின்போது கைகொடுத்திருக்கிறது. ஏனெனில் அரசியல் கூட்டங்களுக்குச் செல்லும்போது முதன்மைப் பேச்சாளராக அமைச்சர்கள் அல்லது எம்.பிக்களின் பேச்சுக்கள்தான் பிரதானமானதாகும். அத் தகைய சந்தர்ப்பங்களின்போது அவர்கள் உரையாற்றும் அதே நேரத்தில் தமிழில் மொழி பெயர்த்தே குறிப்பெடுத்துக் கொள்வார். இந்தப் பயிற்சிதான் பிற்காலத்தில் இவர் மொழிபெயர்ப்பு இலக்கியத்தில் தடம் பதிக்கக் காரணமாகியது. இவருக்கு தமிழ், சிங்களம், ஆங்கிலம் அல்லது மொழி பெயர்ப்பதில் எவ்விதக் கஷ்டமும் இருந்ததில்லை.

அக்காலத்தில் இந்தியச் சஞ்சிகைகளின் வருகை அதிகமாக இருந்ததால் அத்தகைய

பள்ளியில் படித்தபோது
பணமில்லை

புத்தகம் கொப்பிக்கு
காலை - காலி வயிற்றுடன்
வேகம் வெய்யிலில்
செரும்பற்று வெறும் காலில்
சூட்டுக் கொப்பமங்கள்

பள்ளிப் பருவத்தில்
பக்குவம் புரியவில்லை
பக்குவம் புரிந்திட
அறிவும் வளர்ந்தது
அறிவுக்கேடலுக்கு - நான்
தேடினேன் நூல்களை

பணத்தேடலுக்கு
பெளதீக காலநிலை துறந்து
தேசம் கடந்தேன்
பயிற்சியிற் பாராது
உழைத்தேன் உழைத்தேன்
மாடாக முதுகு கூடிட
தேவைகளில் நிறைவும் பெற்றேன்

உறவுகளுக்கு என்னுழைப்பில்
அக்கறை (ரை)யோ அக்கறை (ரை)
உறவுகள் அல்லவா
நடுத்தார்கள் நடுத்தார்கள்
நன்றாகவே நடுத்தார்கள்
நல்லாகவும் இருக்கிறார்கள்
வீடு வாசல் குடும்பமாக

தேடல்களின் இறுதியில்
தேடினேன் என்தை - நான்
வயதும் ஏறிப்போச்சு
வாலிபமும் வதங்கிப்போச்சு
கவிவரையும் நான்தான்
கருவைத் தொலைத்துவிட்டு
கண்ணீரில் மூழ்கிறேன்

என் சோகங்களுக்கு
சிறகுகள் இருந்திருந்தால்
பறந்தாவது போயிருக்கும்.

-பொலிகை ஜெயா(சுவீஸ்)

சோகங்களுக்கு சிறகிருந்தால்

வாராந்த, மாதாந்த சஞ்சிகைகளை இவர் நிறையவே வாசித்திருக்கிறார். குப்பிலாம்பு யுகம் இப்போது இல்லாவிட்டாலும் கூட மின்சார வசதிகள் அதிகம் இல்லாத அக்காலத்தில் குப்பிலாம்பு வெளிச்சத்தில் இரவு படுக்கைக்குச் சென்றால் தூக்கம் வரும்வரையில் அவற்றை வாசிப்பதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார். முக்கியமாக நா. பார்த்தசாரதி, சாலை இளந்திரையன், கி.வா. ஜெகந்நாதன், ஜெயகாந்தன், அகிலன், தமிழ்வாணன், பேராசிரியர் மு. வரதராசன் மணியன், லகஷ்மி, கலைஞர் கருணாநிதி, அறிஞர் அண்ணா, சாண்டிலியன் போன்ற பல எழுத்தாளர்களின் நூல்களையும், தீபம், கல்கண்டு, கல்கி, குமுதம், ஆனந்த விகடன், கலைமகள் போன்ற சஞ்சிகைகளையும் படித்திருக்கிறார். இவர் பாடசாலையில் கற்கும் காலத்தில் வகுப்பில் இருந்த இலக்கிய ஆர்வம் உள்ளவர்களையும், வெளியில் இருக்கக் கூடிய இலக்கியப் பிடிப்பு உள்ளவர்களையும் ஒன்று கூட்டி 1971ஆம் ஆண்டு மாவனல்லை எழுத்தாளர் மன்றம் என்ற பெயரில் 'எழுத்தாளர் மன்றம்' ஒன்றினை அமைத்து இலக்கியக் கருத்தரங்குளையும், கலந்துரையாடல்களையும், வாரம் ஓர் இலக்கியச் சொற்பொழிவுகளையும் நடத்தி வந்ததோடு பாடசாலையில் "செங்கரும்பு" என்ற பெயரில் தான் ஆசிரியராக நின்று இலக்கியச் சஞ்சிகை ஒன்றினையும் நடத்தி வந்திருக்கிறார். எழுத்தாளர் மன்றத்துக்கு அதிபர் கோமல் தலைவராகவும் இவர் செயலாளராகவும் இருந்து வழி நடத்திச் சென்றிருக்கிறார். உயர்தரம் கற்கும் காலத்தில் அப்பொழுது அக்கல்லூரியில் புவிவியற்றுறை விசேட பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியரான எஸ்.ஐ.எம். ஹம்ஸா ஆசிரியரின் ஆலோசனைகளையும் ஊக்குவிப்புக்களையும் பெற்றுக்கொண்டார். என்றாலும் அந்த ஆசிரியர் தற்பொழுது நம்மத்தியில் இல்லை. திக்குவல்லையில் அப்பொழுது இலக்கியச் சங்கம் ஒன்று உருவாகி இருந்தது. மர்ஹூம் எம்.எச்.எம். ஷம்ஸ் ஆசிரியர் அவர்களை உள்ளாகக் கொண்டு இயங்கி வந்த அச்சங்கத்தில் ஆசிரியர் எஸ்.ஐ.எம். ஹம்ஸா, பீ.ஏ., பிரபல சிரேஷ்ட எழுத்தாளர் திக்வல்லைக் கமால் (தற்போது ஓய்வு பெற்றுள்ள கல்விப் பணிப்பாளர்), திக்வல்லை சுபவான்

(கிராமசேவகர்), எம். ஹம்ஸா முகம்மது, யோனகபுர ஹம்ஸா போன்றோர் மும்முரமாக எழுத்துத்துறையில் ஈடுபட்டு வந்த காலம். அப்பொழுது திக்குவல்லையைச் சேர்ந்த ஹம்ஸா என்ற பெயர் கொண்ட பலபேர் எழுதி வந்திருக்கின்றனர். அச்சங்கம் வெளியிட்ட "பூ", "எலிக்கூண்டு" என்ற இரு சஞ்சிகைகளும் தன்னை மிகவும் கவர்ந்ததாகச் சொல்லும் இவர், ஈழத்தில் முதன்முதலாக வெளிவந்த புதுக்கவிதை நூல் அவையாகத்தான் இருக்கும் என்று சொல்லுகிறார். அப்பொழுது புதுக்கவிதை பற்றிய அறிவு, வரைவிலக்கணம் எதுவும் தெரிந்திராத நிலையில் புதுக்கவிதை - மரபுக்கவிதை சார்ந்த கருத்துக்கள் பத்திரிகைப் பக்கங்களை அலங்கரித்தன. மன்ஸூர் மரபுக்கவிதை சார்ந்த கருத்துக்களை எழுதி வந்தார்.

1950ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 16ம் திகதி மர்ஹூம் முஸ்தபா லெவ்வை - ஹவ்வா உம்மா தம்பதிகளுக்கு சிரேஷ்ட புதல்வராக இவர் மாவனல்லையில் பிறந்தார். இவருக்கு இரண்டு சகோதரர்களும், இரண்டு சகோதரிகளும் உள்ளனர்.

1970ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதிகளில் இருந்து தினகரன் வார மஞ்சரி, தினபதி - சிந்தாமணி, வீரகேசரி, ராதா, அல்ஹஸனாத், விடிவெள்ளி, நவமணி போன்ற முன்னணித்

நூல்: சிறுவர்பாடல்கள் (தமிழ் மொழியாக்கம்)

ஆசிரியர்: சிசுமாரவிங்கம்

விலை: ரூபா 150/=

உலகப் புகழ்பெற்ற சிறுவர்களுக்கான ஆங்கிலப் பாடல்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அவற்றைத் தமிழ் மொழியாக்கம் செய்துள்ளார் ஆசிரியர். இந்நூலில் உள்ள பாடல்கள் உலகப் புகழ்பெற்ற 15 பிறமொழிக் கவிஞர்களால் பாடப் பெற்றவை. இப் பாடல்கள்

சிறுவர்களால் பாடி மகிழக் கூடியவகையில்

ஆக்கம் பெற்றிருப்பது சிறப்பானது. ஆசிரியரின் முயற்சி பாராட்டுக்குரியது.

தேசியப் பத்திரிகைகளிலும், டாக்டர் திரு. ஞானசேகரனை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவரும் ஞானம் சஞ்சிகை, டொமினிக் ஜீவாவின் மல்லிகை, க. பரணீதரனின் ஜீவந்தி, படிகள் சஞ்சிகை, சிற்றிதழ்களிலும் தொடர்ந்து எழுதி வருகிறார். இவர் அதிகமான மொழிபெயர்ப்புச் சிறுகதைகளை மேற்படி பத்திரிகை, சஞ்சிகைகளில் எழுதியிருக்கிறார், எழுதிவருகிறார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இது தவிர சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரை உட்பட மணிக்கதை, குட்டிக்கதை, உருவகக்கதை எனப் பல இலக்கிய வகைகளில் தனது கவனத்தைச் செலுத்தி வருகிறார். இவர் எழுதும் கட்டுரைகள் மிக நீண்ட கட்டுரைகளாக இருப்பதால் அவற்றின் உள்ளடக்கத்தில் காணப்படும் இலக்கியத் தகவல்கள், செய்திகள் யாவும் அரியவையாக இருப்பதனால் சகலருக்கும் பயன்படக் கூடியதாக உள்ளது. கட்டுரைகள் மிக நீண்டதாக இருப்பதனால் பத்திரிகைகள் அவற்றை வாராந்தம் தொடராக வெளியிட்டு வருகின்றன. “பாட்டுக் கோட்டையும், பட்டுக் கோட்டையும், கிழக்கிலங்கையின் நாட்டுப் பாடல் களஞ்சியம், மணிக்கொடியும் மல்லிகையும், பண்டைய காலப் புலவர்களின் வீரம், ஈழத்து நாவல் இலக்கிய வரலாறு, போன்ற கட்டுரைகள் அத்தகையன. இவைதவிர அநேக சிறுகட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார். “நேர முகாமைத்துவம் இல்லாததுதான் தனக்கு உள்ள ஒரே பிரச்சினை” என்று அடிக்கடி கூறிவரும் அவர், நேரம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் எழுதுவதிலும் வாசிப்பதிலும் காலத்தைச் செலவிட்டு வருகிறார்.

இவர் இயல் இசை நாடகம் என்ற முத்தமிழிலும் மிகவும் ஆர்வம் உள்ளவராகத் திகழ்கிறார். அக்காலத்தில் பாடசாலை நாட்களில் நாடகங்களில் நடித்துப் பெற்ற அனுபவங்களைக் கொண்டு விசேட நாட்களில் திறந்தவெளி, முற்றவெளியில் மேடை அமைத்து நாடங்களை மேடையேற்றி வந்திருக்கிறார். எச்.எம். நிஷார் ஆசிரியரின் வழிகாட்டுதலில் நாடகங்களைத் தயாரித்து மேடையேற்றி இருக்கிறார். இவரே நாடகங்களை எழுதி நெறியாள்கை செய்து வருவது வழக்கம் அத்தகைய நாடகங்களில் பணமா குணமா? மக்குமாப்பிள்ளை, புரோக்கர் பரமசிவம் போன்ற நாடங்கள் மக்கள்

மத்தியில் அமோக வரவேற்பைப் பெற்ற நாடகங்களாகும். “ஸாஹிரா நாடக மன்றம்” என்ற பெயரில் அமைக்கப்பட்டிருந்த நாடகக் குழுவினர் மூலம்தான் நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டு வந்தன. அது மாத்திரமல்லாமல் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன ஆடவர் அரங்கு நிகழ்ச்சிக்கு நாடகப் பிரதிகளை வழங்கி ஒலிபரப்புச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

இசைத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் அப்போதிருந்த சைபுதீன் ஆசிரியர் இசைக்குழுவினர் இசை கச்சேரிகளை நடத்தி வரும் வேளையில் அதற்கான மேடை அறிவிப்புக்களை இவரே மேற்கொண்டு வந்தார். இவரது இளமைக் காலத்தில் இனிய குரல் வளமும், சகலரையும் கவரும் பேச்சு நடையும் வாய்க்கப் பெற்றிருந்ததால் ஒலி பெருக்கியில் அறிவிப்புச் செய்யும்போது சகலரதும் பாராட்டுக்களும் வந்து குவியும். இந்த இசைக்குழுவில் தையூப்கான் ஆசிரியர், பெரோஸ்கான் கிராமசேவகர், ஸர்னா பேகம் ஆசிரியை சகோதர சகோதரிகள் பிரதான பாடகர்களாக இருந்து வந்தனர். இவர்கள் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன பாடகர்களாகக் காணப்பட்டனர்.

அக்காலத்தில் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் இரவு 8.00 மணி முஸ்லிம் நிகழ்ச்சி தனது கவிதைப் பக்கத்தில் இவரது கவிதைகளை ஒலிபரப்பி வந்தது. அத்தோடு வரலாற்றில் ஓர் ஏடு பக்கத்துக்கு வரலாற்றுத் தகவல்களை வழங்கி வந்ததை இன்னும் இவர் நினைவு கூர்ந்து வருகிறார்.

இப்படியாக இவர் பல்துறைக் கலைஞராக இருந்து ஈழத்து இலக்கியத் துறைக்கு பல பங்களிப்புகளை செய்திருப்பதோடு விவசாய அதிகாரியாகச் சேவையாற்றி விட்டு தொழில் நிமித்தம் வெளிநாடு சென்ற போது இடைக்காலத்தில் இலக்கிய முயற்சிகள் தற்காலிகமாகத் தடைப்பட்டிருந்தாலும் பின்னர் திரும்பி வந்தது முதல் இன்றுவரை இலக்கிய உலகை மறக்காமல் தன்னாலான இலக்கியப் பங்களிப்புக்களைச் செய்து வருகிறார். கிராம சேவை உத்தியோகத்தராக நியமனம் பெற இருந்த வேளையில் வெளிநாடு செல்ல நேர்ந்ததால் அப்பதவி அவரை விட்டுக் கை நழுவிப் போனதை எண்ணி இன்னும் சொல்லிக் கவலைப்படுவார். இவை எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக அவர்

ஆசிரியர்களை யோசகத்தை விரும்பினார். ஆனாலும் அது கிடைக்காமல் போனது தனது துரதிஷ்டம் என்று சொல்லிக் கொள்வார். அப்பதவி கிடைத்திருந்தால் நிச்சயமாக இலக்கியத்துக்கு இதனை விடவும் கூடுதலான பங்களிப்புக்களைச் செய்திருக்கலாம் என்று மனம் வருந்துவதுண்டு.

நூல் விமர்சனங்களுடன் சிறுவர் இலக்கியத்திலும் ஆர்வம் காட்டி வருவதனால் இவர் எழுதிய “குள்ளன்” என்ற சிறுவர் கதை (நாவல்) நூல் 2011ஆம் ஆண்டு கல்வி அமைச்சின் அனுசரணையுடன் பாடசாலை நூலகப் புத்தமாக வெளிவந்திருக்கிறது. அதேவேளை இவர் எழுதிய சிறுகதைகள், கவிதைகள், கட்டுரைகள் பல்வகைப் படைப்புக்கள் கோவைகளுக்குள் குவிந்து கிடக்கின்றன. அவற்றை நூலுருக் கொண்டு வருவதற்கு ஏற்ற பொருளாதார பலம் இல்லாத காரணத்தினால் எதிர்காலத்தில் நூலுருப் பெறும் என்ற நம்பிக்கையை மனதில் வளர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

பிரதேச மாவட்ட, மாகாண, அகில இலங்கை ரீதியில் நடைபெற்ற போட்டிகளில் பெற்ற சான்றிதழ்கள் பாராட்டுதல்கள் நீங்கலாக 2010ஆம் ஆண்டு அரச சாகித்திய கலாசார விழாவில் கலாபூஷண விருதும், 2011ஆம் ஆண்டு இனங்களுக்கான நல்லுறவு ஒன்றியத்தின் மூலம் இரத்தினபுரியில் நடைபெற்ற விழாவின்போது சமர் தேசகீர்த்தி பட்டம் பொன்னாடை போர்த்தி வழங்கப்பட்டதோடு 2013ஆம் ஆண்டு சமாதான நீதிவான் பரிசும் வழங்கப்பட்டு கௌரவிக்கப்பட்டார். இவரது வாழ்நாளில் மறக்க முடியாத நிகழ்வுகள் என எண்ணி இவர் சொல்லிக்கொள்கிறார்.

இவருக்கு உண்பான மனைவி உட்பட இரண்டு ஆணை பிள்ளைகள், இரண்டு பெண் பிள்ளைகள் என அறுவர் குடும்ப அளவான குடும்பம். பெண் பிள்ளைகளை ஒருவர் விஞ்ஞானப் பட்டகாரியாகவும் ஒருவர் பட்டதாரியாகவும், ஆண் பிள்ளைகளில் ஒருவர் தொழில் நுட்பவியலாளராகவும், மற்றவரும் நல்ல நிலையில் இருக்கின்றனர். மென்மேலும் அவரது இலக்கியப் பணி தொடர்ந்தும் இலக்கிய உலகிற்கு கிடைக்க வேண்டுமென்பது எமது அவா.

இல்லை...

ஒன்றிலும் பிடிப்பு மில்லை
ஒன்றுமே பிடிக்கு தில்லை
இன்றிலும் நாளை எங்ஙன்
இருக்குமோ தெரிய வில்லை?
அன்றிலும் என்றன் மீது
அன்பினைக் காட்டு தில்லை!
என்றனில் அன்பு வைத்தோன்
இரக்கமோ குறைய வில்லை!

அன்னமுந் தேவை இல்லை
அக்கினிப் பசியு மில்லை!
இன்னமும் எனக்குட் தீயாய்
எழுந்திடும் ஆசை இல்லை!
என்னரும் வாழ்வென் றோத
எதுவுமே சீப்போ தில்லை!
பன்னரும் கவலை என்னைப்
பதமிடா திருந்த தில்லை!

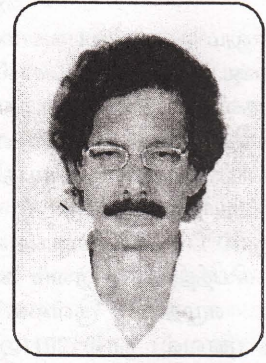
அன்பிலி யாக வில்லை
அவனையான் மறந்த தில்லை
கண்விழிப் புனலா ஜுள்எங்
காத்திர மிழக்க வில்லை!
என்வழி கார்கா லத்து
இருளடர்ந் திடவு மில்லை
அன்புடையோனே! ஆனால்
அமைதிதான் நெஞ்சி லில்லை!

கவலையாற் கண்ணீர் வந்து
கரைந்துநான் போக வில்லை
அகவையால் முதுமை வந்தும்
அரவணைப் பேது மில்லை!
முதுமையாற் தோன்றி வந்த
மூப்புடன் நரைதிரை யாலும்
புதுமையா? இல்லை. ஆனால்
புவியேதான் பிடிக்க வில்லை!

விடைக்குபோல் வாழும் வாழ்வை
விளங்கிடாப் போக்கு மில்லை
கலங்குவோர் மீது கருணை
காட்டிடா மனமு மில்லை
நலன்கெடத் தீங்கு செய்யும்
நாட்டமு மில்லை. என்றன்
உளங்கெடப் பண்ணி டாதே
உனக்கடி பணிந்தே வாழ்வேன்

கிண்பியூ. எம். எம். 215

கருத்தில் இருந்துவாரா

சூசை எட்வேட்

அவர் நல்ல ஆளாச்சே! வயதும் அவ்வளவு இல்லையே!..... என்னெண்டு செத்த இல்ல மரணமானவர்?!”

எனக்கும் இன்னும் விபரம் தெரியல்ல, காலமாகிற்றார் என்று மட்டும்தான் தெரியும். ஆசுபத்திரியில இருந்து பொடி இன்னும் வீட்டுக்கு வரவில்லை! பேசியவன், பேசியை வைத்து விட்டான். எனக்கு மண்டையெல்லாம் விறைத்துக் கொண்டது!

தலையைப்பிடித்துக்கொண்டு சார்மனையில் அப்படியே சாய்ந்து விட்டேன்! நாட்டில் மருந்து மாதிரி நடமாடும் நல்ல சீவன்களில் அவனும் ஒருவன்! அப்பாவியான பரிதாபக் கோலம் காட்டும் அவன் முகம், இப்போது என் ஞாபகத்தில் உதயமாகிக் கொண்டிருந்தது! சர்வோதயத்துக்கு இடைக்கிடை நான் போய் வருவதுண்டு, உதவித் திட்டங்களை, நிவாரணங்களை, வேண்டியவர்களுக்கு உதவும் பொருட்டு.

அப்போது, அங்கு அல்பிரட் பணியாற்றிக் கொண்டிருப்பான்! கூலி வேலைதான் செய்வான். கட்டுமானப்பணிகள் நடக்கும். இவன் மேசன் கூலியாக நிற்பான்! என்னைக் கண்டால் காணும், சவளைத் தூக்கி எறிந்து விட்டு அருகில் வந்து நிற்பான்! அது பெரிய சுற்று வளாகம். எத்தனையோ கட்டிடங்கள், மாடிகள், மண்டபங்கள் என்று இருக்கும்! என் அலுவலுக்காக அங்கே ஆரம்பத்தில் உள் நுழையும் போது பிரமிப்பாகவே இருந்தது!

அன்று எனக்கு விடுமுறை நாள். ஆறுதலாக இருந்து அன்றைய பத்திரிகையில் முகம் புதைத்திருந்தேன்.

தொலைபேசி ஒலி எழுப்பி அழைத்தது! இக்காலத்தில் மனமொன்றி ஒன்றிலுமே ஈடுபட முடியாது! ஆரோக்கியமண்ணே, ஒரு மரணச் செய்தியொண்டு கேள்விப்பட்டீங்களோ? இல்லையே! அப்படி யொண்டும் நான் இன்னும் கேள்விப்பட இல்லை!..... ஏன் ஏன்? என்ன நடந்தது? ஆர் மோசம் போனது!?

அல்பிரட் இறந்து போயிற்றார்!....

ஆர் அல்பிரட்?.....எந்த அல்பிரட்டச் சொல்லுறாய்?

“உங்களுக்கு நல்லாத் தெரியும் அவர்! உங்களுக்கும் சொந்தமாக வரும். சர்வோதயத்தில் வேலை செய்யுறவர் வேதக் கோவிலுக்கும் நெடுகிலும் வாறவர் உங்களோட எத்தனையோதரம் கதைச்சி பேசியிருக்கிறார்.” “எட அந்த அல்பிரட்டா!

எனக்கு வேண்டப்பட்ட நிர்வாகி எங்கிருக்கிறார் எந்தக் காரியாலயத்தில் இருக்கிறார் எந்தவழியால் போக வேண்டும். என்பதிலெல்லாம் எனக்குக் குழப்பமாகவே இருந்தது!

அல்பிரட் தான் வழிதுறைகளைக் காட்டி வைத்தான்!

நான் சொந்தக்காரன், படித்தவன், உத்தியோகத்தன் என்றோ, எப்போதும் என்னில் ஒரு இது!

கூலிவேலை செய்தாலும் நீளக்கால் சட்டையும் ரீ சேட்டும் போட்டு கம்பீரமான தோற்றம் காட்டுவான்! (இப்போது அனேகர் இப்படித்தான்) ஆனால் முகம் மட்டும் ஒரு பாவமுமறியா அப்பாவித் தனமாயிருக்கும்! பார்த்ததுமட்டுமல்ல, கேள்விப்பட்டதுவரையில் அவன் ஒரு பாவமும் அறியாதவன்தான்!..... அந்தமுகம், கனிவு, பணிவு என் நெஞ்சில் தடம் பதித்துவிட்டது!

மாதா கோவிலில் ஞாயிறு பூசை தப்பாது! பூசை துவங்கு முன்னமே கோவிலுள் முழந்தாள்படியிட்டு இரு கரங்களையும் குவித்துச் செபித்துக் கொண்டிருப்பான்!..... குருவானவரின் கேள்வி பதில் ரூபமான மன்றாட்டுக்கெல்லாம் எல்லோரோடு சேர்ந்து இவன் குரலும் ஒலிக்கும்! எல்லோரோடும் சேர்ந்து மன்றாட்டச் செபங்கள் ஒலிக்கும்! பாடகர் குழாமோடு சேர்ந்து பாடுவதும் தப்பாது இசைக்கும்!

எந்த நேரத்தில் எழ வேண்டும் தலை தாழ்த்த வேண்டும், முழந்தாளிட வேண்டும், கை விரிக்கவேண்டும், குவிக்க வேண்டும், எந்த நேரத்தில் எந்த செபத்தை ஓத வேண்டும்.. என்று இவையெல்லாம் இவனுக்கு அத்துப்படி! நானும் கிறிஸ்தவன்தான், ஒழுங்காக கோயிலுக்கு போய் வருபவன் தான். ஆனால் இந்த கிரியைகளை எல்லாம் ஒழுங்காகச் செய்யத் தெரியாது!

இவனைச் சந்திக்கும் சந்தர்ப்பங் களிலெல்லாம் நல்ல தேகாரோக்கியத்துடனும், கஸ்டம் தொல்லை இல்லாதவனாயுமே காட்சியளித்தான்! என்றைக்குமே தன் துன்பம் தொல்லைகளைச் சொன்னதில்லை!

ஆரோக்கியம்! ஆரோக்கியம்!..... இருக் குறியா வீட்டில!..... விசய மொண்டு கேள்விப்

பட்டியா?. என்று கேட்டு கூப்பிட்டுக் கொண்டு மூன்றாம் வீட்டு பேதுருவண்ணே வீட்டுக்குள் உள்ளிட்டார்.

இவர் என்னைக் கூப்பிட்டுக் கொண்டு வந்தாலும் நேரே சமையல் கட்டுக்குப் போய் மனைவியிடம் பிரலாபிக்கத் தொடங்கினார்!

இவர் இப்படித்தான் ஒரு பெண்டுகள் சங்கதி! வயது போனாலும் பெண்களுக்கு நடுவே இருந்து கதைப்பதில் இவருக்கு ஒரு சுகானுபவம்! அவ்வளவுதான் வேறொன்றும் இல்லை!

“மரியம்மா! நல்ல ஆத்துமம் ஒண்டெல்லே திரெண்டு கண்ண முடிற்று!” “ஓம் பேதுரு அண்ணே, நாங்களும் கொஞ்சம் முன்னமாத் தான் கேள்விப்பட்ட நாங்கள்!”

நீங்கள் சொன்ன மாதிரி அது ஒரு நல்ல ஆத்துமம்தான், ஏன் திரெண்டு உயிர விட்டுதோ தெரியல்ல!

சிறிது நேரம் என் இல்லாளுக்கும் அயலா ளுக்கும் சொல்லாடல் நடந்தது. பேச்சை முடித்துக் கொண்டு என்னிடம் வந்தார் பேதுரு. இவருக்கு மரணமான வரைப் பற்றி, மரண சம்பவக் காரணங்களைப் பற்றி கூடத்தெரிந் திருக்கிறார் போலுள்ளது! கூடத்தில் என் முன் வந்தமர்ந்தார்

பேதுருவண்ணே, அவன் நல்லாத் தானே இருந்தவன்! திரெண்டு என்னெண்டு சாகவேண்டி வந்தது?

அவர் சித்தர் பாடலொன்றை அவிழ்த்து விட்டார்.

காயமே இது பொய்யடா! வெறும் காற்றடைத்த பையடா! மாயனார் செய்து வைத்த மண்ணுபாண்டம் போலடா!..... மூச்சுப் போனால் எல்லாமே போச்சு!..... செத்தாரைச் சாவார் சுமப்பார்!..... நாங்களும் இப்படி திரெண்டு சாகமாட்டம் எண்டது என்ன நிச்சயம்!?... ஆகையால நாங்களும், எப்போதும் நல்லதையே செய்து நல்ல இதயத்தோட இருப்போம்!

பேச்சுப் பல்லக்குத்தம்பி கால்நடை! என்று நினைத்துக் கொண்டு அவரிடம் கேட்டேன்.

என்னெண்டு அந்தாள் மோசம் போனவர்? திரெண்டு இப்படி ஆன காரணம் என்ன?... எண்டு கேட்டால் நீங்கள், வேற

என்னென்னமோ தத்துவப்பாட்டுப் பாடிக்
கொண்டு இருக்குறீங்கள்

அவன் பாவி, நல்ல பிறவிதான்!
இந்த சர்வோதயத்தில் தான் வேல
செய்து வந்தவன். மாதாமாதம் சம்பளம்
சீவியப்பாட்டுக்குப் பிழையில்லை!..... சர்
வோதயத்திலையும் வேலைத் திட்டங்கள்
குறைச்சுப் போட்டாங்கள். ஆள் குறைப்பு
செய்திருக்குறாங்கள். அதில இவனுக்கும்
வேலையில்லாம போயிற்றுது!..... ஊருக்க
நெடுகிலும் வேல கிடைக்குமே! அதிலையும்
மாடாய் முறிஞ்சாலும், நேர் சீராய் காசு
குடாங்கள்!..... ஆதனால இவன் பாவியிர
சீவியப்பாடும் பெரும்பாடாய் போயிற்று
இதுக்குள்ள அவனையும் குடும்பத்தையும்
செல்லடிச்சமாதிரி எல்லே ஒரு அதிர்ச்சிச்
சம்பவம் ஏற்பட்டுப் போச்சு!

அப்படி என்ன நடந்தது? கெதியாச்
சொல்லுங்கோவன்!

எங்கட மாதா கோயில் பெருநாள்
ஆறுமாதமிருக்கும் எண்டு நினைக்கிறன்,
நடந்ததெல்லே, ஓமோம் நடந்ததுதான் நாங்
களும் போன நாங்கள்தான்!

அப்ப சுற்றுப்பிரகாரத்தில் கூடுகத்தி
முடிஞ்சாப் பிறகு மாதா சுருவத்தமுத்தி
செய்யுறுதுக்கு சனம் மொய்ச்சுப் போய்
நிண்டுது! பெரிய நீண்ட (கியூ) வரிசையிலும்
நிண்டு நெரிபட்டுகள்!.....

அந்த நேரம் பார்த்து கள்ளரும் தங்கட
கைவரிசையக் காட்டத் தொடங்கிற் றாங்கள்!
பொம்புளைகளன்ற கமுத்தில கைவைச்
சிறுநாங்கள்!..... அந்த களேபரத்தில இவன்
பாவியிர பெண்டிலுற தாலிக் கொடியையும்
அறுத்துக் கொண்டு போயிற்றாங்கள்!.....
அவங்களிட்ட இருந்த பெரும் சொத்தே அது
ஒன்றுதான்!... இதோட இவன் பாவி நல்லா
மனம் உடைஞ்சு போனான்! தனிய இருந்து
யோசிச்சு யோசிச்சு கவலைப்படுவான்!
போதாக்குறைக்கு இவனிட்ட ஒரு பழக்கமும்
அகப்பட்டுக் கொண்டுது!....

என்ன அப்படியொரு பழக்கம் ?

நல்லா பீடி பத்துவான் ! நல்லா புகைய
இழுத்துவிட்டா, கவலைகளும் புகையாகப்
போயிரும் எண்டு நினைச்சானோ என்னவோ!
ஆனால் இவ்விர சாவுக்கான வருத்தத்துக்கு

இதுதான் முக்கிய காரணமெண்டு சொல்லு
றாங்கள்!

என்று கூறி நிறுத்தியவர், மீண்டும்
தொடர்ந்தார்:

இவர் ஒரு முதலாளியிர வீடு கட்டுறத்துக்
காக அத்திவார வெட்டுக்குப் போயிருக்கிறார்!
பாடான வேலைதான்! அந்த நேரம் ஹூட்
அற்றாக் வந்து ஆளவிழுத்திப் போட்டுது!
ஆசுப்பத்திரிக்குக் கொண்டு போறதுக்
கிடையில் ஆள்முடிஞ்சுது!

இந்த வருத்தத்துக்கு புகைத்தல் பெரும்
பகையல்லவா! ஒரு துர்ப்பழக்கமே எல்லா
நலன்களையும் பாழடித்து விடுமல்லவா!

இவனுக்கு அடுத்தடுத்து ஏற்பட்ட
அதிர்வலைகள், கவலைகள் மரணப் பாதைக்கு
துணை நின்றுருக்கின்றன! பேதுரு வண்ணே,
என் மனையாளிடம் மீண்டும் அனுதாப ஒலி
எழுப்பிவிட்டு போய்விட்டார்.

அல்பிரட்டின் சவ அடக்கத்துக்காக,
இறுதி மரியாதை செய்வதற்காக போய்க்
கொண்டிருந்தேன். மிதிவண்டியில் உழக்கி
போய்க் கொண்டிருந்த எனக்கு தொடர்ந்து
முன்னேற முடியாததால், இறங்கி உருட்டத்
தொடங்கினேன்! அவன் இருப்பிடம் மெட்டு
நிலம் ஏற்றம் ஏறிப்போக வேண்டும்!

இன்னும் கால்மைல் போக வேண்டும்.
அதற்குள்ளாகவே சனம் தெருவை நெருக்கிக்
கொண்டு போய்க் கொண்டிருந்தது.
இருகரையிலும் நிரையாக பலர் நின்று
கொண்டிருந்தனர்! அனேகமாக யாபேரும்
வெள்ளைச் சீருடையிலேதான் காட்சித்தனர்.
எல்லோர் முகத்திலும் அமைதியான சோகம்
நிழலாடியது.

நானும் இந்த ஊரில் கனகாலமாக
குடியிருப்பவன்தானே, கனபேர் தெரிந்த
முகங்கள்தான்!

இன்னும் நெருங்கிய போது, வீதியின்
இருகரையிலும் பெரிய பிரமுகர்களும்
வீற்றிருந்தனர்! அவர்களில் சில தொண்டு
நிறுவனத்தை சேர்ந்தோரும், அதிகாரிகளு
மாயிருந்தனர்! பல முதலாளிகளும் இருந்
தனர். மீன் முதலாளி, மில்முதலாளி, கடை
முதலாளிகளும் இருந்தனர். அனேகமாக
அவனோடு தோழமையோடு பழகிய தொழி
லாளிகள்தான், கூடிக்கூடி நின்றனர் ஓடி ஆடி

பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தனர்! நல்ல சனம் தான் பெருகிக் கொண்டிருந்தது!

இங்கே ஒரு விசேசம் என்னவென்றால், திருகோணமலையின் முவினத்தாரும் காட்சி யளித்தனர்! சக்யமாய் பழகினர்!

சாவடைந்தவன் நல்ல விதமாக எல்லோ ரோடும் பழகியதையே இது காட்டியது!

இரு கரைச் சுவர்களையும் வேலிகளையும் மறைத்துக் கொண்டு சுலோக அட்டைகள் (பனர்) காட்சி கொடுத்தன! ஒவ்வொரு நிறு வனங்கள் சங்கங்கள் சபைகளால் அவை அழகுற வடிவமைக்கப்பட்டு அனுதாப வாசகங் களோடு கண்ணீர் அஞ்சலி செலுத்திக் கொண் டிருந்தன!

எவ்வளவோ பேருடைய அன்புக்கும் அக்கறைக்கும் ஆளான் அல்பிரட் ஏன் இப்படி அகாலமாய் மாண்டு போனான்?

கண்ணீர் அஞ்சலி பிரசுரங்களை வினியோகித்தார்கள் அவை பல அமைப்புக் களால் வெளியிடப்பட்டவை. அவற்றை வேண்டிப் பார்வையிட்டேன். அவற்றில், தேவாலயத்தால் வெளியிடப்பட்ட வாசகம் ஒன்று என்நெஞ்சை ஈர்த்தது “அவர் ஆண்ட வருக்கு பிரியமானவராக வேண்டியவராக இருந்தார் ஆகையால் விரைவாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டார்!”

இறுதியாக அவனைக் கண்டு அஞ்சலி செலுத்த கூட்டத்தோடு கூட்டமாக நகர்ந்து கொண்டிருந்தேன். அது பெரிதான வீடுவள வாக இல்லை. சனம் நிரம்பிப் போயிருந்தது!

உள்ளிடுவதில் சிரமமிருந்தது. சிலர் பெயர் பொறித்து பெரிய மலர் வளையால்களோடு நின்றனர். பெண்களே நிரம்பிப் போயிருந்தனர்! அவர்களே பிரேதத்தைச் சுற்றி ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருந்தனர்!

எங்கு சாவீடு நடந்தாலும் இப்படித்தான் நடந்தேறுகிறது.

ஆண்கள் தெருவிலே நின்றுவிட்டுப் போகவேண்டியதுதான்!

ஆனால் பெண்கள்தான் சத்தமிட்டு அழுது ஆர்ப்பரித்தனர்! தங்கள் அனுதாப அலையை வானம் அதிரும் படியாக அறிக்கையிட்டனர்!

அவர்களின் அழுகை ஒலி, என் கண்ணில் கசிவை ஏற்படுத்திற்று! தாயாரும், மனை வியும், பிள்ளைகளும் சேர்ந்து உயிர்விடப்

தீர்வொன்று உண்டோ?

தீர்வொன்று உண்டோ? - மக்களுக்குத் தீர்வொன்று உண்டோ?

தீராத கிண்பெறத் துன்பங்கள் நீங்கியே சோதர ராய்மாந்தர் சேர்ந்தொன்ற வாழ்ந்தடத் தீர்வொன்று உண்டோ? - மக்களுக்குத் தீர்வொன்று உண்டோ?

நெற்கையும் நீதியும் நலைபெற்றுப் புயிர்வோர் சீராடி வாழ்வனைச் சுகத்தட அவிசியம் தீர்வொன்று உண்டோ? - மக்களுக்குத் தீர்வொன்று உண்டோ?

காரணம் கின்றுயே காரலைசெய்யும் பாதகர் பாரனில் செய்கின்ற பாதகம் நீங்கிடத் தீர்வொன்று உண்டோ? - மக்களுக்குத் தீர்வொன்று உண்டோ?

யாரை ராய்மும் ஏவாருடே சம்பெயும் நீர்மையும் நலைத்தோங்கு நலைபெறத் தரனியல் தீர்வொன்று உண்டோ? - மக்களுக்குத் தீர்வொன்று உண்டோ?

உயிர்வாடு

போவது போல் அமுத அமுதை அவர்கள் பட்ட பரிதிவிப்பு இருக்கிறதே! அதைக் கண் கொண்டு பார்க்கும் சக்தி எனக்கில்லை!

நாங்கள் இனி என்னென்று வாழப்போகிறோம்!! எங்கள் காப்பாற்றுவார் ஆர் இனி!!..... நாங்கள் ஏன் வாழ்வான் இனி!! நாங்களும் உங்களோடே வாறோம்.!

இந்த அமுதைக்கு ஆறுதல் சொல்ல ஆரால் முடியும்!

மனைவி, இளமை மாறாமல் இருக்கிறான். முத்தவள் இப்போதுதான் பருவமானவள் இரண்டு பையன்கள் வயதான தாயார்.. இவர்களின் எதிர்காலம் எப்படியாகப் போகிறது?!

நான் அல்பிரட்டை உற்றுப்பார்த்தேன். மொளனமாக நித்திய நித்திரை செய்கிறான்!..... என்னைக் கண்டால் பணிவான புன்னகையோடு என்னண்டை தலை தாழ்த்தி நிற்பதும், எனக்கு உதவுவதில் முன்னிற்பதும்

படமாய் விரிந்தது!..... கண்ணீர் பெருகிற்று! அழுவாரோடு சேர்ந்து கத்திக் குழற வேண்டும் போலிருந்தது!

என் இறுதி மரியாதையைச் செலுத்தி விட்டு நகர்ந்தேன். உள்வளவுக்குள்ளால் போய் அடுத்தவளவுக்குள் பிரவேசித்தேன். அது இறந்தவரின் அண்ணன் வீடுதான். இவருக்கு சகோதரங்கள்! ஏழெட்டுப்பேர் அக்கம் பக்கமாகவும், தூரத்திலுமாக குடியிருக்கின்றனர். இந்தச் சகோதரன் வீட்டில் தான் மரணச் சடங்கு நிகழ்வுக்கான ஆயத்தங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன! சகோதரர்கள் சேர்ந்து தான் செலவு செய்து இறுதி ஊர்வலத்தைச் சிறப்பாக அரங்கேற்றுவார்கள். நெருங்கின உறவினரின் ஒத்துழைப்போடு, அதற்கான பணிகளில் தீவிரமாக ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தனர்.

அடுத்த வளவுக்குள், உள்ளிட்டேன். அதுவும் ஒரு சகோதரனின் இல்லம்தான் அங்கு, அடுத்த நாளிலிருந்து எட்டுச் செலவு முடியும்படி யார் யார் சமையல் பொறுப்பை ஏற்பது தொடர்பாக பேச்சுவார்த்தைப்பட்டனர். முதல் நாள் சமையல் சாப்பாட்டை யார் செய்வது என்பதில்தான் இந்த நெருங்கிய உறவினரிடத்தில் சர்ச்சை!..... நான்தான் அவருக்கு (மரணமானவருக்கு) மிகவும், நெருக்கமானவன் நெருங்கிய உறவினன் மிகவும் வேண்டப்பட்டவன், என்பதில்தான் இவர்களுக்குள் வாக்குவாதம்!

வெளியூர்களில் இருந்தும் உள்ளூர்களில் இருந்தும் வந்த சொந்தபந்தங்களில் சிலபேர் எட்டு முடியும்படுமாவது தங்கியிருந்து துக்கம் கொண்டாடி, மரணவீட்டாரின் மனதைச் சாந்திப்படுத்துவது ஊர் வழக்கம்!

அவர்களுக்கான போசனச் செலவை பொறுப்பேற்பது அயல் உறவினர் கடன்! இதுவும் சமூக வழக்கம்

நான் உள்வளவுகளால் உள்ளிட்டு முகப்பு வீதிக்கரைக்கு வந்து சேர்ந்தேன். சனம் மேலும் மேலும் வந்து கொண்டே இருந்தது! பிரேதம் எடுப்பதற்கான நேரம் நெருங்கிக் கொண்டிருந்ததால், வருவோர் பெருகிக் கொண்டிருந்தனர்! உள்ளிட முடியாமல் மக்கள் வீதியை நிறைத்துக் கொண்டனர்! இருப்பதற்கு இனி கதிரைகளும் இல்லை! கூட்டம் கூட்டமாக பலர் நின்றனர்!

எனக்கு மிகவும் வேண்டப்பட்டவன் மிகவும் நேசபான்மையாகப் பழகுவான் சில ரோடு ஒதுங்கி நின்றான்! என்னைக் கண்டு கூப்பிட்டான். நான் அவனண்டை போனேன்.

அவன் என்ன சொல்லப் போகிறான் என்று நான் நினைத்ததையே அவனும் சொன்னான். பாரரா மச்சான்! நல்ல மனுசன்ரா அவன்! பார் எவ்வளவு சனம் வந்திருக்கெண்டு! பெரிய அரசியல் தலைவனுக்கு வாற மாதிரி எல்லே வந்திருக்கு!.....

பயப்படாத நீ செத்தா இதைவிடக் கூடச் சனம் வரும்!

உனக்கு எங்க போனாலும் இந்தப் பகிடிக்கை கதைக்கு மட்டும் குறைவில்லை! அவன் கனஇடங்களில் வேல செய்து நல்ல விதமாகப் பழகுறவன்! அதுதான் இவ்வளவு சனம் வந்திருக்கு! நம்ம ஆருக்குத் தெரியும்? நாம செத்தா ஒருநாயும் வராது!

எல்லாருக்கும் கனபேர் தங்கள் தேடி வரவேண்டும் மரணமான பின்னாவது நிறையப்பேர் பின்னால் வர வேண்டும் என்ற ஆவல் மட்டும் இருக்கிறது!.... அதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும் எப்படி வாழ வேண்டும் என்பதில் முனைப்புக் காட்டத் தவறிவிடுகின்றனர்!

அவனோடு சில வார்த்தைகள் பேசிவிட்டு, அகன்று மீண்டும் முன்வாயிலுக்கு வந்தேன். அழகைக் குரல்கள் ஒப்பாரி பாடி ஆர்ப்பரிக்கும் இரைச்சல் அதிகரித்துக் கொண்டிருந்தது!

இவ்வளவு பேரிரைச்சல்களுக்குள்ளும் தனியாக ஒலித்த குரல்கள் காதுவழி புகுந்து என் நெஞ்சை அடைத்தது!.....

அப்பா அப்பா நீங்கள் ஒரு பாவமும் செய்யவில்லையே அப்பா! ஏன், எங்கள் விட்டுப் போநீங்கள்! இனி யார் எங்கள் காப்பார்! இனி எப்படி வாழப் போகின்றோம்! உங்களோட சேர்ந்து நாங்களும் சாகத்தான் போகிறோம்! எங்களுக்கு வேற வழி தெரியல்ல!

மனைவியின் குரல் தனியாக ஒலித்தது!.....

இனி நான் தனியக் கிடந்து சீரழியுறதப் பார்க்க, நானும் உங்களோட வரத்தான் போறன்!

அவர்களின் கத்தல் கதறல்களை

தொடர்ந்து கேட்க எனக்கு சக்தியில்லை!
ஆனால் என் சிந்தனையைக் கிளறிவிட்டது!

கொஞ்சம் நகர்ந்து ஒதுங்கி நின்றேன்.
சுற்றுச் சூழலை சுழன்று வந்தன என்
கண்கள் முதலில் பட்டது கண்ணீர் அஞ்சலி
சலோகங்கள் தான்! எத்தனை அட்டைகள்
சுவர்களை மறைத்து நின்றன! விழிகளில்
இருந்து நீர் வடிவதாய் ஓவியம் தீட்டி
அனுதாப வாக்கியங்களையும் குறிப்பிட்டு,
தங்களின் நிறுவனங்களின் அமைப்புக்களின்
பெயர்களை கொட்டை எழுத்துக்களில்
போட்டு, அலங்கரித்து நின்றன!..... இது
தங்களுக்கு விளம்பரம் தேடும், பெருமை
தேடும் செயலாகவேபட்டது! இந்தச்
சலோகங்கள் இவருக்காக இப்போதுதான்
தயாரிக்கப்பட்டதல்ல! எப்போதோ ஆக்கப்பட்டு
பத்திரமாக சுருட்டி வைத்து, தேவை ஏற்படும்
போது பயன்படுத்தி வருவது!

நாற்காலிகளில் அமர்ந்திருக்கும் பிரமுகர்
களை நோட்டமிட்டேன். பார்த்தாலே
தெரிகிறது பெரிய இடத்துப் புள்ளிகள்
என்று! அதை வெளிக்காட்டுவதில் கூடுதல்
கவனமெடுத்திருந்தனர் என்றும் புரிகிறது!
இருக்க இடமில்லாமலும் உள்ளே போக
முடியாமலும், நடுவீதியை நிறைத்துக்
கொண்டிருப்போரையும் கவனித்தேன்!

எல்லோரும் அனுதாபம் தெரிவிப்பதில்
முனைப்புக் காட்டினர்!

சகோதரர்கள் நெருங்கிய உறவினர்கள்
மரணச் சடங்கை ஒரு குறையும் இல்லாமல்
நிறைவேற்றுவதில் தீவிரமாய் ஈடுபட்டனர்!

இவர்கள் யாபேருடைய சாவீட்டு
அனுதாப செயல்பாடுகளும் பிணம் கிடங்குள்
அடங்கியதும் அடங்கிவிடும்!

அப்பா. அப்பா எங்கள் விட்டு இவ்வளவு
கெதியா ஏன் போநீங்கள் அப்பா!..... எங்கள்
காப்பார் ஆர்ப்பா!.....

இந்தக் கேள்விக்குப் பதிலென்ன?

எனக்கு சவக்காலைக்குப் போய் பிடி
மண்ணும் போட்டு வீடு வந்தபின் தூக்கமு
மில்லாமல் யோசித்துக் கொண்டிருந்த போது
தான் விடை கிடைத்தது..

சாவீட்டுக்கு வந்து போனவர்களின்
எண்ணிக்கை ஆயிரத்தை எட்டும் ஆளுக்கு
நூறு இருநூறு போட்டாலே இலட்சத்தைத்

தாண்டும்!..... பெரிய துரைமார்கள் பிர
முகர்கள் ஆயிரம் இரண்டாயிரம் என்று
விட்டெறிந்தாலே சில இலட்சம் சேரும்!.....
நிறுவனங்கள், சங்கங்கள், திருப்பணிச்சபைகள்
அமைப்புக்கள், (சலோக அட்டைகளோடு
திருப்திப்படாது) ஒரு தொகையைக்
கொடுத்தால்.! இப்படியே எல்லாவற்றையும்
கோர்த்து சேர்த்து ஒரு தொகையை வழங்
கினால், எவ்வளவு பேருபகாரமாக இருக்கும்!
குடும்பத்தலைவனை இழந்து பரிதவித்து
அல்லாடும் அவர்களுக்கு வாழ ஊன்று கோல்
கிடைத்தது போலாகுமன்றோ!

மரணச் சடங்கு கிரியைகளை ஒரு பிசும்
இல்லாமல் செவ்வனே நிறைவேற்றுவதில்
மட்டும் முழுக் கவனத்தையும் செலுத்து
வாரெல்லாம், இதைக் கவனத்தில் கொள்
வார்களா?!

○ ○ ○

நூல்: வன்னிப் பிரதேச வயற் பண்பாடு

ஆசிரியர்: அகலாங்கன்

வெளியீடு: எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையம்,
மட்டக்களப்பு

விலை: ரூபா 500/=

வன்னி பற்றியும் வன்னி மாவட்டம்
பற்றியும் அகலாங்கன் எழுதிய 13 கட்டுரைகள்
அடங்கிய தொகுப்பு இது. வன்னியின் இன்றைய
தலை முறைக்கும் எதிர்காலச் சந்ததிக்கும்
வன்னிமண்ணைச் சாராதவர்களுக்கும் வன்னி யின்
மூதாதையரின் வாழ்வைத் தெரிவிப்பவையாக
இக்கட்டுரைகள் அமைந்துள்ளன.

ஆய்வாளர்களுக்குப் பயன் தரவல்ல

பல தகவல்கள் இந்நூலில் ஆங்காங்கே

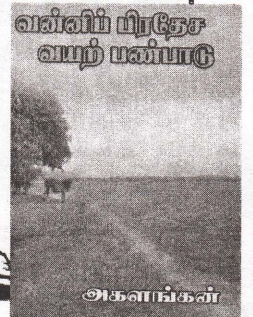
பாதிந்துள்ளன.

பயன்மிக்க

இந் நூலைத்தந்த

ஆசிரியர்

பாராட்டுக்குரியவர்.

நோகாணல

“போர் மற்றும் புலம்பெயர் இலக்கியங்கள் எழுத்துலகுக்கு ஈழத்தமிழர் வழங்கிய புதிய இலக்கிய வகைமைகள்”

- தி. ஞானசேகரன்

தனக்குரல் சார்பாக நோக்கண்டவர்:

- புலோலியூர் ஆ. சிரத்தினவேலோன்

ஞானம் 175 ஆவது இதழை புலம்பெயர் இலக்கியச் சிறப்பிதழாக 975க்கும் மேற்பட்ட பக்கங்களில் பெருந்தொகுதியாக வெளிக்கொணர்ந்துள்ளீர்கள். மகிழ்ச்சி; ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியத்தின் பின்புலம்பற்றிய உங்களது பார்வை எத்தகையது?

போர் இடம்பெறும் வேளையில் உள்நாட்டில் இருப்பது தமது உயிர்ப் பாதுகாப்பிற்கு ஏற்றதல்ல என்று அஞ்சிப் பல்வேறு நாடுகளுக்குச் சிதறுண்டு சென்றவர்கள் தமது நாட்டினைப் பிரிந்து சென்ற ஏக்கத்தினையும் சென்றடைந்த நாடுகளில் தமக்கு ஏற்பட்ட அல்லல் நிறைந்த அனுபவங்களையும் பதிவுசெய்யும் இலக்கியங்கள் புலம்பெயர் இலக்கியங்கள் என வகைப்படுத்தப்பட்டன. இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின்போது ஹிட்லரின் நாசிப்படைகள் ஜேர்மனியில் மேற்கொண்ட யூத இன அழிப்புக் காரணமாக யூதர்கள் தமது உயிரைக் காப்பாற்ற உலக நாடுகள் பலவற்றிற்கும் சிதறிப்போனார்கள். தங்களின் அடையாளத்தை மீட்கவும் தங்களுக்கு ஒரு தேசம் இல்லையென்றும் பேசிய அந்தப்பின்னணியைக் குறிக்கும் சொல்லாக Diaspora என்ற சொல் ஆங்கிலத்தில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. தமிழில் இதனைப் புலம்பெயர் இலக்கியம் என்கிறோம்.

நமது நாட்டில் நடந்த உள்நாட்டுப் போர்காரணமாக 1980 களுக்குப் பின்னர் இலட்சக்கணக்கான தமிழர்கள் பலவேறு நாடுகளுக்குப் புலம்பெயர்ந்தார்கள். இலங்கையின் வடக்கு கிழக்குப் பிரதேசங்களில் இருந்து புலம்பெயர்ந்த இவர்கள் வடக்கு கிழக்கை அடையாளமாகக் காட்டாது தமது இன அடையாளமாகிய ‘தமிழர்’ என்பதை அதிகம் முதன்மைப்படுத்தினர். இதன் காரணமாகத்தான் 80களின் பின்னரான Tamils Diaspora என்பது அதிகம் இனத்துவ அடையாளம் (Ethnic Identity) கொண்டதாக அவதானிப்புப் பெறுகிறது. நாடற்றவன் என்ற நிலையில் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் தம்மை இலங்கையராக இனங்காட்டாது தமிழர்களாக அடையாளப்படுத்த முனைந்தமை முக்கியமான ஒரு விடயமாகும். இவர்கள் தமது அலைவு உழல்வு அனுபவங்களை இலக்கியமாக்கினார்கள். அவ்விலக்கியங்களே புலம்பெயர் இலக்கியங்களாகக் கொள்ளப்படுகின்றன.

ஞானம் 150 ஆவது இதழை ஈழத்துப் போர் இலக்கியச் சிறப்பிதழாக சுமார் 600 பக்கங்களில் முன்னர் நீங்கள் வெளிக்கொணர்ந்தீர்கள். அந்த இதழும் போரோடு சம்பந்தப்பட்ட விடயங்களைக் கொண்டிருந்தது. புலம்பெயர் இலக்கியமும் போரோடு சம்பந்தப்பட்டதாகக் கூறுகிறீர்கள். அவ்வாறெனில் சீர்ப்படியாக ஒரு வேறு சிறப்பிதழ்களாகக் கொண்டு வரவேண்டிய தேவை என்ன?

போர் இலக்கியம் என்பதும் புலம்பெயர் இலக்கியம் என்பதும் வெவ்வேறானவை. போர் இலக்கியம் என்பது போர் நிகழ்ந்த சூழலில் இடம்பெற்ற களநிலவரங்கள் தொடர்பான உண்மை நிகழ்வுகளின் பதிவுகள். போர் இலக்கியம் என்ற தனியான பகுப்பு முறை முதலாம் உலகமகா யுத்தத்திலிருந்தே ஆரம்பமாகியது. முதலாம் உலகமகா யுத்தத்தில் ஈடுபட்ட அமெரிக்க, பிரித்தானிய போர்வீரர்கள் தமது அனுபவங்களை

இலக்கியமாக்கினர். அவை போர் இலக்கியம் (War Literature) என்றே அழைக்கப்படுகின்றன. போர்ச்சூழலில் இடம்பெற்ற முக்கிய விடயங்கள் போர்இலக்கியங்கள் மூலமே வெளிக்கொணரப்படுகின்றன. போர் இலக்கியத்தின் முக்கிய பரிமாணம் அவை போரின் சாட்சியங்களாக அமைவதுதான். அவை போர் நிலைமைகளை கள - நிலவரங்களை வெளியுலகிற்குத் தெரியப்படுத்தி உலகின் மனச்சாட்சியைத் தட்டி எழுப்புவதுதான். இன்னொரு வகையில் கூறுவதானால் போர் இலக்கியம் போர் நடைபெற்ற நாட்டிலும் புலம்பெயர் இலக்கியம் போரின் காரணமாகப் புலம்பெயர்ந்த மக்கள் சென்றடைந்த நாடுகளிலும் தோன்றுபவை.

ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியம் என்ற சொற்றொடரைப் பாவித்துள்ளீர்கள். வெறுமனே புலம்பெயர் இலக்கியம் என்றே குறிப்பிட முக்கலாம் அல்லவா?

தமிழர்களின் புலம்பெயர்வு தமிழகத்திலிருந்தும் பல்வேறு காலகட்டங்களில் பலவேறு காரணங்களால் நிகழ்ந்திருக்கிறது. இவ்வாறு புலம்பெயர்ந்தவர்கள் படைக்கும் இலக்கியங்களையும் புலம்பெயர் இலக்கியம் என்று சிலர் கூறத் தலைப்பட்டிருக்கிறார்கள். இது தொடர்பான சில மாநாடுகளும் நடந்தேறியுள்ளன. உண்மையில் ஆங்கிலத்தில் Diaspora Literature என்ற பதம் போரினால் சிதறுண்டு போனவர்கள் படைக்கும் இலக்கியம் என்பதைத்தான் குறிக்கும். ஈழத்தமிழர்களே போரினால் சிதறுண்டுபோனார்கள், இலக்கியம் படைத்தார்கள். இதனைத் தெளிவுபடுத்தும் வகையிலேயே ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியம் என்ற அடைமொழி சேர்க்கப்பட்டது. இன்னுமொரு முக்கியமான விடயம் ஈழத்தமிழர்களின் புலம்பெயர் இலக்கியம்தான் அரசியல், சமூக பண்பாட்டுப் பிரச்சினைகளோடு தொடர்புபட்டு இருந்தது.

அவ்வாறெனில் புலம்பெயர் இலக்கியம் என்றொருவகை இலக்கியத்தை ஈழத்தமிழர்கள்தான் தமிழுக்கு வழங்கியிருக்கிறார்கள் எனக் கொள்ளலாமா?

நிச்சயமாக, தமிழர்கள் வாழும் நாடுகளை எடுத்துக்கொண்டால் கடந்த சில நூற்றாண்டுகளில் ஈழத்தமிழர்கள் மட்டுமே

போரைச் சந்தித்திருக்கிறார்கள். அவர்களிடமிருந்தே இவ்வகையான இலக்கியங்கள் வெளிவரமுடியும்.

தமிழ் இலக்கியமானது சங்ககாலம் முதல் காலச்சூழலுக்கு ஏற்றவாறு ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் வகைமை, வடிவம், பாடுபொருள், வெளியீட்டு முறைமை போன்றவற்றில் மாற்றம் கொண்டு வளம் பெற்று வந்துள்ளது. அந்த வகையில் பார்க்கும்போது நவீன தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் ஈழத்தமிழர்கள் போர் இலக்கியம், புலம்பெயர் இலக்கியம் என்னும் இரு இலக்கிய வகைமையினை தமிழுக்கு வழங்கியிருக்கிறார்கள். உதாரணமாகக் கூறுவதானால் தலித் இலக்கியம், பெண்ணியம் போன்ற இலக்கிய வகைமைகள் தமிழுக்கு வந்தது போன்று இந்த இருவகை இலக்கியங்கள் தமிழுக்கு ஈழத்தமிழர்களால் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

ஈந்தப் புலம்பெயர் இலக்கியத்தை ஈழத்தமிழ் இலக்கியத்தின் நீட்சியாகக் கொள்ளலாமா?

80 களுக்குப் பின்னர் போர்காரணமாகப் புலம்பெயர்ந்தவர்களில் 75 வீதத்திற்கு மேற்பட்டவர்கள் இளைஞர்கள். அவர்களில் பலர் தமிழைத்தவிர வேறு எந்த மொழிகளும் தெரியாதவர்களாக இருந்தனர். அவர்களது படைப்பிலக்கியங்களில் ஈழத்தமிழ் மொழிப் பிரயோகங்களே மேலோங்கிநின்றன. தமது பிரச்சினைகளைத் தமது பேச்சு மொழியிலேயே பதிவு செய்தார்கள். ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றுப் பரப்பில் வேறெந்தக் காலத்திலும் இல்லாதவாறு பெருந்தொகையான இலக்கியப் படைப்பாளிகள் தோன்றியது இக்காலகட்டத்திலேதான். பெருந்தொகையான இலக்கியச் சிற்றேடுகள் தோன்றியதும் இக்கால கட்டத்திலேதான். இலக்கியப் படைப்பு முறைகளில் இலக்கண விதிமுறைகள் உடைக்கப்பட்டு உணர்வுகளுக்கு முக்கியம் கொடுக்கும் புதியவகை இலக்கியப் படைப்பு முறைகள் அறிமுகமாகின. எவ்வித சுய தணிக்கைகளுமின்றி சுதந்திரமாகப் புலம்பெயர் இலக்கியவாதிகள் தமது கருத்துக்களை வெளியிட்டனர். இந்தப் புலம்பெயர் இலக்கியங்களின் வெளியீட்டு முறைமைகளில் பல மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன. இந்த இலக்கியங்கள் ஈழத்து

நவீன தமிழ் இலக்கியத்தின் நீட்சியாகவே கொள்ளப்படவேண்டியவை. தமிழ் மொழி ஒரு பல்தேசிய மொழியாகக் கணிப்புப் பெறுவதற்கு புலம்பெயர்ந்தவர்களின் இலக்கிய முயற்சிகள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

இந்த இலக்கியங்கள் பற்றி நமது நாட்டில் பெரிதாகப் பேசப்படவோ கல்வி நிறுவன மட்டங்களில் பரந்தளவில் கவனிக்கப்படவோ இல்லை. இதற்கான காரணம் எதுவாக இருக்கலாம்?

உண்மையில், போர் தொடங்கிய கால கட்டத்திலிருந்து நமது நாட்டின் இலக்கியச் செல்நெறியில் மாற்றம் ஏற்படத் தொடங்கியது. அது தமிழ்த் தேசிய உணர்வு சார்ந்ததாக இருந்தது. அதுசார்ந்த பல படைப்புகள் அவ்வப்போது வெளிவந்து கொண்டதான் இருந்தன. ஆனால் அவற்றைப் போர் இலக்கியம் என்றோ அல்லது புலம்பெயர் இலக்கியம் என்றோ வகைப்படுத்திக் கூறுவது பற்றிய ஒரு தெளிவை பலர் கொண்டிருக்கவில்லை. வேறு சிலர் தாம் கொண்டிருந்த இலக்கியக் கருத்து நிலையிலிருந்து விடுபட்டு சமகால இலக்கியச் செல் நெறிக்குள் நுழைய விரும்பவில்லை. பலர் அரசாங்கத்துக்கு எதிரானவற்றைப் படைப்பதைத் தவிர்த்துக் கொண்டனர். சிலர் அரசாங்கத்தைச் சார்ந்து நின்று இலக்கியம் செய்தனர். பலருக்கு போர் இலக்கியம் அல்லது புலம்பெயர் இலக்கியம் பற்றிப் பெயர் குறிப்பிட்டுப் பேசுவதற்கு ஒருவகை மனத்தடை அல்லது தயக்கம் இருந்தது. அது உள்நாட்டுச் சூழ்நிலையில் ஆபத்தை விளைவிக்கக் கூடியதாகவும் இருந்தது. புலம்பெயர் இலக்கியம் என்ற சொற்றொடரை முதுபெரும் எழுத்தாளரான எஸ். பொ. மெல்பேனில் இடம்பெற்ற இலக்கியக் கருத்தரங்கில் 1989ஆம் ஆண்டு முன்மொழிந்தார். புலம்பெயர்ந்து வாழ்ந்தவர்களுக்கு எதையும் பேசக் கூடிய கருத்துச் சுதந்திரம் இருந்தது. அதன்பின்னரே அச்சொற்றொடர் புழக்கத்தில் வந்தது. ஆனால் போரின் களநிலவரங்களைப் பதிவு செய்யும் இலக்கியவகையான போர் இலக்கியம் என்ற சொற்றொடரைப் பாவிப்பதில் உள்நாட்டில் இருந்தோர் தயக்கம் கொண்டனர். இருப்பினும் விரல்விட்டு எண்ணக் கூடிய சிலர் அம்முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

பேராசிரியர்களான மௌ. சித்திரலேகா, செ. யோகராசா ஆகியோரும் சு. குணேஸ்வரனும் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். நமது நாட்டில் போர் இலக்கியம் சார்ந்த முதலாவது கவிதையை எழுதியவர் பேராசிரியர் நு. மான் என்பதும் இங்கு பதிவு செய்யப்பட வேண்டியது.

இப்போது வெளிக்கொணர்ந்த ஈழத்துப் புலம்பெயர் சிறப்பிதழின் உள்ளடக்க விடயங்கள் பற்றிக் கூறுங்கள் புலம்பெயர் படைப்புக்களில் போர் காரணமாக நாட்டைவிட்டு வெளியேறிய வர்களின் பயண அவலங்கள், தாயக நினைவு, புலம்பெயர் வாழ்வின் அவலம், கலாசாரக் கலப்பு மற்றும் முரண்பாடு, அகதிநிலை, நிறவாதம், புதிய சூழல்சார் வெளிப்பாடுகள், பெண்களின் விழிப்புணர்வு மற்றும் விடுதலை, அனைத்துலக நோக்கு, அரசியல் விமர்சனம் முதலியவற்றைப் பிரதான உள்ளடக்கக் கூறுகளாக அவதானிக்க முடியும்.

இந்தச் சிறப்பிதழின் முன் அட்டைப் படத்தில் இலங்கை, உலக நாடுகளின் படங்கள், பனிப்புகர், சில தமிழ் எழுத்துக்கள் போன்றவற்றைப் பார்க்கமுடிகிறது. சுவை எதனைக் குறிக்கின்றன?

இந்த அட்டைப் படத்தின் மூலம் குறியீடாகச் சில விடயங்களைக் கூற முற்பட்டிருக்கிறோம். இலங்கைப் படத்தில் செம்மை வர்ணத்தில் காட்டப்பட்டிருக்கும் இடங்கள் போர்நடந்த பகுதியைக் காட்டுகின்றன. இலங்கைப் படத்தின் மேலே வலப்பக்கத்தில் பஞ்சக்கூட்டம் சிதறுண்டு போவதைக் காண்கிறீர்கள். அது புலச்சிதறலின் அடையாளம். போர்நடந்த பகுதியிலிருந்து மக்கள் சிதறுண்டு போனார்கள் என்பதைக் குறிக்கிறது. அடுத்தது, “வடவேங்கட தென்குமரி ஆயிடை நல்கூறும் தமிழ் உலகம்” என்று தொல்காப்பியப் பாயிரம் கூறும் தமிழ் உலகம் இன்று பனிபடர்ந்த ஆறாம் திணைக்கு விரிவடைந்துள்ளதைக் காட்டுவதாக பனிமூட்டம் படர்ந்த உலகின் சிலபகுதிகள் குறிப்பாக ஈழத்தமிழர் புலம்பெயர்ந்த நாடுகள் காட்டப்படுகின்றன. இந்த நாடுகளின் மேல் சில தமிழ் எழுத்துக்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன அவை புலம் பெயர் நாடுகளில் ஈழத்தமிழர்கள் தமிழ் மொழியை எடுத்துச் சென்று பலதரப்பட்ட இலக்கியங்கள் படைத்தார்கள் என்பதைக் குறிக்கிறது. மேலும் ‘ஸ்ரீ’ என்ற எழுத்தும் அங்கே காணப்படுகிறது.

இந்த எழுத்து வடமொழியிலிருந்து தமிழுக்கு வந்தது. அது போன்று புலம்பெயர் நாடுகளிலிருந்து தமிழுக்கு கலை கலாசார விடயங்கள் மொழிப்பிரயோகங்கள் தமிழுக்கு வந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதனைக் குறியீடாகக் கூறுகின்றது.

நாங்கள் கடந்த 15 வருடங்களாக ஞானம் சஞ்சிகையை நடத்தி வருகிறீர்கள். இந்தப் போர் இலக்கியம் மற்றும் புலம்பெயர் இலக்கியங்களை வெளியிடுவதில் தங்களது சஞ்சிகையின் பங்களிப்பு எத்தகையதாக இருந்தது?

'ஞானம்' சஞ்சிகை ஈழத் தமிழினத்தின் உரிமைக்கான போர் உக்கிரம்பெற்று விளங்கிய காலகட்டத்தில், இதழியல்சார் தார்மீகக் கடமையுடன், தமிழினத்தின் இலக்கியக் குரலாக 2000ஆம் ஆண்டுமுதல் வெளிவரத் தொடங்கியது. ஞானத்தின் முதலாவது இதழிலேயே புலம்பெயர் எழுத்தாளரான எஸ். பொ. வின் பேட்டி வெளியாகியிருந்தது. அந்தப் பேட்டியில் புலம்பெயர் இலக்கியமே இருபத்தேராம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் இலக்கியத்திற்குத் தலைமை தாங்கும் என்ற அவரது கருத்துப் பற்றியும் பேசப்பட்டிருக்கிறது. அந்த இதழின் பின்னட்டையில் போர் இலக்கியம் சார்ந்த ஒரு கவிதையை வெளியிட்டோம். இப்பால் அலி எழுதிய 'பாய்த் தோணி' என்ற அந்தக் கவிதையிலே எனது நினைவில் வரும் சில வரிகளை இங்கு கூறுவது போரிலக்கியத்தைப் பற்றிய புரிதலுக்கு உதவியாய் அமையும்.

“..

அக்கரைக்குச் சென்று

அகதியாகச் சரி

நிம்மதியாய் வாழ்ந்திடாலாமென

தோணிக்கொரு

கொல்லாவைத் தேடினோம்

எம் பிரதேசக்காடுகளில்

அந்தக் கொல்லா மரக்கட்டைகளில்லை

படல முகாம்கள்தான் உள்ளன.

நீல நிறக்கடல்

சிவப்பு நிறக் குருதிக்கடலாய்

ஓரைகின்ற போது

கரைகின்றன கடற் காக்கை கூட்டம்

கடலில் மிதக்கும் மீன்களை யல்ல

மனிதப் பிணங்களை உண்பதற்காய்!”

நவம்பர் 2012

ஞானம்
கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

150^{ஆவது} இதழ்

போர் இலக்கியம் என்பது களநில வரங்களைக் கூறுவது. போரின் சாட்சியங்களாக அமைவது என்பதனை இக்கவிதை வரிகளிலே புரிந்திருப்பீர்கள். ஞானத்தின் ஒவ்வொரு இதழ்களிலும் போர் இலக்கியம் அல்லது புலம்பெயர் சார்ந்த கவிதையோ, சிறுகதையோ, கட்டுரையோ இடம்பெறுவதற்கு நாம் முன்னுரிமை அளித்தோம். ஏனெனில் ஈழத்தமிழரின் அரசியல் பிரச்சினை தொடர்பாக வரும் இலக்கியங்களை உடனுக்குடன் பிரசுரிப்பதும் அதன்மூலம் இலக்கியத்தின் அரசியல் நிலைப்பாட்டைப்புலப்படுத்துவதும் அவசியம் என்று கருதினோம். 'ஞானம்' நம் இனத்திற்கு செய்ய வேண்டிய காலங்கருதிய சேவையாகவும் இதை உணர்ந்தோம். இப்போது நாம் வெளிக்கொணரும் இந்தப் புலம்பெயர் இலக்கியத் தொகுப்பில் உள்ள 85 சிறுகதைகளில் 26 புலம்பெயர் எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகளும் 125 கவிகைகளில் 13 புலம்பெயர் கவிஞர்களின் கவிதைகளும் முன்னர் ஞானத்தில் வெளிவந்தவை. இதிலிருந்து புலம்பெயர் இலக்கியத்திற்கான ஞானத்தின் தொடர்ச்சியான பங்களிப்பை நீங்கள் அவதானிக்க முடியும்.

நீங்கள் குறிப்பிடும் இந்த போர் இலக்கியம் அல்லது புலம்பெயர் இலக்கியம் சார்ந்த படைப்புகளை வெளியிடுவதில் ஞானம் சஞ்சிகை அரசியல் நெருக்கடிகளை எதிர் கொள்ளவில்லையா?

‘காரணங்கள்’ என்ற தலைப்பில் ஞானத்தில் வெளியான பெனி எழுதிய கவிதை பாராளுமன்றத்தில் வாசித்துக் காட்டப்பட்டது. அது 2001 ஆம் ஆண்டு ‘ஹன்சாட்டில் பதிவாகியுள்ளது’. அந்தக்கவிதையின் வரிகள் சில இவ்வாறு அமையும்

“.....

கிருஷாந்தி - கோணேஸ்வரி

ரஜனி - சாரதாம்பாள்

ஹமாலீடா விஜிந்தா

சிவமணி விஜிகலா - என

பட்டியல் நீள்கையில்

நாம் உண்மைகளை அடைக்காது

மௌனங்களால்

தேசம் எறிவதற்குத்

தீய்ந்து போவதற்கும்

நீயும் நானும்

காரணம்தான் தோழா...”

என அந்தக்கவிதைகளின் வரிகள் நிறைவு பெறுகிறது இக்கவிதை ஞானம் ஜன் 2001 பின்னட்டைக் கவிதையாகப் பிரசுரமாகியிருந்தது. நான் ஞானத்தில் எழுதிய ஆசிரியர் தலையங்கங்கள் காரசாரமாக இருந்தபோது, நண்பர்களால் அடக்கிவாசிக் கும்படி ஆலோசனை கூறப்பட்டும் உள்ளேன்.

புலம்பெயர் இலக்கியமே இருபத்தோராம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் இலக்கியத்திற்குத் தலைமை தாங்கும் என்ற எஸ். பொ. அவர்களது கருத்து நிதர்சனமாகியுள்ளதா?

சர்வதேசம் தழுவிய புனைகதைகளை இன்று புலம்பெயர் எழுத்தாளர்களே தமிழில் எழுதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவற்றையே இன்று தமிழ்ப்புனை கதையுலகின் சிகரங்களாகப் பார்க்கும் தன்மையும் காணப் படுகிறது. இவ்வகை இலக்கியங்களில் பல்வேறு நாடுகள்சார் அனுபவ நிலைகள் தமிழுக்கு அறிமுகமாகின்றன. சமகாலத் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு புதிய அனுபவப் பரிமாணங்களைத் தருகின்றன. தமிழகத்திலிருந்து வெளிவரும் முக்கிய இதழ்கள் பலவும் இவ்வகை அனைத்துலக அனுபவப்படைப்புகளுக்கே முக்கியத்துவம்

கொடுப்பதைக் காண்கிறோம். தமிழகத்தின் மூத்த விமர்சகர்களில் ஒருவரான வெங்கட் சாமிநாதன் புலம்பெயர் இலக்கியம் பற்றிக்குறிப்பிடுகையில், “உலகப்பரப்பு முழுவதையும் தமிழ் இலக்கியத்தின் கதைக்களமாக்கியது புலம்பெயர்ந்தோரின் காரியம்தான். அ. முத்துலிங்கம், பொ. கருணாகரமூர்த்தி, ப.சிங்காரம், ஜெயந்தி சங்கர், என இப்படி ஒரு நீண்ட அணி வகுப்பு முன் நிற்கிறது. இன்றைய தமிழ் இலக்கியத்தை வளப்படுத்தியவர்கள் இவர்கள். பல வண்ணங்களும் வளமும் பரப்பும் சேர்த்தவர்கள் இவர்கள்” என்ற இவரது கூற்று இன்று புலம்பெயர் இலக்கியமே சர்வதேசத் தமிழ் இலக்கியத்திற்குத் தலைமை தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை உறுதிப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது.

இந்தத் தொகுப்புகளை நீங்கள் வெளிக்கொணர்ந்ததன் நோக்கம் என்னவாக இருந்தது?

இவ்விலக்கியங்கள் இருபதாம் நூற்றாண்டில் ஈழத்தமிழரால் தமிழிலக்கியத்துக்கு வழங்கப்பட்ட இலக்கிய வகைமைகள். ஈழத்திலிருந்து வெளிவருகின்ற இலக்கிய சஞ்சிகை என்ற நிலையில் இந்த வகை இலக்கியங்களைத் தொகுப்பாக்கித் தமிழ் உலகிற்கு அளிக்கவேண்டிய தார்மிகக் கடமை எமக்கிருப்பதாக உணர்ந்தோம். அதன் காரணமாகவே ஞானம் சஞ்சிகையின் 150ஆவது இதழை நாம் ஈழத்துப் போர் இலக்கியச் சிறப்பிதழாக வெளிக் கொணர்ந்தோம். தற்போது 175ஆவது இதழை ஈழத்துப் புலம்பெயர் இதழாக வெளிக்கொணர்கின்றோம்.

ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் எழுதப்படும் இலக்கியங்கள் தொகுக்கப்படல் வேண்டும். தொகுக்கப்படாத இலக்கியங்கள் காலவெள்ளத்தில் அழிந்து போகும். Anthology எனப்படும் இத்தொகுப்புத்துறை சங்ககாலம் தொடக்கம் சமகாலம்வரை தமிழில் இருந்துவருகிறது. 2000 ஆண்டு காலத்துக்கு முந்திய புறநானூறுப் பாடல்கள் தொகுக்கப்பட்டதால்தான் நாம் அன்றைய தமிழரின் போர் பற்றி அறிய முடிகிறது.

இத்தகைய பாரம்பரியத்திலே தொகுக்கப்பட்டதுதான் ‘ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியம்’ என்னும் இப்பாரிய தொகுப்பாகும்.

இத்தொகுப்பின் பயன்பாடுபற்றிக் கூறுங்கள்?

முதலாவதாக, ஈழத்தமிழன் தனது அடையாளத்தை மொழியிலும் இலக்கியத்திலும் பனியுறையும் நாடுகளில் தக்கவைத்தான் என்பதற்கான அடையாளமாக இத்தொகுதி இருக்கும்.

இரண்டாவதாக, போர் காரணமாக ஈழத் தமிழரின் புலம்பெயர்வின் பின்னர் அவர்களிடமிருந்து வெளிவந்த ஆரம்பகால இலக்கியங்களிலிருந்து இற்றைவரையான இலக்கியங்கள்வரை வகைமாதிரியான படைப்புகள் இடம்பெற்றுள்ளதால் புலம்பெயர் இலக்கியம் பற்றிய முழுமையான படைப்புலகப் பரிமாணத்தை இவ்விதழ் காட்டி நிற்கும்.

மூன்றாவதாக, புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் தஞ்சம்கோரி பாதுகாப்பாக இருந்தார்கள் தொழில் செய்து பணம் சேர்த்தார்கள் என்ற வாய்பாடுகளுக்கு அப்பால் தமிழ்மொழிக்கும் தமிழினத்திற்கும் தமிழிலக்கியத்திற்கும் பெரும்பணி செய்தார்கள் என்பதை இத்தொகுதி பறைசாற்றி நிற்கும்.

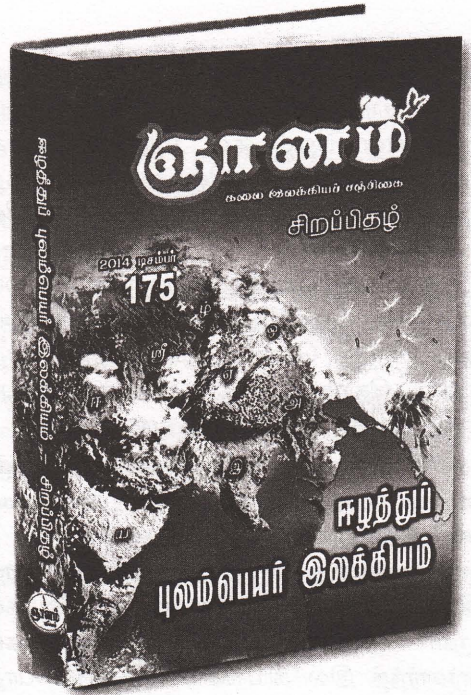
நான்காவதாக, புலம்பெயர் சந்ததியினர் எதிர்காலத்தில் வேற்றுமொழிச் சூழலில் வாழ நேரிடுமெனினும் தமது மூதாதையரின் இலக்கிய வேர்களைத் தேடும்பொழுது அம்மூதாதையர்களின் இலக்கியச் சாட்சியமாக இத்தொகுதி காட்சியளிக்கும்.

ஐந்தாவதாக இணையத்தில் தமிழும் இலக்கியமும் உலாவர புகலிடத்தமிழர்கள் ஆற்றிய பங்களிப்பை இத்தொகுதி கூறி நிற்கும்.

ஆறாவதாக தமிழர்களின் பன்முகக் கலாசாரத்தை, பிறகலாசாரங்களின் ஊடான தமிழின் ஊடாட்டத்தைக் இத்தொகுதி காட்டி நிற்கும்.

ஏழாவதாக எதிர்காலத்தில் புலம்பெயர் நாடுகளில் ஈழத்தமிழர்களின் இனவரைவை வரையத் தொடங்குவோருக்கு இலக்கிய மூலாதாரங்களில் ஒன்றாக இச்சிறப்பிதழ் அமையும்.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக 'புலம்பெயர் இலக்கியம்' என்ற தமிழ் இலக்கிய வகைமையினை அவர்கள் உருவாக்கினர் என்பதையும் உலகத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுக்கு

ஈழத்தமிழர் இலக்கிய ஒளி பாய்ச்சினர் என்பதையும் இவ்விதழ் வலுவாகக் காட்டி நிற்கும்.

இப்படிப் பல விடயங்களைக் கூறிக் கொண்டே போகலாம்.

கூன்று வாசிப்புக் கலாசாரம் குறைந்து விட்டது என்பது பெரும்பாலும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாக உள்ளது. இந்தப் பின்னணியில் சீத்தகைய பெரும் தொகுப்புகளை வாசகர்கள் ஆற அமர இருந்து வாசியார்களா?

இத்தகைய தொகுப்புகளைத் தேடி வாசிக்கும் ஒரு வாசகர் கூட்டத்தினர் இருக்கவே செய்கிறார்கள். ஆய்வுத் தேவைகளுக்காகப் பயன்படுத்துபவர்கள் பலர் தமிழர்வாழும் பல்வேறு நாடுகளில் இருக்கிறார்கள். முன்னர் நாம் வெளியிட்ட போர் இலக்கியம் என்ற தொகுப்பில் 500 பிதிகளையே அச்சிட்டோம். ஆனால் அவையாவும் விற்றுத்தீர்ந்த நிலையில் மீள்பிரகரம் செய்ய வேண்டிய தேவை எமக்கு ஏற்பட்டது. இன்றைய இயந்திர உலகில் வாசிப்பை 'மேய்ச்சலாக'க் கொள்பவர்களே அதிகம் என்பதை நாம் அறிவோம். அத்தகையவர்கள் இத்தொகுதியில் உள்ள ஒவ்வொரு படைப்புகளினதும் உள்ளடக்கங்களைப் புரிந்து

கொள்வதற்கு ஏற்ற வகையில், அவற்றின் முக்கிய சாராம்சத்தைத் தெரிவிக்கக் கூடிய முனைப்பான பகுதிகளை (Highlights) கவன ஈர்ப்புப் பெறும் வகையில் தடித்த எழுத்து களில் அந்தந்தப் படைப்புகளின் நடுவே வெளியிட்டுள்ளோம்.

ஒருவர் இந்த 'ஹைலைற்ஸ்' பகுதியை வாசித்தாலே அந்தப்படைப்பின் தன்மையை ஓரளவு புரிந்து கொள்ள முடியும். இவ்வாறு முழுத் தொகுப்பின் உள்ளடக்கத்தையும் ஓரளவு புரிந்து கொள்ளவும் முடியும்.

இந்தியோர் இலக்கியம் புலம்பெயர் இலக்கியம் தொடர்பான தொகுப்பு முயற்சிகள் நமது இலங்கைச் சூழலில் இதற்குமுன்னர் எடுக்கப்பட்டனவா?

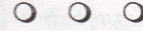
நான் அறிந்த வரை அலை, மூன்றாவது மனிதன், பெருவெளி போன்ற சஞ்சிகைகள் மற்றும் சரிநிகர் போன்ற பத்திரிகைகள் போர்சார்ந்த இலக்கியங்களை அவ்வப்போது வெளியிட்டுள்ளன. ஆனாலும் பிரக்ஞை பூர்வமாக போர் இலக்கியம் என்றோ அல்லது புலம்பெயர் இலக்கியம் என்றோ அவை

தொகுப்பாக்க முயற்சியில் ஈடுபடவில்லை என்றே நினைக்கிறேன். ஆனாலும் அச் சஞ்சிகையில் வெளிவந்த படைப்புகள் சில நாம் தொகுத்தளித்த இப்பெருந் தொகுப்பு களில் குறிப்பாக போர் இலக்கியச் சிறப்பிதழில் ஆடங்கியுள்ளன என்பது குறிப்பிடப்படவேண்டியது.

நிறைவாக நீங்கள் வேறு என்ன ஹைலையும் புகிறீர்களா?

இந்தத் தொகுப்பு முயற்சியின்போது எம்மை அறியாமல் ஏதாவது விடுபட்டுப் போயிருக்கலாம். எந்தவொரு தொகுப்பு முயற்சியும் நூற்றுக்கு நூறு வீதம் முழுமையடைவதில்லை என்பதை நாம் அறிவோம். இத்தொகுப்பில், முழுமையை நோக்கிய பயணத்தின் எல்லைக்கோட்டை 976 பக்கங்களில் அண்மிக்க முயற்சித்துள்ளோம் என்பதை நாம் இங்கு அடக்கத்துடன் பதிவு செய்கின்றோம்.

[நன்றி - தினக்குரல்]

அமரர் செம்பியன் செல்வன் ஆ. இராஜகோபால்) ரூபகார்த்தச் சிறுகதைப்போட்டி (2014) முடிவுகள்

முதற்பரிசு: ரூபா ஜயாயிரமும் சான்றிதழும்

1. வெட்டுப்புள்ளி - எழுதியவர்: திருமதி மாலாதேவி மதிவதனன்
மங்குனியன் வளவு, அளவெட்டி மத்தி, அளவெட்டி, யாழ்ப்பாணம்.

இரண்டாம் பரிசு: ரூபா முவாயிரமும் சான்றிதழும்

2. எதிர்வீடு - எழுதியவர்: திரு. சந்திரன் சண்முகம்

No. 5 Mattew court, Hampton Park, Victoria 3976, Australia

மூன்றாம் பரிசு: ரூபா இரண்டாயிரமும் சான்றிதழும்

3. காணாமல்போன ஒருத்தி - எழுதியவர்: அனுராதா பாக்கிய ராஜா, 'ஜெயசதனம்'
களுவாஞ்சிக்குடி.

பின்வரும் சிறுகதைகள் பரிசுச் சான்றிதழ்கள் பெறுகின்றன.

4. பாவம் கூடும் - எழுதியவர்: உ. நிசார், 70/3, புதிய கண்டி ரோட், மாவனல்லை

5. கோடை மழை- எழுதியவர்: ச. முருகானந்தன், 81, மன்னிங் பிளேஸ், கொழும்பு -06

6. பாவ மன்னிப்பு- எழுதியவர்: நெடுந்தீவு செ. மகேஷ், 249/1, நாயன்மார் வீதி, நல்லூர்,
யாழ்ப்பாணம்.

7. காத்திருந்த காதல்- எழுதியவர்: திருமதி மைதிலி தயாபரன், 38, இராஜதுரை வீதி,
வைரவப்புளியங்குளம், வவுனியா

8. தாத்தாவை மீட்டெடுத்த பேரன் - எழுதியவர்: கண மகேஸ்வரன், 66 முருக மூர்த்தி
வீதி, நெல்லியடி, கரவெட்டி

9. சிற்றின்பம் - திருமதி ஆனந்தராணி நாகேந்திரன், மாகத்மா வீதி, நெல்லியடி

10. திருமுருகாற்றுப்படை - எழுதியவர்: சந்திரகாந்தா முருகானந்தன், 81, மனிங் பிளேஸ்,
கொழும்பு -06

நாட்டாமை

வேல் அமுதன்

குறுங்கதை

எபார்ட்மென்ட் நிர்வாக சபைத் தலைவர் தனக்கென வசதியானதொரு இடத்திலேயே தனது வாணைத் தரிப்பது வழக்கம்.

அன்று பிற்பகல் அவர் தாமதித்து எபார்ட்மெண்டிற்கு வந்ததால், அவரின் வான் விடும் இடம் பறிபோனது.

தனது வழமையான இடத்தில் வேறொருவரின் கார் விடப்பட்டிருந்ததால், அக்கார் உரிமையாளரைத் தனது கையடக்கத் தொலைபேசிமூலம் வரச் செய்தார், காரை வேறு இடத்தில் விடும்படி கேட்டுக் கொண்டார்.

தலைவரது வேண்டுகோள் ஏற்றுக் கொள்ளப் படவில்லை.

தன்னை அவமதித்ததாக நினைத்துக் கொண்டார் தலைவர். ஆத்திர மேலீட்டால், “காரை வேறே இடத்தில் விடும்” எனக் கடுமையாகக் கட்டளையிட்டார்.

கட்டளையை உதாசீனம் செய்த நிலையில், கார்க்காரர் நியாயமும் பேசினார். அவமதிக்கப்படுவதாக உணர்ந்த தலைவருக்கு கோபம் கொப்பளித்தது.

“உனக்குச் சரியான பாடம் இப்பவே படிப்பிக்கிறன் பார்” என இரைந்து கொண்டு,

தனது சேட்பக்கற்றுக்குள் இருந்த தன்னியக்க வில்லுக்கத்தியை இழுத்தெடுத்து, கார்க்காரனைக் குத்த எத்தனித்தார்.

இரைச்சல் கேட்டுத் திரண்ட சனம், மிகச் சிரமப்பட்டுத் தலைவரைச் சமாதானப் படுத்தியது.

ஆனால், எபார்ட்மெண்டுக்குள் ஆருக்கும் குறிப்பிட்டதொரு இடத்தில் வாகனம் தரிக்கும் உரிமை இல்லை என்பதும், பிரச்சினையைச் சாதூரியமாகக் கையாளும் திறனற்றவர் என்பதாலும் சீட்டுக் கிழிந்த தலைவர் பதவி, கிழிந்தது கிழிந்ததுதான்!

ஈழப்புய் பூனை

-பாலமுனை பாறாக்

இருட்டறையில் இருந்தாகத்தான்

சொன்னார்கள்

இந்தக் கறுப்புப் பூனை!

இப்பொழுதெல்லாம் -

வீதிக்கேவந்து விட்டது

வெளியில் -

வெட்ட வெளிச்சமாய்...,

தடியெடுத்த தறுதலைக் கெல்லாம்

சேவகம் புரிகிறது.

சீருடைக்கல்ல... வேறுடைகளுக்கும்...?

எலிபிடிக்கிறகாம்...

சிறுபான்மையான எலிகளை

சீறிய்பாய்ந்து

கீறிக்கிடிக்கிறது.

தும்பிக்க விடுகிறது -

இனம்பார்த்து, மகம்பார்த்து

பணம்பார்த்து...,

வெரும்பான்மையான எலிகளை...!

விரட்டியடிக்க வேண்டும்

இந்தக் கறுப்புப் பூனையை

இனி!

அருமையான என்விஸ்யூ

- என். நஜ்முல் ஹுசைன்

காலையிலேயே எனது மொபைல் போன் பாட்டுப் பாடியது. அன்று திங்கட்கிழமை. பரபரப்பாக அலுவலகம் செல்லத் தயாராகிக் கொண்டிருந்தேன்.

அந்தப் பரபரப்பிலும் யார் மொபைல் போனில் என்று பார்த்தேன். நேற்றுத் தனது நூல் வெளியீட்டு விழாவை நடாத்திய எனது நண்பன்.

என்ன மச்சான் செய்தி. இந்த காலையிலேயே.? என்று கேட்டேன்.

மச்சான், நேத்து நீ வச்ச என்வலப்பில் ஒரு சதமும் இல்ல மச்சான். வெறும் என்விலப்தான் இருந்திச்ச.. மிகவும் கவலையோடு சொன்னான்.

அட அப்படியா நான் பார்க்கிறன் மச்சான் அதை விட கவலையான குரலில் நான் கூறிவிட்டு லைனை கட் பண்ணினேன்.

அவன் எனது பாடசாலையில் என்னோடு படித்த பல நண்பர்களில் ஒருவன். படிக்கும்போதே பத்திரிகைகளுக்கெல்லாம் எழுதி அனுப்புவான். பிரசுரமாகும் ஆக்கங்களைக் காட்டி மகிழ்வான். என்னிடமெல்லாம் அவனைப்போல் எழுதும் ஆற்றல் இல்லை. வாசிப்பதோடு சரி.

பாடசாலை வாழ்க்கை முடிந்ததும் நாங்கள் வெவ்வேறு தொழில்துறைகளிலே ஈடுபட்டோம்.

எனது நண்பனின் எழுத்து முயற்சிகள் தொடர்ந்தன. அவை இப்போது நூல் உருவாகின.

அடிக்கடி அவனது நூற்கள் வெளிவரத் தொடங்கின. கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரை என்று எல்லாத் துறைகளையும் தொட்டு எழுதினான்.

ஒவ்வொரு வெளியீட்டு விழாவுக்கும் என்னை அழைக்கத் தவற வில்லை. நூல்

அச்சில் இருக்கும் போதே பேசுவான்.

மச்சான் என்ட கவிதை தொகுதி தயாராகிக் கொண்டிருக்குது. வெளியீட்டு விழாவுக்குச் சொல்லுவன். கட்டாயம் வரணும். ஒரு சிறப்பு பிரதியும் வாங்கணும், என்பான்.

மறுபடியும் சிலநாட்களுக்குப் பிறகு பேசுவான், மச்சான் வெளியீட்டு விழா ரெடி. ஓன்ட பேரையும் வாங்குற லிஸ்ட்ல போடுறன். கட்டாயம் வா மச்சான். வந்து ஒரு பிரதி வாங்கு உரிமையோடு மிகவும் அன்பாக பேசுவான் உருகி உருகிப் பேசுவான்.

அழைப்பிதழை அனுப்பிய பின்பும் ரூபகமூட்ட பேசுவான்.

அவனது ஒரு வெளியீட்டு விழாவையும் நான் தவற விட்டதே இல்லை. எனது பெயர் அறிவிப்பாளரால் அறிவிக்கப்படும்போது மிகவும் பெருமிதத்தோடு மேடையில் சென்று ஒரு பிரதியை வாங்கி வருவேன். அப்படி வாங்கும் ஒவ்வொரு முறையும் எனது கவரில் இரண்டாயிரத்துக்கு குறையாமல் பணம் வைப்பேன். கவரின்மேல் எனது பெயரை மிகவும் அழகாக எழுதுவேன். இதுவரை அவன் பத்து நூற்களுக்கு மேல் வெளியீட்டு விட்டான்.

ஒவ்வொரு வெளியீட்டு விழாவுக்கு பின்னும் அவனது தொலைபேசி அழைப்பை மிகவும் ஆவலோடு எதிர்பார்த்திருப்பேன். மச்சான் உன்ட பணம் ரெண்டாயிரம் கெடைச்சிச்ச. ரொம்ப தேங்ஸ் என்று சொல்வான் என்று காத்திருப்பேன். இன்று பேசுவான், நாளை பேசுவான் என்று நான் இலவு காத்த கினியாய் ஏமாந்ததுதான் மிச்சம். ஒருநாள் கூட வெளியீட்டு விழாவுக்குப் பின் என்னோடு பேசியதேயில்லை. அடுத்த வெளியீட்டு விழாவுக்காக அழைக்கும்போது கூட இது குறித்து ஒப்புக்காகக்கூட ஒரு

வார்த்தை பேசியதேயில்லை.

அப்படி அவன் பேசினால் நான் எவ்வளவு மகிழ்ச்சி கொள்வேன். அத்துடன் அவனது வெளியீட்டு முயற்சிக்கு எனது சிறு தொகையும் உதவியிருக்கிறதே என்ற திருப்தியைத் தவிர எனக்கு வேறு என்ன கிடைக்கப் போகிறது?

எனக்கு ஒரு பெரிய சந்தேகம் இருந்து வந்தது. நான் கொடுக்கின்ற என்விலப் அவனிடம் போய் சேர்கிறதோ, இல்லையோ?

இதை பரிசோதித்துப் பார்க்க வேண்டும் என என் மனம் சொல்லிக் கொண்டே இருந்தது. ஏனென்றால் நான் ஒன்றும்

பணத்தை மரத்திலிருந்து பறிப்பவன் அல்ல. நேற்று நடந்த அவனது வெளியீட்டு விழாவுக்கும் வழமைபோல் போனேன். போகும்போதே ஒரு கவரை எடுத்து எனது பெயரை அழகாக எழுதினேன். அதனை கம் போட்டு ஒட்டினேன்.

மேடையில் எனது பெயர் அறிவிக்கப் பட்டதும் கவரைக்கொடுத்து எனது பிரதியை வாங்கிக் கொண்டேன்.

கவரை கம் போட்டு ஒட்டினேன் என்று சொன்னேன் அல்லவா. ஒன்றை சொல்ல மறந்துவிட்டேன். அதற்குள் நான் வேண்டுமென்றே பணத்தை வைக்கவே இல்லை.

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

முத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியச் சிறப்பிடு

(ஞானம் 175 இடம்)

வெளியீட்டு விழா

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம்
22-02-2015 ஞாயிறு மாலை 5:00 மணி

நலமமை : பேராசிரியர் எம். ஏ. நுஃமான்
கௌரவ அறிவி : பேராசிரியர் எஸ். நிழைநாதன்
தயவுரை : பேராசிரியர் துரை மனோகரன்
ஆய்வுரை : பேராசிரியர் வ. மகேஸ்வரன்

முன்னிலை : புரவலர் அல்ஹாஜ் ஹாசிம் உமர்

அமைவுதரவுத் திப்புடன் அழகுக்கிள்கோல்

ஆர். பி. ஸ்ரீதர்சன்

3B - 46^{ஆம்} ஒழுங்கை, கொழும்பு-6

செயலாளர்,

0094 777 306506

ஞானம் கலை இலக்கியப் பண்ணை.

editor@gnanam.info

திருவிழா

- மாங்கல வளக்கேற்றுல் :
- தமிழ் மொழி வாழ்த்து :
பெருமான் : வாசுதேவநாதன் சர்மா
நந்தன் சுவாமிநாதன் சர்மா
- வரவேற்புரை :
திரு. சிவசுப்பிரமணியன் கந்தசாமி
(உபதலைவர், 'ஞானம் கலை இலக்கியப் பண்ணை')
- தலைமைப்புரை :
- மொழியீட்டுரை :
திரு. ஞா. பாலச்சந்திரன்
(நிர்வாக ஆசிரியர் 'ஞானம்' சஞ்சிகை)
- நூல் வெளியீடு :
- நயவுரை :
- ஆய்வுரை :
- கௌரவ அறிவுரை :
'பெரியான் பெருமான்' ஞானகார்த்தி சிறுகதைப்போட்டி - 2014 பரிசளிப்பு
- 'ஞானம்' பதிப்பை 30^{ஆம்} நூல் வெளியீடு
'மணவாசக அணியமுதம்'
- நன்றியுரை :
திரு. ஞானசேகரன்
(பிரதம ஆசிரியர் 'ஞானம்' சஞ்சிகை)

976 பக்கங்களில் வெளிவந்துள்ள இத்தொகுப்பில்
125 கவிதைகள், 85 சிறுகதைகள், 50 கட்டுரைகள்,
2 நேர்காணல்கள், 2.2 ஒலிப்பதிவுகள் / ஒலியடங்கல்கள்
அடங்கியுள்ளன.

விலை : ரூபா 1800/=
வெளியீட்டு விழாவில் : ரூபா 1000/=

வெளியீட்டுவிழா நிகழ்வுகள் இணையத்தளத்தினூடாக
உலகெங்கும் நேரடி ஒளிபரப்பு (Web Casting) செய்யப்படும்.

உலக சினிமா (7)

SPIRITED AWAY

பவீதா லோகநாதன்

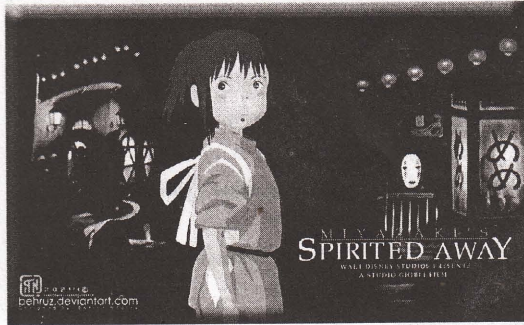
கனவுகள் கற்பனைகள் என்பதன் ஆரம்பப் புள்ளி எதுவாக இருக்கும்? எனக்குள் எப்படி ஆரம்பித்தது இந்தக் கற்பனைகளின் பயணம் என்று அடிக்கடி யோசிப்பேன்

பனி படர்ந்த கண்ணாடியில் தெரியும் முகத்தோற்றம் மாதிரி என் நினைவுகளில் நிழலாடுகிறது அந்த பால்யகால சம்பவங்கள்.

தாத்தாக்கள் பாட்டிகளிடம் கதை கேட்ட நாட்கள் அவை.

அவர்கள் சொல்லச் சொல்ல அதை மனதில் காட்சிப்படுத்திக் கொள்வது என் வழக்கம். பாட்டிகளின் உலகத்தோடு ஆரம்பித்த இந்த வழக்கம் எல்லோரிடமும் கதை கேட்கும் நச்சரிப்பாகவே மாறியது. ஒவ்வொருவரிடமும் வெவ்வேறு கதை இருக்கும். பல சமயம் ஒரே கதை வெவ்வேறு விதத்தில் வெளிப்படும். எதுவாக இருந்தாலும் எனக்கு கதைகள், அது தரும் கற்பனைகள், தனிமையைத் தூரத்த தேவைப்பட்டது. காலப்போக்கில் பால்யம் தொலையச் சினிமாவுக்குள் ஐக்கியமானேன்.

சினிமா தரும் கற்பனை உலகில் வசிக்க ஆரம்பித்த பிறகு கதைகளோடு வாழவே ஆரம்பித்து விட்டேன். என்றோ கேட்ட கதைகளின் எச்சங்கள் இன்றைய பொழுதோடு சேர்ந்து கனவுகளில் தூரத்தும். அதை அரையுறக்கத்தில் ரசித்துக் கொண்டே உறங்கியும் உறங்காமலும் இரவைக்

கழிப்பேன். இது என் வாழ்க்கையில் வழக்கமான விடயங்கள்.

நான் கவனிக்க மறந்த இந்த விடயத்தை சற்று உணர்த்திய திரைப்படம் இது. படம் பார்க்கும் ரசிகர்களுக்கு ஒரு கனவுலகத்தைக் கட்டி எழுப்புவதோடு கதை கேட்கும் பால்ய காலத்துக்கு எம்மை அழைத்துச் செல்கிறது Spirited Away

சிகிரோ பத்து வயதுச் சிறுமி. தன் பெற்றோருடன் புதிய நகரத்துக்கு காரில் சென்று கொண்டிருக்கிறாள். கொஞ்சத் தூரம்

சென்றதும் சாலை முடிந்து மண் சாலை தொடங்கத் தவறான பாதையில் வந்ததை உணர கிறார்கள் மூவரும்.

பாதை முடிய ஒரு பழைய கட்டிடம் குகை போலிருக்க அதற்குள் சென்று பார்க்கிறார்கள். குகையை கடந்ததும் ஒரு திறந்தவெளி வருகிறது. பரந்த புல்வெளி, அழகிய குன்றுகள் என்று வித்தியாசமாக இருக்க இது பராமரிக்காதுவிட்ட 'தீம் பார்க்' என்று நினைக்கிறார்கள் பெற்றோர்கள்.

யாருமில்லாத தெருவில் ஹோட்டல்கள் இருக்க அதிலிருந்த உணவை எடுத்து உண்டவாறே யாரும் வந்து கேட்டால் பணம் கொடுத்துவிடலாம் என்று அலட்சியமாகப் பேசுகிறார்கள் அம்மாவும் அப்பாவும்.

சிகிரோ மட்டும் சாப்பிடாமல் அந்த இடத்தை வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டு நடந்து

செல்கிறாள். சுற்றிப் பார்த்துக் கொண்டு செல்கையில் அங்கு ஒரு சிறுவன் வருகிறான். “உனக்கு இங்கு அனுமதியில்லை, இருட்ட முன்னர் இங்கிருந்து சென்றுவிடு” என்று எச்சரிக்கிறான்.

சிகிரோ படியிறங்க முன்னரே இருட்டத் தொடங்க தெருவில் கரிய உருவங்கள் நடமாடத் தொடங்குகின்றன. சிகிரோ ஹோட்டலுக்கு வந்தால் பெற்றோர்கள் இருவரும் பன்றிகளாக மாறியிருப்பதைப் பார்த்து அதிர்கிறாள். ஒரு கை வந்து அந்தப் பன்றிகளைச் சவுக்கால் அடிக்கிறது. சிறிது தூரம் சென்றால் அந்த இடமே கடல் போல நீர் நிரம்பியிருக்கிறது. இது கனவு என்று கூறித் தன்னைத்தானே அடித்து விழித்தெழச் சொல்கிறாள், ஒரு கட்டத்தில் இது எல்லாமே நிஜம்தான் என்பதை உணர்ந்து அழுகிறாள்.

அங்கு ஒரு கப்பல் வருகிறது. அதிலிருந்து வினோத உருவங்கள் வர சிகிரோ ஓடி ஒளிகிறாள். முன்னர் சந்தித்த சிறுவன் மறுபடியும் சிகிரோவைச் சந்திக்கிறான். “மனிதத் தலையுடன் கூடிய ஒரு பறவை உன்னை உண்பதற்குத் தேடுகிறது, இங்கிருக்க வேண்டாம்” என்று அழைத்துச் செல்கிறான்.

கப்பலில் இருந்து வந்த வினோத உருவங்களில் ஒன்று சிகிரோவைக் கண்டுவிட சிறுவன் சிகிரோவைக் காப்பாற்றி இழுத்துச் சென்று “உன் பெற்றோர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமானால் கமாஜியிடம் சென்று வேலை கேள் நீ வேலை செய்யாவிட்டால் இந்த உலகத்தை ஆளும் சூன்யகாரி யபாபா உன்னைக் கொன்றுவிடுவான்” என்று அறிவுறுத்துகிறான்.

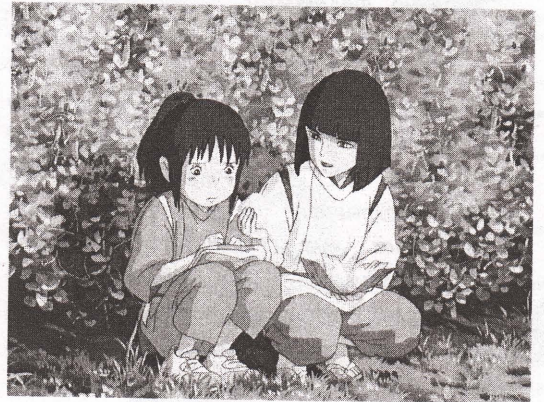
நான்கு கைகள் உடைய கமாஜியிடம் சிறுவன் ஹக்கு அனுப்பியதாகக் கூறி வேலை கேட்கிறாள் சிகிரோ. அவர் அமைதியாக இருக்க அங்கு ஒரு பெண் வருகிறாள். அவளிடம் சிகிரோவைத் தனது பேத்தி என்றும் யபாபாவிடம் அழைத்து செல்லுமாறும் கூறுகிறார்.

யபாபாவின் அரண்மனை மிக வித்தியாசமாகவும் அதிசயங்களின் கிடங்காகவும் காணப்படுகிறது. பயத்துடன் யபாபாவை சந்திக்கிறாள் சிகிரோ. “இது மனிதர்களுக்கான இடமல்ல இது ஒரு குளியல் இல்லம் 8 லட்சம் கடவுள்களும் இங்குவந்துதான் தங்களது

களைப்பைப் போக்கிக் கொள்கிறார்கள். உன் பெற்றோர்கள் அவர்களது உணவை உண்டதால் இனி உங்களது உலகத்துக்கு செல்லமுடியாது. உனக்கான ஒப்பந்தத்தை நீ மீறினால் உன்னையும் பன்றியாக மாற்றிவிடுவேன்” என்று கூறுகிறாள்.

சிகிரோ வேலை ஒப்பந்தத்தில் கை எழுத்திட்டதும் அவளது பெயர்கள் காற்றில் மேலெழ அதைக் கைப்பற்றுகிறாள் யபாபா. “இந்த நிமிடத்திலிருந்து உன் பெயர் சென்” என்கிறாள். அந்த மாய உலகத்தின் புதிய வேலைக்காரியான சிகிரோவை ஹக்கு அழைத்துச் செல்கிறான். பெற்றோரிடம் அழைத்துச் செல்லும் ஹக்கு அவர்களுக்கு மனிதர்களாக இருந்த நினைவே இல்லை என்று கூறி சிகிரோ என்ற பெயர் எழுதிய சிறு அட்டையை அவளிடம் கொடுக்கிறான். அதைப் பார்த்ததும் சிகிரோவுக்கு தனது பெயர் ஞாபகம் வருகிறது.

“யபாபா பெயர்களைத் திருடி அதன்

முலமே ஆட்சி செய்கிறாள் உன் நிஜப் பெயரை ரகசியமாக வைத்துக்கொள். உன் பெயர் மறந்தால் வீட்டுக்கான பாதையை கண்டு பிடிக்கமுடியாது. நானும் அப்படிதான் மறந்து விட்டேன்” என்று சிகிரோவிடம் ஆறுதலாகப் பேசிவிட்டு டிராகனாக மாறி வானத்தில் பறந்து செல்கிறான் ஹக்கு.

வேலைக்காரியாக மாறிய சிகிரோ மிகவும் கஷ்டமான வேலைகளை செய்கிறாள். அடிக்கடி அவளை ஒரு ஆவி பின் தொடர்கிறது. அந்த ஆவி சிகிரோவிடம் அன்பு பாராட்டுகிறது.

ஒருநாள்-

அந்த நகரத்துக்கு ஆபத்தான துர்நாற்றம் வீசும் சாக்கடை ஆவி வருகிறது.

யாரும் சுத்தப்படுத்த முன்வராத நிலையில் அந்தப் பொறுப்பு சிகிரோவுக்கு தரப்படுகிறது. வேறு வழியில்லாத சிகிரோவும் சம்மதிக்கிறாள். முதலில் தடுமாறினாலும் பின்னர் சமாளித்துக் கொண்டு சுத்தப்படுத்த ஆரம்பிக்கிறாள் சிகிரோ. அதனுடைய காயத்தையும் வலியையும் நீக்கி உதவி செய்கிறாள். தன்னைச் சுத்தப்படுத்தியதற்கு நன்றி கூறிய ஆவி நிறையத் தங்கத்தையும் சிகிரோவுக்கு மிகவும் கசப்பு மிக்க ஒரு உணவுப் பொருளையும் கொடுத்து விட்டு சந்தோஷமாக டிராகனாக மாறிச் செல்கிறது.

யபாபா முதல் அனைவரும் சிகிரோவைப் பாராட்டுகிறார்கள்.

அடக்கடி சிகிரோவை பின் தொடரும் ஆவி நிறையப் பணம் கொடுத்து தன் பேய்ப் பசியை தீர்க்கச் சொல்ல அதற்கு எல்லோரும் போட்டி போடுகிறார்கள் நிறைய தங்கத்தை சிகிரோவுக்கு அந்த ஆவி வலிய வந்து தர அதை ஏற்க மறுக்கிறாள் ஆனால் மற்றவர்கள் பேராசையுடன் அதை எடுக்கிறார்கள். அதைப் பார்த்து கோபமுறும் ஆவி அவர்களை எல்லாம் பிடித்துச் சாப்பிடுகிறது. நிலைமை கட்டுகடங்காமல் போகவே ஆவியைக் குணப்படுத்த முயல்கிறாள் சிகிரோ. சாக்கடை ஆவி தனக்களித்த கசப்பான உணவுப்பொருளை அதற்கு கொடுக்க ஆவி குணமடைகிறது.

சிகிரோவின் செயல்பாடுகளையும் குணங்களையும் பார்த்து மகிழும் யபாபா சிகிரோவின் பெயரைத் திருப்பிக் கொடுப்பதோடு பெற்றோர்களையும் பழைய நிலைக்கு மாற்றுகிறது. ஹாக்கு உட்பட அனைவருக்கும் நன்றிகூறி விடைபெறும் சிகிரோ,

பழைய இடத்துக்கு வருகிறாள். அங்கு அவளுடைய பெற்றோர்கள் இருக்க மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறாள். அவர்களுக்கு நடந்த ஒன்றுமே நினைவில்லை. சிகிரோவும் அதை உணர்ந்துகொண்டு எதுவும் சொல்லாமல் அவர்களுடன் கிளம்புகிறாள். திரைப்படம்

நிறைவடைகிறது.

இந்தப் படத்தின் இயக்குநர் ஜப்பானிய அனிமேஷன் திரைப்படங்களின் கடவுள் என்று புகழப்படும் Hayao Miyazaki (ஹயாவோ மியாசகி). அகிரா குரேசோவாவாவின் படங்களை விட இவர் படங்கள் சிறப்பாகவுள்ளதா என்று மனதில் ஒரு கேள்வியுடன் இவரது திரைப்படப் பட்டியலை நோக்கியபோது ஒரே ஒரு பெயர் என் எண்ணங்களை மாற்றியது. “போனியோ” ஒரு தொலைக்காட்சியில் நான் பார்த்த படம்....

அந்தப் படத்தைப் பார்க்கையில் மாய உலகத்துக்குள் புகுந்த பரவசம் எனக்கு ஏற்பட்டது. அடுத்து என்ன நடக்கும் என்ற எதிர்பார்ப்பில் ஒரு வாரமாகக் காத்திருந்து சிறு சிறு

அங்கமாக பார்த்த படம் அது.

அது மியாசகியின் படைப்பு என்று அறிந்த உடனேயே மனம் குதூகலித்தது. Spirited Away இது இன்னொரு மாய உலகம் இன்னொரு புதிய அனுபவம்

ஒவ்வொரு கோடை விடுமுறைக்கும் மியாசகி தன்குடும்பத்துடனும் நண்பர்கள் குடும்பத்துடனும் இருப்பது வழக்கம். மியாசகி குடும்ப நண்பரின் பத்து வயது மகள் இத்திரைப்படத்தின் கரு உருவாகக் காரணமாக இருந்தாள். இத்திரைக்கதை எழுத எழுத மிகப் பெரிதாய் வளர்ந்தது. மூன்று மணி நேரங்களுக்கு மேல் அமைந்ததோடு படத்தின் பட்டுஜெட்டும் அதிகரித்தது. அப்போதுதான் பிக்ஸார் நிறுவனத்தின் இயக்குநரும் மியாசகியின் ரசிகருமான ஜான், மியாசகியைச் சந்தித்தார். வால்ட் டிஸ்னி நிறுவனத்தோடு பேசி Spirited Awayஐ ஹாலிவுட்டிலும் திரையிட ஏற்பாடு செய்தார்.

2001 ஆம் வருடம் வெளிவந்த Spirited Away உலகம் முழுக்க வசூலைக் குவித்தது. ஜப்பானிய சினிமா வரலாற்றில் முதன் முறையாக இத்திரைப்படம் 274 மில்லியன் டாலர்களைக் குவித்தது. ஆஸ்கார் உட்பட உலகெங்கும் உள்ள எல்லா அனிமேஷன்

திரைப்பட விருதுகளையும் வென்றது. இன்று வரை இவர் படங்களில் வரும் அத்தனை காட்சிகளையும் சித்திரங்களாக கைகளில்தான் வரைகிறார். கணினியைப் பயன்படுத்துவதே இல்லை.

உலக அனிமேஷன் சினிமாவில் கைகளால் வரையும் ஒரே மனிதர் இவர் என்கிறார்கள்.

நதிக்கதைகளின் ஆடம்பரக் கற்பனைகள் இவரது படங்கள் எனலாம்...

பேராசையின் விளைவை அது தரும் சிக்கலை மிக அழகாக வெளிப்படுத்தும் இத்திரைப்படம் சிகிரோ கதாப்பாத்திரம் மூலம் தன்னலமற்ற செயற்பாடுகளால் நற் குணங்களால் அனைவரது மனதையும் வெற்றி கொள்ளமுடியும் என்பதை உணர்த்துகிறார்.

முற்றிலும் புதிய உலகத்திற்குள் அழைத்துச் செல்லும் திரைப்படம் இது.

சிகிரோவைப் போலவே அந்த உலகத்தில் இருந்து வெளிவந்த பின்னரும் அதன் தாக்கம் மாறாமல் நின்றுருப்போம். இதுதான் படத்தின் வெற்றி.

பெற்றோரின்மை, பணம், அத்த கல்வி சுகம், தொலைந்து போன பாட்டிகள், சமூக அழுத்தம் என்று தடுமாறும் நமது இன்றைய குழந்தைகளை நிஜமான குழந்தைகளின் உலகத்துக்கு அழைத்துச் செல்ல, சண்டைகளால் போட்டி மனப்பான்மைகளால் கட்டி எழுப்பப்படும் காட்டுக்களையும் வீடியோ விளையாட்டுக்களையும் தவிர்த்து இதுபோன்ற படங்களைப் பாருங்கள்.

குழந்தைகளாக மாறி கற்பனை உலகில் வலம் வர இது ஒரு அருமையான வாய்ப்பு.

○ ○ ○

பச்சைக்கிளிகளின் பறப்பை
அதன் சிறகுகள் அழர்ந்தெழுவது
வானத்தின் நீளத்தை

தவில் மேதை
பழனியின் விரல்கள் போடும்
நாளத்தை
மோட்சம் தந்த மேளத்தை

சூடுகளின் மெத்தை மேலே
தலை சாய்த்து
வானத்திரை விலத்தி
மேகங்கள் நடத்தும் ஓரங்க நாடகத்தை

மூங்கில் காட்டுக்குள்
பறவைகள் மீடும் இராகத்தில்
நிரலின் எழுவிய கவிதையை

நல்ல உடையின்றி நாணய்ப்பு
துழித்துழியாய்
கரைந்து போகும்
பசியின் வலியறியாது

இயல்பு வாழ்க்கைக்கு அப்பால்
சமூக வாழ்கையிலிருந்து ஒதுங்கி
யதார்த்த சூழலிலிருந்து
விலகி
யாரால் தான் எழுத முடியும்

சுகமோ சோகமோ
அவமானமோ வெகுமானமோ
எதுவுமற்ற ஞான சூனியமாக இருந்து கொண்டு
யாரால் தான் எழுத முடியும்

அனுபவத்தின் கர்பத்தில்
கடினமானதாக இருப்பதை
எழுதுவதற்கு இலகுவானதாக இருக்கலாம்.

இவற்றை
உள்ளதை உள்ளவாறு
அக்டுவேறாய் ஆணியேறாய்
அனுபவப்பாத்திரத்தில் உள்ளதை
அள்ளி வார்த்து எழுவியவனை நோக்கி

முடிய அறைக்குள்ளிருந்து
வார்க்கும்
இலக்கிய விமர்சனம்
நிரயஞ்சம் சிரிப்பைக்க வந்த
எத்தனை எழுத்தாளனை இல்லாதொழிக்குமோ
அல்லது
எத்தனை எழுத்து ஞானிகளை
ஞானம் நிறுந்து எழுதவைக்குமோ
யாருகண்டார் பராபரமே

யாருகண்டார் பராபரமே!
—மட்டுவில் ஞானக்குமாரன்

அனுபவமும், கலையும்: எட்மன்ட் ஹூஸலின் நிகழ்விய சித்தரிப்பு

எம். ஜே. எம். ஜெப்ரான்

உதவி விரிவுரையாளர்.

மெய்யியல் மற்றும் உளவியல் துறை.

பேராசிரியர் பல்கலைக்கழகம்.

ஓவியம், சிற்பம், கவிதை, சிறுகதை மற்றும் நாடகம் போன்றவற்றை சிறப்பாக வடிவமைக்க அனுபவமும், கற்பனையும் இன்றியமையாதவை. அனுபவத்தினதும்,

கற்பனையினதும் யதார்த்தங்களை நவீன ஜேர்மனிய மெய்யியலாளர் எட்மன்ட் ஹூஸல் (1859 - 1938) தனது நிகழ்வியச் சிந்தனை ஊடாக விளக்கப்படுத்தியுள்ளார். எட்மன்ட் ஹூஸலின் மெய்யியல் சிந்தனை நிகழ்வியம் (Phenomenology) என்ற பெயரால் அழைக்கப்படுகின்றது. 20ஆம் நூற்றாண்டின் மிகப் பெரிய தத்துவங்களின் ஒன்றான இருத்தலியம் நிகழ்வியத்தின் தொடர்ச்சி எனலாம்.

தன்னந் தனியாக உள்ள தன்னிலிருந்தோ அல்லது தன்னிலேயே உள்ள உலகிலிருந்தோ தொடங்கக் கூடாது என்று கூறும் ஹூஸல் மனிதனும் உலகமும் ஒன்றுபட்ட ஒரு தளம் இருக்கிறது அதுதான் இருப்பின் முதன்மையான அடிப்படையான தளம் எனவும், இது அறிதலுக்கும் சிந்திப்பதற்கும் முந்திய இருப்பு என அடையாளப்படுத்துகின்றார். அதற்கு நிகழ்வு (Phenomenon) என்று பெயரிட்டார்.

எல்லா அறிவுமே புலன்களில் இருந்து தான் தொடங்குகிறது. புற உலகினை பொருட்களுடன் பொருத்தி புலன்கள் அனுபவத்தைத் தருகின்றன. மனிதனுக்குக் கிடைக்கும் முதல் மூல அறிவு இதுவே. புலன்களும் பொருட்களும் சந்திக்கும் தளத்தையே நிகழ்வியத் தளம் என்கின்றார் இமானுவேல் காண்ட் (1724 - 1804).

ஹூஸல் அனுபவங்களைப் பகுப்பாய்வு

செய்யும் அறிவுவாத வேலையில் ஈடுபடுவதற்குப் பதிலாக அனுபவங்களைச் சித்தரிக்க வேண்டும் என்று நிகழ்வியச் சித்தரிப்பு (Phenomenological Description) என்ற ஒரு விடயத்தைப் பற்றிப் பேசத் தொடங்குகின்றார். அதாவது, அனுபவங்களை வர்ணனையில் வார்த்தைகளால் வடிக்க வேண்டும் என்கின்றார். ஹூஸலின் இந் நிகழ்வியச் சிந்தனைகளால் உந்துதல் பெற்ற பல சிந்தனையாளர்கள் வார்த்தைகளால் மட்டுமன்றி ஓவியங்களாக, சிற்பங்களாக அனுபவங்களைச் சித்தரிப்பதில் ஈடுபட்டார்கள். நிகழ்வியத்திற்கும் கலைஞனுக்கும் உள்ள உறவு இவ்வாறுதான் நெருக்கமாகின்றது.

முழு அனுபவங்களையும் வார்த்தைகளால் சொல்லிவிட முடியாது. அவை மிக மிக அந்தரங்கமானவை. வார்த்தைகளுக்கு அடங்காதவை என்றும் ஹூஸல் கூறுகின்றார். இருப்பினும் வார்த்தைகள், ஓவியங்கள், சிற்பங்கள், குறியீடுகள் தவிர அனுபவத்தைப் பதிவு செய்ய நம்மிடம் வேறு சாதனங்களும் இல்லை.

நிகழ்வியச் சித்தரிப்பில் நிகழ்வின் அல்லது உணர்தலின் சகல வாய்ப்புக்களையும், உணர்பவனின் சகல மனோபாவங்களையும் பதிவு செய்ய வேண்டும். இது அனுபவத்தின் மேல் தளத்திலிருந்து படிப்படியாக அதன்

ஆழத்தை நோக்கி நகர வேண்டும். அதாவது, உணர்ந்தலைக் கடந்து உணர்பவனின் மன அமைப்பை நேரக்கி நகர வேண்டும். அனுபவ சித்தரிப்புக்களிலிருந்து அனுபவங்கள் எவ்வாறு சாத்தியமாகின்றன என்பதைக் கண்டறியும் முயற்சியிலும் ஈடுபட வேண்டும். அனுபவங்களின் உள்ளடக்கம், பொருட்சார்பு, உலகத்தொடர்பு ஆகியவற்றைக் கடந்து முக்கியமான பகுதியை நோக்கிச் செல்ல வேண்டும் என்கிறார் ஹூஸல்.

அனுபவச் சித்தரிப்பை ஹூஸல் இரண்டு விதமாக அணுகுகின்றார்.

1. அனுபவப் பொருளைச் சித்தரிப்பது.

சாதாரணமாக நாம் காணும் பந்தின் வடிவம், நிறம், எடை, அது குறிப்பது, அது எழுப்பும் ஒலி ஆகியவற்றைச் சித்தரிப்பது இவ்வகையாகும். இவற்றைச் சித்தரிப்பதில் அனுபவப்படும் பொருள் முக்கியப்படுகின்றது.

2. அனுபவ முறையை சித்தரிப்பது.

எடுத்துக்காட்டாக, கடல் அலைகளின் பயங்கரமான இரைச்சலைக் கேட்டு ஏனோ மனம் பதட்டப்படுகின்றது. அந்த அலைகளின் அமைதியின்மை என்னை சஞ்சலப் படுத்துகின்றது. நான் ஒருவித துக்கத்தில் ஆழ்கிறேன். இங்கு அனுபவத்தில் ஈடுபடும் மனம் முக்கியப்படுகின்றது.

அனுபவப் பொருளைச் சித்தரிப்பது வெளிப்புறத்தில் உள்ள விடயத்தை பற்றிய அனுபவத்தைக் கொண்டிருப்பது. ஆனால், அனுபவ முறையைச் சித்தரிப்பது உள் உறுத்தல்களைக் கொண்டது. இந்த இரண்டாவதுவகைச் சித்தரிப்பே மன அமைப்பை நமக்குத் தரும்.

அனுபவப் பொருட் சித்தரிப்பில் புறத்தே நிலவுகின்ற காலம், வெளி (Time and Space) ஆகிய சட்டங்களில் அனுபவம் அடுக்கப்படுகின்றது. ஆனால், அனுபவ முறைகளைச் சித்தரிக்கத் துணை நிற்பது மனக்கடிகாரம். அதாவது, நம் மனதுக்குள்ளேயே உள்ள கால வெளிச்சட்டங்களில் நாம் நமது அனுபவத்தை நிரப்பிக் கொள்ளுகின்றோம்.

அனுபவங்கள் என்ற கருத்தாக்கத்தை

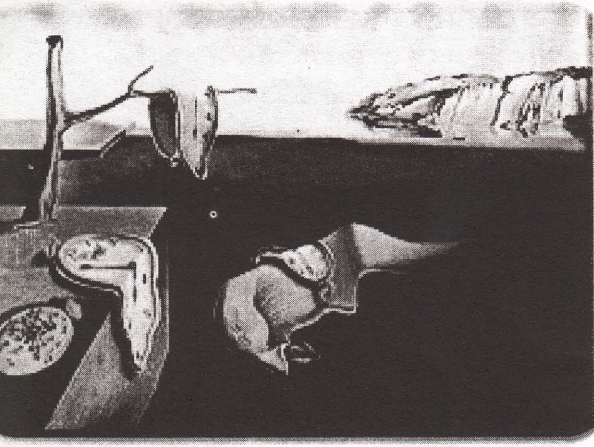

ஹூஸல் இன்னொரு விதமாகவும் வேறுபடுத்திக் காட்டுகிறார். இதற்குப் பரிமாணங்கள் என்ற சொல்லாக்கம் அவருக்கு உதவுகிறது. அதாவது நிகழ்வுகள் அல்லது அனுபவங்களுக்கு இரண்டு பரிமாணங்கள் உண்டு.

அவற்றை யதார்த்தப் பரிமாணங்கள் எனவும், கற்பனைப் பரிமாணங்கள் எனவும் விளக்குகின்றார்.

உண்மையில் அந்தச் சம்பவம் எப்படி நிகழ்கிறது? என்பது குறித்த அனுபவம் யதார்த்தப் பரிமாணமாகும். ஆனால், கற்பனைப் பரிமாணம் யதார்த்தத்தில் நிகழாத, நிகழ முடியாத வடிவத்தைக் குறிக்கின்றது. இதனை மனம் மட்டுமே உருவாக்கிக் கொள்ள முடியும். இது ஒரு வாய்ப்பு. ஆனால், இது யதார்த்த வாய்ப்பல்ல மாறாக கற்பனை வாய்ப்பாகும். இப்படி ஒரு பரிமாணத்தை மனித மனத்தால் மட்டுமே உருவாக்க முடியும்.

ஒலியைக் கேட்கின்றேன் என்பது யதார்த்தப் பரிமாணம். யாருமே கேட்காத ஒலியைக் கேட்கின்றேன் என்பது கூட யதார்த்த பரிமாணம்தான். ஆனால், ஒலியைப்

பார்கின்றேன் என்று கூறுவது கற்பனைப் பரிமாணமாகும். இதற்கு யதார்த்தம் கிடையாது. என்பதால் அதைச் சுத்தமான அனுபவம் என்கிறார் ஹூஸல்.

* அரங்கில் ஒரு பாடகர் பாடிக் கொண்டிருக்கின்றார். கடைசி பெஞ்சில் உட்கார்ந்திருந்த ஒரு ஓவியர் அந்தப் பாட்டை, அந்த ராகத்தை, இசை அனுபவத்தை ஓவியமாக வரைந்து கொண்டிருக்கின்றார்.

* திரை அரங்கில் திரைப்படம் ஒன்று ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றது. திரையில் ஒரு உருவம் துப்பாக்கியை நேராக உயர்த்தி எதிரே உள்ளவனைச் சுடுகிறது. “குளோஸ் அப்” காட்சியாகக் காட்டுகிறார்கள். துப்பாக்கி குண்டு பாய்ந்து திரை அரங்கில் ஒன்பதாவது வரிசையில் உட்கார்ந்து படம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தவர் செத்துப் போய்விட்டார்.

அனுபவத்தின் யதார்த்த பரிமாணத்தை விட கற்பனைப் பரிமாணங்கள்தான் முக்கியமானவை என்று ஹூஸல் கூறுகின்றார். ஏனெனில், கற்பனை பரிமாணங்களின்போது மனம் யதார்த்தத்திலிருந்து விடுபட்ட மனம் அப்போது தொழிற்படுகிறது. அது கடந்த நிலையிருள்ள மனம். அதனை ஹூஸல் கடந்த நிலைத் தன்மை (Transcendental Ego) என்கின்றார். கடந்த நிலைத் தன்மை ஒன்று உள்ளதால் தான் யதார்த்த வாய்ப்புகளோடு மனிதன் ஒடுங்கிப் போய் விடாமல் மீண்டும் மீண்டும் தனது கற்பனைக் கதவுகளை திறக்கிறான் என்பது ஹூஸலின் கருத்து.

கற்பனைப் பரிமாணங்களின் வெளிப்பாடு கலையம்சங்களில் பிரதிபலிப்பதை அவதானிக்கலாம். அதிகளவிலான கற்பனை

அனுபவத்தினை கவிதையும், சிறுகதையும் வெளிப்படுத்துகின்றது. கவிதையின் அடித்தளத்தில் யதார்த்த அனுபவங்கள் காணப்பட்டாலும், அதில் உள்ளடங்கியுள்ள பெரும்பாலான அம்சங்கள் கற்பனைப் பரிமாணத்தில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. அதிலும் குறிப்பாக, காதல் கவிதைகள் கற்பனை அனுபவத்தின் உச்சக் கட்டத்தினைக் கொண்டிருக்கின்றது.

ஓவியங்களிலும், சிற்பங்களிலும் கூட கற்பனை அனுபவத்தின் செல்வாக்கை அறிய முடியும். லியானாடோ டாவின்லியால் வரையப்பட்ட ‘மோனாலிஸா’ ஓவியம் யதார்த்த அனுபவத்தைப் பிரதிபலித்த ஒரு சிறந்த கலைப்படைப்பு. இருந்தபோதும், தமது கலைப் படைப்புக்களை விஷேடமாக, கற்பனையால் மாத்திரமே வடிவமைக்கும் சில ஓவியர்களும், சிற்பிகளும் இருக்கின்றனர். எடுத்துக்காட்டாக, சல்வடோர் டாலி (1904 - 1989). இவர் சர்ரியலிஸ (Surrealism: மிகையதார்த்தவாத) ஓவியர். ஆழ்மனதின் கற்பனைகளை, கனவுகளை யதார்த்த வடிவில் கொண்டு வருவதே சர்ரியலிஸம் ஆகும். இது ஓவியத்தில் மட்டுமல்ல சிறுகதைகளிலும், கவிதைகளிலும் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது.

சல்வடோர் டாலி ஓவியத்தில் தனது தனித்துவத் திறனை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். யதார்த்த உலகில் இடம்பெற முடியாததும் ஆனால், கற்பனையின் மூலம் சிந்திக்கக் கூடிய வகையிலுள்ள எண்ணக்கருக்களை ஓவியத்தில் பிரதிபலித்திருந்தார். ‘வழிநீதோடும் கடிகாரங்கள்’, ‘சிலந்திக் கால் யானை’ போன்ற ஓவியங்கள் இவரின் எல்லையற்ற கற்பனைத் திறனை அடையாளப்படுத்தின. டாலி ஓவியத்தில் மாத்திரமன்றி சினிமா துறைகளிலும் அடிப்படை எண்ணக்கருவாகக் கற்பனையையே பிரதிபலித்திருந்தார். இதனாலேயே ‘வினோதமான கற்பனைக்குச் சொந்தக்காரர்’ என டாலி அழைக்கப்படுகின்றார்.

இறக்கும் சீர்திருத்த குர்பான்

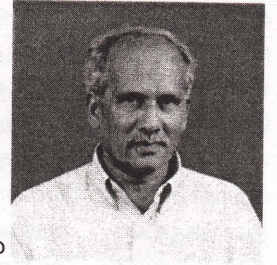

காஸிம் ஹாஜியார் இம்முறை குர்பானை பெருநாள் முடித்த மறுநாள் கொடுப்பதற்கு உத்தேசித்தார். பெருநாள் ஆறாம் திகதி அடுத்தநாளான ஏழாம் திகதியும் ஒரு விடுமுறைநாள், எட்டாம் திகதி போயா தினம், பௌத்தர்கள் பெரும்பான்மையாய் வாழும் நாடென்றபடியால் உயிர்களைக் கொல்வது சட்டரீதியாகத் தடைசெய்யப்பட்ட தினம். வியாபாரத்தளங்களில் கூட இறைச்சி வகைகள், மதுவகைகள் விற்கமுடியாது. பொதுவாக எல்லா வியாபாரத் தளங்களையும் மூடவேண்டுமென்ற கட்டாய விடுமுறை நாள். எனவே ஏழாம் திகதி கொடுப்பதுதான் வசதியாக இருக்குமென்று நினைத்தார்.

காஸிம் ஹாஜியார் தலைமையில் அவரது சகோதரிகளை முடித்த மைத்துனர்கள் மூவரும், சகோதரர்கள் மூவரும், காலம்சென்ற தனது சகோதரருக்காக ஒரு பங்கு என்று ஏழுபேர் சேர்ந்து அந்தக் குர்பானை கொடுக்க எண்ணினார்கள். குர்பான் கொடுப்பது என்பது முன்பெல்லாம் நினைத்த மாத்திரத்தில் பணத்தைச் சேர்த்து ஆடு மாடுகள் பிடிப்பவருக்குக் கொடுத்தால் இரவு பகல் என்று பாராது நேரம் காலமென்று யோசியாது குர்பானுக்குரிய கால்நடைகளைப் பகிரங்கமாகவே கொண்டுவந்து உரிய இடத்தில் கட்டி விடுவார்கள். அறுப்புவேலை செய்வோர் வந்து அறுத்து தேவையான பங்குகளை பொதிசெய்து விட்டுச்செல்வர். குர்பான் கொடுப்பவரது நெருங்கிய உறவினர்களுக்கு மாத்திரமே குர்பான் பங்கு கிடைக்கும்.

கூட்டாகச் சேர்ந்து தொழுதல், கூட்டாக ஸகாத்தை சேர்த்து பகிர்தல், போன்ற பரந்த எண்ணத்தோடு மிக முக்கியமாக பொருளாதார சமூக நலனை அடிப்படையாகக் கொண்டதாக

பெருநாளன்றும் தொடர்ந்த நாட்களிலும் வசதி படைத்தோர்கள் வறிய ஏழைகளும் வயிராற உண்டு மகிழ்வதற்கான ஒரு நல்ல திட்டமாக கூட்டுக் குர்பானை அவ்வூர் பள்ளிகள் பரிபாலன சபை அறிமுகமாக்கியதோடு கடந்த பல வருடங்களாக வெற்றிகரமாகக் கூட்டுக் குர்பானை நிறைவேற்றி வந்தனர். பல ஊர்களில் இப்படியான திட்டம் செயல்பட்டு வருகின்றன. குர்பான் கொடுக்கக்கூடிய வசதிபடைத்தோர் தங்களது குர்பானுக்குரிய கால்நடைகளையும் அறுப்பு வேலைகளுக்கான செலவையும் பெரியபள்ளிவாயிலில் ஒப்படைப்பர். நாளொன்று குறித்து அந்நாளிலே குர்பான் நிறைவேற்றப்பட்டு அவ்வூரிலுள்ள குர்பான் இறைச்சிபெறத் தகுதியுள்ள சகலருக்கும் சரிசமமாகப் பங்குகள் பகிரந்தளிக்கப்பட்டன. சிலர் அனாமதேயமாகப் பெயர்களைக் குறிப்பிட்டு மேலதிகமாகப் பங்குகளைச் சுருட்டிக்கொள்வர். புனிதமான பள்ளிவாயில் வளாகம் கொலைக்களங்களாக இரத்தக்கவிச்சி வீகம் சதுக்கங்களாக மாறலாமா? என முக்கில் கைவைத்து முனங்குபவர்களும், கனவாகிப்போன அத்தக் கணங்கள் இனிவருமோ என அங்கலாய்ப்பவர்களும் இருக்கின்றனர்.

கடும் போக்காளர்கள் களமிறங்கிய இன்றை நிலை..! பொய்யும், களவும், கொலையும், கொள்ளையும் சர்வசாதாரணமாக அரங்கேறும். ஆச்சரியமானதொரு காலத்தில் மிருகவதை கூடாது! மிருகங்களை அறுத்து பலியிடுவது பௌத்த நாடான எங்களுக்கு மகா பாவம் என்ற சோகம்! பேரினம் சிறுபான்மை

இனத்தைத் தனது ஆளுமைக்குள் வைத்து அளவுகோல்கள் கொண்டு எல்லாவிதமான நடவடிக்கைகளையும் அடக்கி ஒடுக்கி மூச்சுத் திணைச் செய்யும் மிலேச்சத்தனமான வேகம்! ஆடு மாடுகள் வாங்குவது, விற்பது, ஒரு இடத்திலிருந்து இன்னுமோர் இடத்துக்கு எடுத்துச் செல்வது போன்ற செயல்கள் சட்டத்திற்கே செய்ய வேண்டுமென்ற அச்சொட்டான கட்டளைகளை அணுவளவும் பிசகாது அமுல்நடத்த வேண்டுமென்ற தாகம்! ஆட்டா ஓட்டுபவர்களிலிருந்து அரசியலோடு சொந்த இலாபத்திற்கு வக்காளத்து வாங்கும் வங்குரோத்து வாய்ச்சவடால் வீரர்கள் சட்ட வல்லுனர்களாக சட்டத்தைத் தம் கையில் கொண்டு காட்டிக்கொடுக்கும் கீழ்த்தரமான கும்பல்கள் கண்ணில் எண்ணெய்விட்டுப் பார்த்திருக்கின்றனர்.

ஏழு பேர்கள் சேர்ந்து மாடொன்று குர்பான் செய்வதாக உத்தேசித்த காஸிம் ஹாஜியார் தேவையான பணத்தைத் திரட்டினார். ஏழு பேரும் தலைக்கு ஆறாயிரமாக நாற்பத்திரண்டாயிரம் சேர்த்தார். தாவுது நாற்பதினாயிரத்துக்கு மாடொன்று தருவதாக ஒப்புக்கொண்டார். அறுப்பு வேலைக்கான கூலி ரூபா இரண்டாயிரம் ஆனால் காஸிம் ஹாஜியார் தற்போதய சூழ்நிலையில் மாட்டைக் கொண்டு வருவதிலும், கட்டி வைத்துப் பாதுகாப்பதிலும் குர்பானை நிறைவேற்றுவதிலும் உள்ள சிரமங்களையிட்டு மண்டையைப் போட்டு உடைத்துக்கொண்டார். தாவுத் மாடுகள் வாங்குவதிலும் மாடுகளை லொறியின் மூலம் கொண்டு சென்று விற்பதிலும் திறமைச்சாலி என்பது அவ்வூரவர்களுக்கு நன்றாகவே தெரிந்திருந்தது. என்ற போதிலும் சில தினங்களுக்கு முன்னர் மாடு கொண்டு வரும்பொழுது போலீஸில் சிக்கியபோது ஒரு மாட்டுக்கும் விற்பவர்களிடமிருந்து பெறும் ரசீது இருக்கவில்லை. சிங்களவர்கள் அறுப்புக்காக விற்கும்போது பற்றுச்சீட்டுத் தர மறுப்பார்கள் தந்தால் கடும்போக்காளர் கூட்டம் அவர்களுக்கெதிராக நடவடிக்கையில் ஈடுபடும். இதனால் எட்டு மாடுகள் அரசு உடமையாக்கப்பட்டது. இரண்டு இலட்சம் ரூபா தண்டப்பணமாகவும் செலுத்திய

சம்பவம் கட்சுடவே குசுகுவென அவ்வூர்களில் எல்லோரும் கதைத்துக் கொண்டிருந்த சம்பவங்களை இன்னும் யாரும் மறந்துவிடவில்லை. லொறியும் இன்னும் போலீஸிலேயே இருக்கின்றது. இப்படியான இக்கட்டான சூழ்நிலையில் பெரியபள்ளியால் கொடுத்து வந்த கூட்டுக் குர்பான் நிறுத்தப்பட்டது. அவரவர்கள் தங்களுக்குரிய குர்பானை தங்களது இடங்களில் நிறைவேற்றுமாறும் குர்பானுக்கான உள்ளூராட்சி மன்றத்தினால் வழங்கப்பட்ட குர்பான் அனுமதி பத்திரம் சட்டக்கோவையுடன் தங்களிடம் பெற்றுக்கொள்ளலாம். பள்ளிகள் பரிபாலன சபையினர் பொதுவாக அறிவித்தல்களை பள்ளியில் வெள்ளிக்கிழமை ஜூம்மா தொழுகையோடு அறிவித்துவிட்டனர். அத்தோடு உலமா சபையினர் குர்பான் கொடுப்பவர்கள் கவனத்திற்கு..! என்ற அறிவுறுத்தல்களை நோட்டிஸ் போட்டிலே விளக்கமாக கொட்டை எழுத்தில் காட்சிக்கு வைத்தனர்.

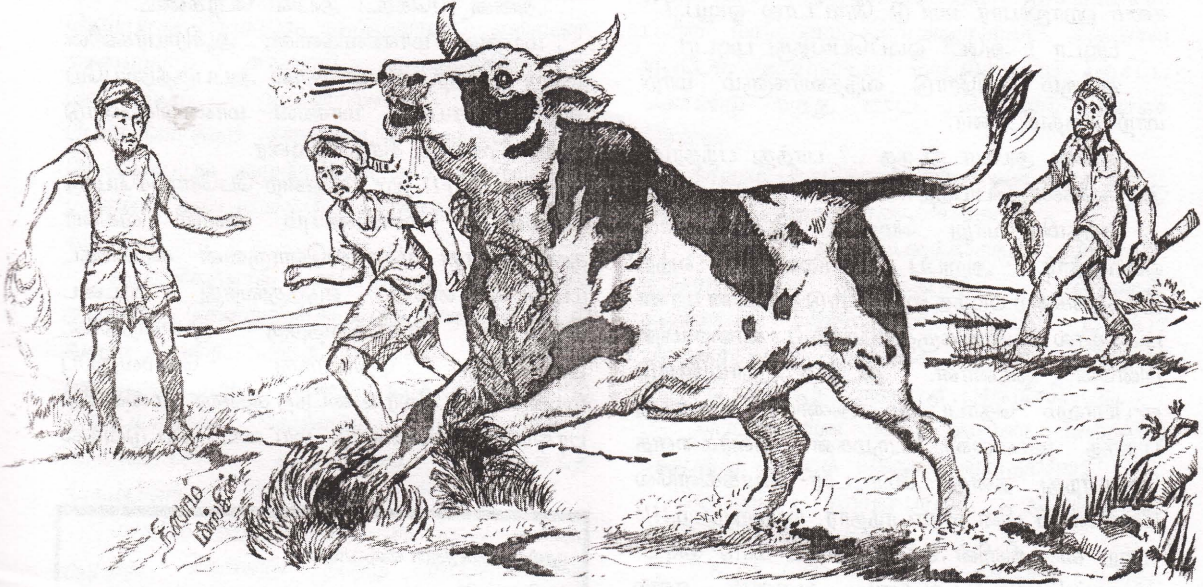
உள்ளிய்யாவுக்கான கால்நடைகள் சுகமாக அங்கயீனமின்றி இருக்கவேண்டும் அவற்றை வாங்கும்போது பற்றுச்சீட்டுடன் வாங்க வேண்டும், ஓர் இடத்திலிருந்து இன்னுமோர் இடத்திற்கு கொண்டு செல்லும் போது கால்நடையின் நிறை பருமனுக்கேற்ப வாகனத்தின் அளவு கால்நடைகள் கட்டளை சட்டத்திற்கமைவானதாக இருக்கவேண்டும். இறைச்சியை ஓர் இடத்திலிருந்து இன்னுமோர் இடத்திற்கு கொண்டு செல்லும்போது கிராம சேவகர் உறுதிப்படுத்திய உள்ளூராட்சி மன்ற சுகாதார பரிசோதகர் (PHI) யின் அனுமதிப்பத்திரம் பெற்றிருக்க வேண்டும். இச்சட்டக்கோவையோடு உள்ளிய்யா பிரயாணிகள் தனித்தனியே உள்ளிய்யா நடைபெறும் இடத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட வேண்டும். ஒன்றை அறுப்பது மற்றைய பிராணிக்கு தெரியக்கூடாது. என்ற இன்னும் பல அறிவுறுத்தல்களோடு இன்றைய நாட்டு நிலைமையைக் கருத்திற்கொண்டு இரகசியமாகவும் பேரின மக்களின் விமர்சனங்களுக்கு ஆளாகாமல் நாகரீகமாக நடந்துகொள்வது எல்லா வகையிலும்

பாதுகாப்பாக அமையும். உள்ஹிய்யா இறைச்சி வசதிகளற்ற சாதாரண மக்களுக்கும் கிடைக்கும்வகை செய்வோமாக. என்ற அறிவுருத்தல்கள் பள்ளிகள் பரிபாலன சபை தலைவருடைய கையெழுத்தோடு ஒவ்வொரு மஹல்லா நிர்வாகக் குழுவினரிடம் வளியுறுத்தப்பட்டிருந்தது. அந்த வகையில் பெரிய பள்ளிவாசல் மஹல்லா குழு அங்கத்தவர்களில் ஒருவரான காஸிம் ஹாஜியார் மேற்படி அறிவுறுத்தல்களை நோட்டீஸ் போர்டில் மஹல்லா வாசிகள்

“மன்னிச்சிகோங்க ஹாஜியார் சுபஹுக்கு மொதவே தவ்ஹீத் பாட்டி எங்கள் கூட்டி கொண்டு பெய்த்த”

“சரி..சரி மணியும் எட்டாகுது. சுருக்கு பண்ணினா நல்லம்! வாங்கோ பயாஸ் மச்சான் ஊட்டுக்கு பின்னாலே மாடு கெட்டி ஈக்கிய!”

பயாஸ் வீட்டுக்கு பின்னால் சென்றனர். கறுத்த நிறமான இடைக்கிடையே வெள்ளை படர்ந்த காளைமாடு ஓரமான மாடுமாதிரிதான் ஈக்கிய! வேறு பெறிய தேடா கவுரொன்று ஈக்கியோ?

பார்வைக்கு வைத்திருந்தார்.

ஏழாம் திகதி சுபஹ் தொழுகையைத் தொடர்ந்து குர்பான்வேலையை ஆரம்பிக்கலாம் என்று எண்ணமிட்டிருந்த காஸிம் ஹாஜியார் ஏழுமணியாகியும் இன்னும் வரவில்லையே என்ற அங்கலாய்ப்பதும், மணிக்கூட்டைப் பார்பதும், பாதையை நோக்குவதுமாய் தனது நீண்ட இடைக்கிடையே நரைவிழுந்த தாடியைத் தடவிய வண்ணம் அங்குமிங்குமாக அலைந்துக் கொண்டிருந்தார். கபீரும் மற்றவர்களும் வாராங்கள் அல்லஹ்துளில்லாஹ் சுபஹிலிருந்தே எதிர்பார்த்திருந்த காஸிம் ஹாஜியார் தனக்குள்ளே கூறிக்கொண்டு மணிக்கூட்டைப்பார்த்தார்.

என்னப்பா லேட்டா வாரீங்க இப்பவா ஒங்களுக்கு சுபஹ்?

கவுரொண்டு வேணுமோ? இப்போ கடையொன்னும் தொறந்தீக்காதே!

“சரி சரி !! பரவாயில்ல பாப்போம்!”

“கட்டி ஈக்கிய கவுருண்டா இத்துப்போன கவுருமாதிரி தான் வெளங்கிய!” மாட்டையும் கயிரையும் பார்த்தவண்ணம் கபீர் முனங்கினான்.

“அந்தப்பக்கம் தமுல் ஊடு தெரியும், வேலில ஏத்தயாவது போட்டு மறச்சா நல்லம் !” கபீரோடு வந்த மற்ற இளைஞன் சொல்லிக்கொண்டு தான் அணிந்து வந்த ஆடைகளைக் களைந்து விட்டு இரத்தக்கரை படிந்த ஜம்பர்ஒன்றையும் டீசேட் ஒன்றையும் அணிந்துக்கொண்டான்.

வேலியை மறைப்பதற்காக மெழுகுப் பிடவை ஒன்றை கொண்டு வருதற்காக

காலிம் ஹாஜியார் முன்பக்கமாக செல்லும் போது தன்மகனை நோக்கி,

“மஹேன் ரம்ஸ்..! மாமாமாரையும் சாச்சாட மகனையும் வரச்சொல்லுங்கோ மாடறுக்க கத்திய தொட்டுக்கொடுக்க வேணும் !” - என்றார்.

மலை உச்சியிலிருந்து பாராங் கற்கள் உருண்டு கீழே விழுவது போன்ற சத்தம் அப்பகுதி நிலத்தை சற்று அதிரவைத்தது.

அன்ன மாடு பாஞ்ச! அன்ன! அன்ன!! ஹாஜியார்! மாடு பாஞ்சி பெய்த ! அன்ன சலீம் ஹாஜியார் ஊட்டு ரோட்டால ஓடிய..!

புடா ! அடே! ஓடிப்பெய்த்து புடா! கபீரும் கபீரோடு வந்தவர்களும் மாறி மாறி சத்தமிட்டனர்.

என்ன அப்பா நடந்த ..? பாத்து பத்தரமா அறுக்கேலா பெய்த்தா..?

சத்தமிட்டவாறு மெழுகு பிடவையோடு ஓடிவந்தார். அறுப்பு வேலைக்கு வந்த இரத்தக்கறை படிந்த ஜம்பரோடு ரகுமான் மரண பயத்தால் துள்ளிக்குதித்தோடிய காளையின் பின்னே ஓடினான். அடர்ந்த தாடியோடு ஜப்பாவும் தொப்பியும் அணிந்த உயர்ந்து பருத்த மௌலவி மருமகன் அவர்களைத் தொடர்ந்து தனது மோட்டார் சைக்கிளிலே வேகமாகப் பின் தொடர்ந்தார். ற்றற்ற்.ற்றற்ற்!!!!

என்ற சைக்கிளின் சத்தத்தையும் மாடு ஓடிய! அதைப்பிடிங்க அன்ன! அன்ன!! என்ற சத்தங்களும் மாட்டுக்கு மேலும் பயத்தையும் உத்வேகத்தையும் ஊட்டி வெறிகொள்ளச் செய்தது. மேலும் வேகமாக ஓடிய மாடு சலீம் வீட்டுவழியால் பாசி ஹாஜியாரின் இரும்புக்கடைக்கு பக்கத்தால் எம்பிலிபிடிய வீதியில் பாய்ந்தது. அவ்வூரிலே வாகன போக்குவரத்து நெரிசல் கூடிய வீதி, பால் சேகரிக்கும் நிலையம், சர்வதேசப் பாடசாலை, இலங்கைப் போக்குவரத்துச் சபை, சிங்களத் தேசிய பாடசாலை போன்றவை அமைந்த வீதி. கழுத்திலோ காலிலோ கயிறொன்றும் இல்லாது ஓடிக்கொண்டிருந்த மாட்டை எப்படித்தான் பிடிக்கலாம்? எம்பிலிபிடிய வீதியில் ஓடிய மாடு சிங்களத் தேசிய பாடசாலை வளவுக்குள் புகுந்தது.

மூவாயிரம் மாணவ மாணவிகள்

கல்விபயிலும் அந்த சிங்கள தேசிய கல் லூரியில் எசெம்பிளி காலைக்கூட்டம் முடிந்து மாணவ மாணவிகள் தங்கள் வகுப்புகளுக்கு திரும்பி கொண்டிருந்த வேளை திடுதிப்பென மரண பயத்தால் ஓடிவந்த காளை மாடு கூட்டம் நடந்துகொண்டிருந்த மைதானத்திற்குள் பிரவேசித்தது. அமைதியும் நிசப்தமும் நிலவிய அச்சுமுலில் மாட்டின் திடீர் அதிரடிப் பிரவேசம் மாணவ மாணவிகளையும் ஆசிரியர்களையும் பேரதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியது.

ஐயோ..! அம்மோ..!! அன்ன ஹறகெக்!! அன்ன யகெக்..! அபிவ பேரகண்ட.

மாணவ மாணவிகளின், ஆசிரியர்களின் ஒன்று சேர்ந்த அவலக்குரல் அப்பகுதியையே அதிரச் செய்தது மாணவ மாணவிகளோடு ஆசிரியர்களும் சிதறி ஓடினர்.

ஹா.!ஹு!! ஹு..!!! என்ற பேரோசையோடு கல்லையும், மன்ணையும் அள்ளி வீசினர் துணிச்சலான மாணவனொருவன் கிரிக்கெட் மட்டையொன்றை எடுத்துவந்து மாட்டை வெளியே விரட்டுவதற்கு முன்வந்தான். அவனைத் தொடர்ந்து மேல்வகுப்பு மாணவர்கள் சிலர் உடைந்த கதிரை மேசையின் பாகங்களைக்கொண்டு மாட்டை விரட்டுவதில்

நூல்: விஞ்சிடுமோ விஞ்ஞானம்
(கவிதைகள்)

ஆசிரியர்: மைதிலி தயாபரன்

வெளியீடு: கலை இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டம்

விலை: ரூபா 300/=

விஞ்ஞானமும் மெஞ்ஞானமும் கலந்த கலவையாக இக்கவிதை நூலில் 26 கவிதைகள் அடங்கியுள்ளன. அறிவுரையும் அறமும் உரைக்கின்ற புதுக்கவிதைகளாகப் புதுப் பொலிவுடன் இக்கவிதைகள் மிளிர்கின்றன. பல கவிதைகள் எளிமையானதாகவும் விஞ்ஞான உண்மைகளை உரைப்பதாகவும் அமைந்துள்ளன. ஆசிரியர் பாராட்டுக்குரியர்.

ஈடுபட்டனர். மாட்டிற்கு வந்த வழியும், போகின்ற வழியும் தெரியாது அத்திடலிலே அங்குமிங்குமாக துள்ளிக் குதித்து ஓடியது. மாணவர்களுக்கு முசுபாத்தியாகவும் இருந்தது. மெக்ஸிகோ நாட்டில் காளை மாட்டுச் சாகசச் சண்டை எவ்வாறு களைகட்டுமோ? அதே போன்றதொரு காட்சியும் கரகோசங்களும் கூக்குரல்களும் வாளைத் தொட்டன.

கபண்ட கெனாப்பு ஹறகெத்த தன்னே மசங்ன், அல்லலா பந்திமுத.!!

அறுப்பதற்கு கொண்டு வந்த மாடோ தெரியாது பிடித்துக் கட்டுவோமா? என்றனர். காளைமாடு கல்லூரி வளாகத்திலிருந்து வெளியேறி முன்னாலுள்ள இலங்கை போக்குவரத்துச் சபை டிப்போவுக்குள் கம்பி வேலியையும் அறுத்துக்கொண்டு உள்ளிட்டது. மாணவர் கூட்டம் டிப்போ பிரதான கேட்டருகே வந்து.

மறுபக்கத்தால் மாடொன்று டிப்போவுக்குள்ளே சென்றுள்ளது பாடசாலை விட்டு வரும் வரை அந்த மாட்டை வெளியே விடவேண்டாம்! அதையிட்டு கொஞ்சம் தேடிப்பார்க்க வேண்டும். எனக்கூறிவிட்டு மாணவர்கள் கல்லூரியை நோக்கித் திரும்பினர்.

காஸிம் ஹாஜியாரை அப்பகுதி மக்கள் சூழ்ந்து கொண்டு நடந்த சம்பவங்களை விசாரித்த வண்ணம் இருந்தனர். அவருக்கு பேச்சே வரவில்லை மாட்டைப்பிடிக்கச் சென்ற கபீர் இளைக்க இளைக்கத் திரும்பி வந்தான்.

நான் அப்பவே சென்னதானே கவுரு கொளப்பமெண்டு.!

இப்ப கவுத்தப்பத்தி பேசி வேலையில்ல இன்னுமொரு கவுரு கொண்டுபோய் மாட்டைப் புடிச்சியதுதான் புத்தி..! - காஸிம் ஹாஜியாரின் மச்சான் கூறினான்.

மாட்டை எங்கே புடிச்சியது? மாவித்தியாலய பொடியன்கள் கிரவுண்டுக்குள் புகுந்த மாட்டை புடிக்க விரட்டினானுகள்..

அப்படியா!? புள்ளையாளுக்கு மாஸ்டர் மாருக்கு ஏதாவது காயமா..?

நடுங்கியவாரு காஸிம் ஹாஜியார் கேட்டார்.

ரஹ்மானும் தொடர்ந்து காஸிம்

ஹாஜியாரின் மருமனும் தொப்பியின்றி நீண்ட கிருதாமுடி கலைந்தவாறு மோட்டார் சைக்கிலிலே வந்திறங்கினர்.

ஏத்தேன் நடந்த?

மாவித்தியாலய பொடியனுவள் மாட்டைக் கொளப்ப மாடு பஸ் டிப்போவுக்குள் புகுந்த! டிப்போல போய் கேட்டா யார்ட மாடு? சொந்தகாரர் யார்? மாவித்தியாலய பொடியன்கள் வந்து தாங்கள் வரும்வரை மாட்டை யாருக்கும் கொடுக்க வானம் எண்டயாம்! இதுக்கெடையில் நாகண்ணாஸ் பள்ளி மாடென்று சொன்னானாம்.! அதனால் டிப்போ செக்குரிட்டி மாட்டுக்குரிய ரெசீட் கொண்டு வந்து மாட்டை கொண்டு போகச் சென்ன

நானும் பெயித்த எங்கட மாடென்று கேட்ட அப்பவும் இதைத்தான் சென்ன!

இரத்தக் கறைப்படிந்திருந்த ஜம்பரும், டீசேர்ட்டும் அணிந்திருந்த ரஹ்மான் கூறினான். ரஹ்மானைக் கண்ட டிப்போ செக்குரிட்டிக்கு அறுக்க வந்த மாடுதான் என்பது தெட்டத்தெளிவாக புரிந்துவிட்டது.

அப்ப பின்ன ரெசீட் ஒன்டை கொண்டு பெய்த்து மாட்டைக் கொண்டுவாரதானே?

காஸிம் ஹாஜியாரை சூழ்ந்திருந்த கூட்டத்தில் ஒருவர்

தாவுத் பொலீசில மாட்டினதால ரெசீட் தரமாட்டேன் என்று சொல்லிட்டான் - காஸிம் ஹாஜியார்.

மாடு வளக்குற முரளிக்கு எவ்வளவாவது குடுத்து அவண்ட மாடுனு போய்க் கேட்டுப் பார்த்தால் என்ன? - இன்னுமொருவர்

இதெண்டா நல்ல யோசனையாதான் படுது! ஆனா விஷயம் பப்லிக் ஆயிடுச்சே! மாவித்தியாலய பொடியனுவல் அபே ஹரக்கா, நாங்க எங்கட மாடு!! பள்ளிமாடு!!! யார்யாரோ பெயித்து. பல கொளப்பமான செய்திகள் சென்னதால அவனுகளும் யோசிக்கிய, பொலிஸ்ட, பி.எச்.ஐட, ஜி. எஸ்ட லெட்டர்கள், மாடு வாங்கிய ரெசீட் இல்லாததும், அறுக்க பேர்மிட் இல்லாததும் தெரிஞ்சா விசயம் பன்சலைக்குப் போகும். அங்கே போனால். நாளை போயா நாள் ஆமுதுருமாரும், மாவித்தியாலய பொடியன்களும், துவேசம்

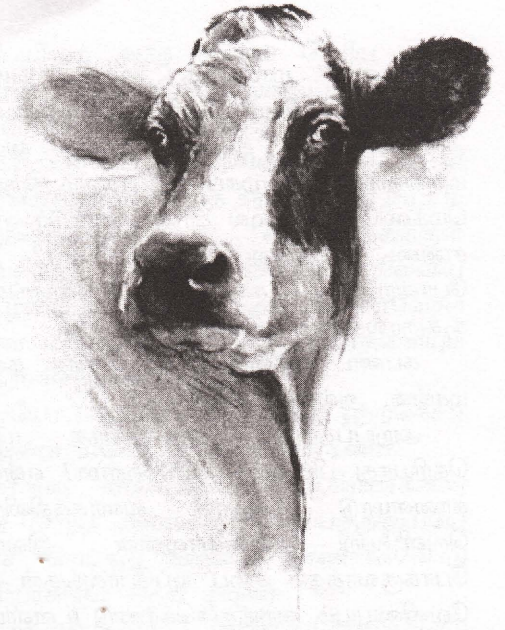
புடிச்சவனுகளும், ஒன்னாய்ச் சேர்ந்து அறுக்க வந்த மாட்டை விடுதலை செய்தோம் என்று பெரிய ஊர்வலம் நடத்துவானுகள்! பெரிய தர்மவான்களாகிவிடுவான்கள்! - என்றார் ஒருவர்.

அநாதை இல்ல அரபு மதரஸா ஒன்றிலிருந்து குர்பானுக்கு அறுக்கக் கொண்டு வந்த எழுபது ஆடுகளை அரசுடமையாக்கி அதை வளர்ப்போருக்கு பிரித்துக்கொடுத்ததையும், ஒன்றரைலட்சம் ரூபாய் தண்டமடித்த சம்பவத்தையும் ஒருவர் குறிப்பிட்டார்.

அதுவும் ஒருவகையில் எதிர்பார்க்க வேண்டியதுதான்! - காஸிம் ஹாஜியார்

மாட்டுக்கேஸ் லேசுபாசான கேசில்ல எறச்சிக்கட பாசி ஹாஜியாருக்கு நடந்த கதை எங்க எல்லோருக்கும் தெரிஞ்சதுதானே..!?

அறுப்புக்கு எங்கிருந்தோ கயிரே கழுத்தில் படாத பெரியதோர் காட்டெருமையை கடத்திக்கொண்டு வந்தனர். லொறியில் கொண்டு வரும் வழியிலே உடன் இருந்த இன்னுமிரண்டு மாடுகளையும் தன்சுரிய கொம்பினால் குத்திக்குதறியது. எருமையின் துள்ளலால் லொறி பலமுறைகள் கட்டுப் பாட்டை இழந்து பாதையை விட்டு விலகி விழப்பார்த்தது இரவோடிரவாக வந்தவர்கள் எருமையைக் கீழே இறக்கியதுதான் தாமதம் கூட்டுக்கு வெளியே பாய்ந்த கொடிய சிங்கத்தைப்போல மதங்கொண்ட யானையாய் சிதறி ஓடியதில் இரண்டு ஆட்டோக்களையும், ஒரு காரையும் மோதிக்கொண்டு கஹட்ட பிடயிலிருந்து கொலனிக்குள் பிரவேசித்தது. பின்னால் மோட்டார் சைக்கிளிலே ரவிகிச்சானும், பஸ்மியும் பயந்த வண்ணமே துரத்திப்பிடிக்க முயன்றனர். கடைசியாக முஸ்லீம் கொலனியிலே இரண்டு சிறுவீடுகளையும் இடித்துக்கொண்டு பக்கத்தேயுள்ள ராயாப்புவின் தேயிலைத் தோட்டத்தில் சென்று மறைந்தது. அதிகாலை ஒரு மணியைத் தாண்டியிருந்தது. தேயிலைக் காட்டுக்குள் இருட்டில் தேட இயலாதென்பது பஸ்மி ஹாஜியாருக்கு விளங்கியது. ராயாப்புவின் தேயிலைத்தோட்டம் சுற்றிவர வேலி கட்டியிருந்ததோடு ஒரு பக்கம்

ஆறொண்டும் ஓடியது பாதுகாப்பு அரணாக இருந்தது. நடு இரவில் தோட்டத்துக்குள்ளே சென்றால் வேறு பிரச்சினைகளுக்கு முகங்கொடுக்க வேண்டும் விடிந்ததும் பார்ப்போம் என இருவரும் வீடு திரும்பினர்.

இரவு விடிந்தது. எருமை மாட்டினால் மோதுண்டு பழுதான ஆட்டோக்காரர்களும், கார் சொந்தக்காரரும் இடிந்து விழுந்த வீட்டுக்குரியவர்களும் பஸ்மி ஹாஜியாரைத் தேடி அவரது வீடு வந்தனர். பொலீசுக்குச் செல்லவேண்டாம் என்றும் பழுதான ஆட்டோக்களையும் வீடுகளையும் திருத்தித் தருவதாகவும் ஒப்புக்கொண்டு அவர்களை அனுப்பிவைத்தார். பஸ்மி ஹாஜியார் ரவிகிச்சானை கூப்பிட்டு ராயாப்பு தோட்டத்தை நோட்டம் விடுமாறும் பெட்டிகலையிலிருந்து இப்போ இரண்டு பேர் வருவார்கள் அவர்களோடு போய் எருமையை எப்படி யாவது வளைத்துப்பிடித்து மறைவான இடத்தில் கட்டிவைக்குமாறும் இரவானதும் வேலையை முடித்திலாமென்றும் கனத்த தேடா கயிரொன்றை கொடுத்தார். எருமைமாடு இறைச்சிக்கு அறுக்க இயலாது! மறைவாக அறுக்க வேண்டும்.

இரவானது, பஸ்மி ஹாஜியார் குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு கள்ளத்துவக்கு வைத்துள்ள முஜாவையும் கூட்டிக்கொண்டு வந்து சேர்ந்தார். ரவிகிச்சானும் அறுப்பவரும்

அங்கே இருந்தனர். காரியத்தில் இறங்கினர். குழப்பம்! எருமை துள்ளியதில் பஸ்மி ஹாஜியார் தூக்கி எறியப்பட்டார். முஜாவின் துவக்கிலிருந்து சத்தத்தோடு சன்னம் ஒன்று வெளியேறியது. எருமை நிலைதடுமாறி கீழே விழுந்தது. அறுப்பவர்கள் இயந்திரமென இயங்கினார் முஜா முன்னால் விழுந்து அல்லாஹ்! அல்லாஹ்! ஏன முனங்கிக் கொண்டிருந்த பஸ்மி ஹாஜியரைத் தூக்கி அந்தக் காட்டுக்குப் பக்கத்தே மறைவாக நிறுத்தியிருந்த காரிலே போட்டுக்கொண்டு ஆஸ்பத்திரியை நோக்கி விரைந்தான். மூன்று வாரங்கள் இரத்தினபுரியிலும் கொழும்பிலும் விஷேட வைத்திய நிபுணர்களின் கண்காணிப்பில் சிகிச்சைப் பெற்று சிறிது சுகமாகி வீடு வந்தார். மறுபடியும் மூன்று மாதங்களின் பின்னர் மீள் பரிசோதனைக்காக கொண்டு செல்லப்பட்டார். எருமையினால் தூக்கி எறியப்பட்டதனால் ஏற்பட்ட உள்காயம் காலம் கடந்தே தெரியவந்தது. அந்தக் காயமே பஸ்மி ஹாஜியாரின் உயிரைக் காவுகொண்டது.

இலங்கை முஸ்லிம்கள் ஒரு காலத்தில் காட்டு யானைகளை, விலையுயர்ந்த அதன் தந்தங்களை எந்தவிதமான இயந்திர சாதனங்களின் உதவிகளுமின்றி இலாவகமாக தந்திரமாக பிடித்து வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்த சாகசமான சுவாரஸ்யமான சரித்திரங்களை அறிவோம். ஆனால் இன்று சாதாரண ஒரு காளைமாட்டைக் கட்டிக்காக்க இயலாத சோம்பேறிகளாகிவிட்டோம்.

அந்த தெருக்களிலும் புதிய நகரிலும் மஞ்சள் நிறத்துண்டுகளை காதிலே தரித்துக்கொண்டு சில மாடுகளோடு கட்டாக்காலி மாடுகளும் போக்குவரத்துக்கு இடைஞ்சல் தரும் வகையில் சர்வ சாதாரணமாக சாணம் பீச்சிய வண்ணம் உலவி வருவதைக் காணலாம். ஆனால் அவை பெரும்பான்மையினருக்கு சொந்தமானவை.

இரண்டாயிரம் ரூபாவை அவர்களிடம் கையளித்தார் காஸிம் ஹாஜியார்.

அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் ஸலாம் கூறிக்கொண்டு ஹமுஸம்மில் ஹாஜியார் வந்து காஸிம் ஹாஜியாரின் கைகளைப்

பிடித்துக்கொண்டு நடந்தவற்றையெல்லாம் கேள்விப்பட்டேன் உயிர்களுக்கோ, உடமை களுக்கோ எந்தவிதமான சேதமுமில்லாமல் அல்லாஹ் எங்களைப் பாதுகாத்தான், அல்லஹ்ம்துலில்லாஹ்..! விசயத்தை குழப்பிக் கொள்ளாது இப்படியே விட்டுவிடுவது நல்லது என நான் நினைக்கின்றேன். அல்லாஹ் தனது திருமறைக் குர்ஆனிலே 22:37 வசனங்களில், நீங்கள் அறுக்கும் கால்நடைகளின் மாமிசமோ, இரத்தமோ அல்லாஹ்வைச் சென்றடைவ தில்லை உங்களின் இறை அச்சம் மாத்திரமே அவனைச் சென்றடையும். எனக் குறிப்பிடுகிறான்.

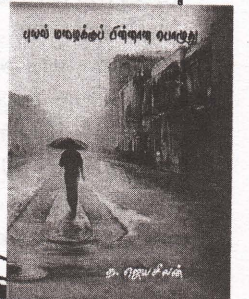
நீரில் மூழ்கி முச்சுத் திணறி உயிர்விடத் துடித்து தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கும் ஒருவனிடத்தில் எப்படி விழுந்தீர்கள்? மிக ஆழமா? கால் நிலத்திலே படுகின்றதா? தண்ணீரை நீவிக்கொண்டு மேலே வரமுடியாதா? என்ற வேடிக்கையான, பயனற்ற கேள்விகளை கேட்ட வண்ணமிருந்தோர் மத்தியில் முஸ்ல மில் ஹாஜியாரின் வார்த்தைகள் காஸிம் ஹாஜியாருக்கு ஆறுதலையும், நிறைவையும் தந்தன.

நூல்: புயல்மழைக்குப் பின்னான பொழுது
ஆசிரியர்: த. ஜெயசீலன்
வெளியீடு: அருண்பதிப்பகம், நல்லூர்
விலை: ரூபா 250/=

இன்றைய முன்னணிக் கவிஞர்களில் ஒருவராக விளங்கும் த. ஜெயசீலனின் 59 கவிதைகள் அடங்கிய தொகுப்பு இது. இவரது கவிதைகள் பெரும்பாலும் மரபுக்கவிதைகளாக இருப்பதால் பாடி மகிழக் கூடிய வகையில் அமைந்துள்ளன. இக்கவிதைகள் சூழலின் சுக துக்கங்களை,

இன்ப துன்பங்களை,
வெற்றி தோல்விகளை
வாசகனுடன் பகிர்ந்து
கொள்கின்றன. சிறந்த
கவிதைத்
தொகுதி.

முள்ளிகளை மட்டுமே ஊக்கி

சுவியமயப்படுத்துப்படி

எமது கல்வி முறையை

மாற்றிச்சிந்தனையைக் கூட்டுகிறது

- மொழிவரதன்

கல்வி என்றால் என்ன? ஏன் கல்வியைப் பிள்ளைகள் அல்லது மானிடர் நாடல் வேண்டும். ஏன் பெற்றோர் தத்தமது பிள்ளைகளைப் பாடசாலைகளுக்கும் மொன்டிஸோரி எனும் முன்பள்ளிக்கும் கல்லூரிக்கும் அனுப்பதல் வேண்டும்.? போன்ற இன்னோரன்ன விடயங்கள் தொடர்பாக ஆய்வுகளை மேற்கொண்ட கல்வியியலாளர்கள் பற்பல கருத்துக்களை கூறி உள்ளனர்.

'மனிதனுக்குள் ஏற்கனவே புதைந்திருக்கும் பரிபூரணத்தன்மையை வெளிப்படுத்துவதுதான் கல்வியாகும்' என்கிறார் விவேகானந்தர்.

மேலும் அவர் 'கல்வி என்றால் என்ன? அது புத்தகங்களை படிப்பதா? இல்லை அல்லது அது பலவிதமானவற்றை குறித்த அறிவா? அதுவும் இல்லை எத்தகைய பயிற்சியின் மூலம் மனவுறுதியின் வேகமும் அதன் வெளிப்படும் தன்மையும் கட்டுபாடிற்கு உட்பட்டு, பயன் தரும் வகையில் அமைகிறதோ, அந்தப்பயிற்சிதான் கல்வியாகும்' என்று கூறிச் செல்கிறார் சுவாமி விவேகானந்தர்.

கல்வியின் சிறப்புப் பற்றிக் கூற வந்த திருவள்ளுவர்

கல்வி

கல்லாமை

கேள்வி

—போன்ற தலைப்புக்களின் கீழே மிகச்சிறப்பாக கல்வியின்

மேன்மை பற்றிகூறிச் செல்கின்றார்.

அறிவுடைமை

'தொட்ட அனைத்து ஊறும் மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்

கற்ற அனைத்தும் ஊறும் அறிவு"

என்பதன் மூலம் மக்களுக்கு கல்வி தேவை என்பதை கூறிச் செல்லுகிறார். அதாவது மணலில் தோண்டிய கேணியில் தோண்டிய அளவுக்கு நீர் ஊறும். அது போல மக்களுக்குக் கல்வி கற்ற அளவுக்கு அறிவு ஊறும் என்கிறார்.

'அறிவுடையார் ஆவது அறிவார் அறிவிவார்

அக்து அறி கல்லாதவர்"

அறிவுடையார் எதிர்காலத்தில் நிகழக் கூடியதை முன்னதாகவே அறியவல்லர். அறிவில்லாதவர் அதனை முன்னதாக அறியும் ஆற்றல் இல்லாதவர். என்று கூறும் பொழுது அறிவைப்பெற கல்வியைத் தேடல் வேண்டும் என்பதை உணர்த்துகிறார்.

எனவே இரண்டாயிரம் ஆண்டுகள் அல்ல பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் வாழ்ந்த திருவள்ளுவரே இவ்வளவு அர்த்தத்துடன் கல்வியின் தேவையை கூறி உள்ள வேளையில் கல்வி மெய்ஞானத்தை காட்டும் ஒரு கண்ணாடியாகத் திகழ்கிறது எனலாம் மேலும் அண்மையில் 'திருக்குறளின் கல்விச்சிந்தனைகள்' பற்றி ஆய்வுச் செய்துள்ள கலாநிதி ந.ரவீந்திரன் அவர்கள் மிகவிரிவாகவும், ஆழமாகவும் சமூக நோக்கில் திருவள்ளுவரின் கல்விச் சிந்தனைகளை

மறுவாசிப்பு செய்துள்ளார். அவரது இந்நூலில் மேற்குறித்த (கல்வி, கல்லாமை, கேள்வி, அறிவுடைமை) அதிகாரங்களில் மாத்திரமல்லாது செயலாற்றலுக்காக கற்றல் எனும் இரண்டாவது விடயம் வினைநூட்பம், காலமறிதல், வினை செயல் வகை போன்ற அதிகாரங்களில் வெளிக் கொணர்வது பற்றியும் சேர்ந்து வாழக்கற்றல் எனும் மூன்றாவது விடயம் திருக்குறளில்

வாழ்க்கைத்துணை நலம்

இல்லறம்

மக்கட்பேறு

அன்புடைமை

போன்ற அதிகாரங்களில் வெளிக் கொணர்வது பற்றியும், வாழ்வதற்காக கற்றல் எனும் நான்காவது விடயம் மக்கட்பண்புநலம் எனும் அதிகாரத்தில் எவ்வாறு சிறப்பாக வெளிக்கொணரப்பட்டுள்ளது என்பது பற்றியும் ஆய்வுநிலை நின்று வெளிப்படுத்தி இருப்பது சிறப்பானதாகும் என்று கலாநிதி ந.ரவிந்திரன், 'திருக்குறளின் கல்விச் சிந்தனை' பற்றி லெனின் மதிவாணம் அவர்கள் இந்நூல் பற்றிய அறிமுகக் குறிப்பில் கூறிச் செல்கின்றார். (அகவிழி இதழ் பெப்ரவரி 2012)

இது போன்றே கல்வி தொடர்பான சாதாரண கருத்துக்கள மேலைத்தேய அறிஞர்களினாலும், கல்வியாளர்களினாலும் கூறப்பட்டு வருகின்றன.

மேற்குறித்த அதே வினாவை சாதாரண ஒரு பிரஜையிடமும் கேட்கலாம் வெறும்சாமான்யனின் பதில் மிக யதார்த்தமானதாக அமையலாம். அவை பின்வருமாறு அமையலாம்.

1. பெற்றோர் தத்தமது வாழ்க்கை நிலையை விட மேலும் ஓர் உயர்ந்த நிலையை அடைவதற்கான கருவியாக கல்வி அமைதல் வேண்டும் எனக் கூறலாம்.

2. பெற்றோர் ஒரு தொழிலாளியாக தொழில் புரியின் தனது பிள்ளை அத்தொழிலைச் செய்யாத வகையிலான ஒரு கல்வியைப் பெறல் வேண்டும் என எண்ணலாம்.

3. தான் பட்ட அவமானம், அடிமைத்தனம், தனது குழந்தைக்கும் ஏற்படாத வகையிலான ஒரு கல்வியை தனது பிள்ளைப் பெறல் வேண்டும் என எண்ணலாம்.

4. தனது சமூக அந்தஸ்த்தினையிட (Social States) தனது பிள்ளை ஓர் உயர்ந்த நிலையை அடைவதற்கான வழிகாட்டியாக அக்கல்வித் திகழ வேண்டும் என எண்ணலாம்.

அந்நோக்கில் பின்வருமாறு சமூக மாற்றம் ஏற்பட விழைவர்.

1. தொழிலாளர் வர்க்கத்தினர் மத்திய தர வர்க்கத்தினராக விழைவர். (கல்வி மூலம்)

2. மத்திய தரவர்க்கத்தினர் சற்று உயர் மத்திய தர வர்க்கத்தினராக (Uppermiddle class) மாற்றமடைய கல்வியைப் பயன்படுத்த விரும்புவார்.

3. உயர் வர்க்கத்தினர்/உயர் மத்திய தர வர்க்கத்தினர் மேலும் உயர் குழாமாக (ELITE) தத்தமது கல்வியை பயன்படுத்த முனைவர்.

குறிப்பிட்ட ஓர் நிலையிலிருந்து (வகுப்பிலிருந்து) மேல் நோக்கிச் செல்லவே விரும்புவார். கல்வியை பொறுத்தவரையிலும் மிகச்சாதாரண மக்கள் இப்படித்தான் எண்ணுவர்.

சாதாரண மனிதன் மேலும் பல விடயங்களை கல்வி மூலம் எதிர்பார்ப்பான் என்பது ஓர் உண்மையே. கல்வி மூலம் பின்வரும் பிரதிபலன்களை எதிர்பார்க்கின்றனர்.

1. பிள்ளைகள் நல்ல ஒரு பிரஜையாக உருவாதல் வேண்டும்.

2. நல்லொழுக்கம், நல்ல பழக்க வழக்கம் உள்ளவனாதல் வேண்டும்.

3. பிள்ளைகள் தமது இறுதிக் காலத்தில் தம்மைக் காப்பவர்களாக கல்வி மூலம் மாற்றமடைதல் வேண்டும்.

4. சமய, கலாசார விழுமியக் கல்வி தத்தமது பிள்ளைகள் பெறுவதன் மூலம் நல்ல பயண்பாடு மிக்கவர்களாக மிளிர்ல் வேண்டும்.

தத்தமது பிள்ளைகள் உயர் நிலையை அடையவேண்டும் என்பதற்கான அடித்தளம் கல்வியே என்பதனை பெற்றார் ஏற்கின்றனர். ஆனால் அந்த உயர் நிலை என்பது தொடர்பாகப் பொதுவாக ஒரு பாரம்பரியமான சிந்தனைகளிலேயே உழல்கின்றனர் என்பது இதன் பலவீனமான மற்றொரு பக்கமாகும். அவையாவன,

1. ஒரு வைத்தியராக (Doctor) ஆக வேண்டும் என்பது.
2. ஒரு பொறியியலாளராக (Engineer) ஆக வேண்டும் என்பது.
3. கணினி பொறியியலாளராக வேண்டும் என்பது.
4. கணக்காளர் (Accountant) ஆக வேண்டும் என்பது.
5. வங்கி முகாமையாளர் ஆக வேண்டும் என்பது. (Bank Manager)
6. தொடர்பாடல் (IT) தொடர்பாக உயர் பதிவுகளை விரும்புதல்.

போன்றன இதனுள் அடங்கும். இதற்குள் அடங்காத அதே வேளை எதிர்பார்ப்புக்களாக உள்ள பல துறைகள் பரந்து விரிந்து செல்லலாம். என்றாலும் பாரம்பரியமான எமது சிந்தனைகளிலிருந்து பெற்றோர்கள் மாறவில்லை என்பதனை மறுத்தல் இயலாது.

எனவே ஒரு நுகர்வோரின் தேவை, எதிர்பார்ப்புக்கிணங்கவே உற்பத்தியாளன் (கல்லூரி/பாடசாலை/அரசு நிர்வாகிகள்) உற்பத்தியைத் தர இயலும் (Production) எனவே இதனை ஒட்டியதாகவே அரசு பாடசாலை, தனியார் கல்லூரிகள் போன்றவற்றின் செயற்பாடுகள் இருத்தல் முடியும்.

இதற்கான உள்ளீடுகளை (Input) அவர்கள் பெறுவர். ஆசிரியர் வளம், அவர்களுக்கான பயிற்சி, கட்டிடம், உபகரணம், ஆய்வு கூட வசதிகள் போன்றன வழங்கப்படுகின்றன.

கல்வி நிறுவனத்தின் நோக்கங்கள் எதுவோ அதற்கேற்ப செயற்றிட்டங்கள் தீட்டப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றனர். மாணவர்கள் முடிவுப் பொருளுக்காக தயார்ப்படுத்தப்படுகின்றனர்.

இதன் இறுதி விளைவே/வெளியீடு (Output) குறித்த நிறுவனத்தின் பெறுபேறுகளாகும். வெறும் பரீட்சைப்பெறுபேறுகள் மாத்திரமல்ல பிற இணைப்பாடவிதான செயற்பாடுகளுமாகும்.

ஆனால் இங்கே பெற்றோர் 'மைய விசையாக' எதிர்பார்ப்பது பரீட்சைப் பெறுபேறே. அதற்கே மிகப்பிரதான முக்கியத்துவமளிக்கின்றனர்.

அது பாடசாலை தரத்திற்கு (Grade) ஏற்ப வேறுபடலாம். அவையாவன

1. தரம் 05 புலமைப் பரிசில் பரீட்சை பெறுபேறு
2. க.பொ.த சா/தர பரீட்சை பெறுபேறு
3. க.பொ.த உ/தர பரீட்சை பெறுபேறு

இணைப்பாட விதான செயற்பாடுகளாக மிகப்பிரதான துறைகளை மாத்திரம் வகைப்படுத்தலாம்.

அவை:

1. மெய்வல்லுனர் போட்டிகளின் பெறுபேறுகள் (விருதுகள், சான்றிதழ்கள்)
2. தமிழ் மொழித் தின போட்டிப் பெறுபேறுகள்
3. மேலும் பெண் சாரணியம் (Girl Guide), சாரணியம் போன்றன.
4. இவை தவிர இன்னோரன்ன பிற (Performance) அடைவுகள் தொடர்பாகவும் பெறும்

பெறுபேறுகள்

மேற்குறித்தவற்றை மேலும் விரித்து செல்லலாம். பாடசாலை நிதி வசதிகள், வளங்கள் வசதிகளுக்கேற்ப நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறலாம்.

குறித்த பாடசாலையின் கலாசாரம் குறித்த பாடசாலையில் கற்ற மாணவர்களிடம்காணப்படல் வேண்டும்என்ற எதிர்பார்ப்பும் பெற்றோரிடமும் காணப்படலாம்.

இவ்வாறு பார்த்தாலும் பெற்றோர் பெருமளவில் பெறுபேற்றையே மையமாகக் கொள்கின்றனர். மாணவர்கள் வெறும் ஒரு இயந்திரமாகவே எண்ணுகின்றனர் பெற்றோர், கல்வி நிறுவனத்தினர். ஒரு வெறும் மெஷின் - இயந்திரம் ஆக்கவே கல்வித்துறை நினைக்கின்றது இதற்கு இயையாகவே

அம்மாணவர்களின் நேர அட்டவணை (Time Table) உள்ளது.

இந்த நேர அட்டவணை நெகிழ்ச்சியானது (Flexible) எனல் இயலாது. அது இறுக்கமானதாகவே (Rigid) உள்ளது.

மாணவன்/மாணவி பெயர்: - சு. கௌதமி

தரம்:- 13 பிரிவு:- கலைப்பிரிவு

ஒரு நாளில் குறித்த மாணவியின் கற்றல் நடவடிக்கைகள்

நேரம்	செயற்பாடு
காலை - 4.00	- நித்திரை விட்டு எழும்புதல்
4.00 - 5.00	- புவியியல் பாடம் கற்றல்
5.00 - 6.00	- தமிழ் பாடம் கற்றல்
6.00 - 6.30	- காலைக் கடன்களை முடித்தல்
6.30 - 7.30	- பாடசாலைக்கு ஆயத்தமாகத்
7.30 - 7.45	- பாடசாலைக்கு செல்லுதல்
8.00 - 2.00	- பாடசாலை நேரம்
2.30	- வீட்டுக்குச் செல்லல் (மதிய உணவு எடுத்தல்)
3.00 - 3.30	- புவியியல் மாலை வகுப்பு
5.35 - 6.30	- வீடு திரும்புதல்
6.30 - 7.00	- ஓய்வு எடுத்தல்
7.30 - 8.30	- வீட்டு வேலை (Home Work)
8.30 - 9.00	- இரவு உணவு
9.00 - 10.00	- அரசறிவியல்
10.00 - 10.30	- புவியியல் பயிற்சி (தேசப்படம், புள்ளிவிபரவியல்)
10.30 - 11.00	- ஆங்கிலம் பயிற்சி வினாக்கள்
11.00	- நித்திரைக்குச் செல்லுதல்

நூல்: கோமாதா
ஆசிரியர்: உ. நிசர்
வெளியீடு: பாணு பதிப்பகம்
விலை: ரூபா 180/=

சிறுவர்களுக்காக ஏற்கனவே 7 சிறுவர்பாடல் நூல்களையும் 4 சிறுவர் கதை நூல்களையும் தந்து சிறுவர்களுக்கான நூல்களை எழுதுவதில் அனுபவம் மிக்க ஆசிரியர் உ. நிசரின் சிறுவர்க்கான 12 ஆவது

நூல் இது. படிப்பதற்கு இலகுவான தெளிவான நடையில்

இன்னோசைபுடன் சந்தநயம் கொண்ட கவிதைகள் அடங்கிய சிறப்பான தொகுதி இது. ஆசிரியர் பாராட்டுக்கரியவர்.

வீட்டிலிருப்பது, மாலையில் விளையாடுவது, பெற்றோருடன் உரையாடுவது, இரவில் பெற்றோருடன் ஒரே மேசையிலிருந்து உணவு (Dinner) உண்பது, திருமணம், திருவிழா, காது குத்து, சடங்கு, உறவினர் வீடு எனப் பங்கு கொள்வது பொது நிகழ்வுகளில் பங்கு பெறுவது போன்ற இன்னோரன்ன விடயங்களிலிருந்து பெற்றோர் தத்தமது பிள்ளைகளை விலக்கி வைத்துக் கொள்கின்றனர்.

இதனால் இன்று மாணவர்கள் 'ஒரு வித மனித உடலம் கொண்ட உயிரினமாக பரிணாமம் பெற்று வருகின்றனர். அவர்கள் தனித்தீவுகளாக உள்ளனர். (Computer Games) கணினியின் விளையாட்டுக்கள் அதற்கு அடித்தளமிடுகின்றன. மேலதிக Tuition வகுப்புக்களினாலும், தனியார் ஆசிரியர்களினாலும் வழி நடத்தப்பட்டு, வடிவமைக்கப்பட்டு உருவாக்கப்பட்டு வரும் இப்புதிய சந்ததியின் இலக்கு வெறும் ஏட்டுக் கல்வியாகவே உள்ளது.

அரசு பாடசாலையும் இன்று பெருமளவில் பெறுபேற்றை நோக்கியே பிள்ளைகளை நகர்த்துகின்றது.

பெற்றோரும் வீட்டில் அதனையே வலியுறுத்துகின்றனர் Tuition வகுப்புகளும் இதனையே வலியுறுத்துகின்றன. இந்நிலையில் கீழ் வருவன பற்றி எவரும் சிந்திப்பதில்லை.

1. ஒரு குழந்தையின் வயதுக் கேற்ற உடல், உள வளர்ச்சி
2. வயதுக் கேற்ற பழக்கவழக்கங்கள், திறன்கள் பற்றி எண்ணாமை
3. வயதுக்கேற்ற காப்புத்தேவை என்பது பற்றி எண்ணாமை.
4. வயதுக்கேற்ற விளையாட்டுக்கள், பொழுது போக்குகள் பற்றி எண்ணாமை.
5. மண்ணோடும், கல்லோடும் இலை தழைகளோடும் ஆறு அருவிகளோடும் காற்றோடும் கலந்து விளையாடும் உறவாடும்நிலைகளை உதாசீனம் செய்தல்.

6. கூட்டுக் குடும்ப உறவுகள் - தாத்தா, பாட்டி, மாமா, மாமி என்றவாறான உறவுகள் அருகிச் செல்லுதல்.

7. கலாசார விழுமியங்களையும் நீதி, நெறிகளையும் கதை கூறும் கதை நிகழ்வுகள் போன்ற இன்னோரன்ன இயல்பான வாழ்வு முறைகளை கல்விச் சமையல் பிள்ளைகளிடமிருந்து பிரிந்து விட்டது. இந்நிலையில் மாணவர்கள் பின்வருமாறு உருவாக்கப்பட்டு வருகின்றனர்.

1. படிப்பதே வாழ்க்கையில் தனக்கான ஒரே கடமை (அது, சனி, ஞாயிறு, நோன்மதி தினம் பாடசாலை விடுமுறை உட்பட அனைத்து நாட்களும்) என்ற ஒரு போக்கு.

2. வீட்டு அலுவல்களிலிருந்து முற்று முழுதாகவே ஒதுங்கி இருத்தல், எவ்வகையான பொறுப்புக்களையும் ஏற்க மறுத்தல் (மறுபக்கம் பெற்றோரும் பொறுப்புக்களை வழங்காமை)

3. வீட்டில் நிலவும் வறுமை, பற்றாக்குறை போன்ற நிலைமைகளை ஏற்க மறுக்கின்ற போக்கு (பெருமளவில்)

4. தமக்கான அனைத்து தேவைகளையும் பெற்றோர் கட்டாயம் செய்தல் வேண்டும் என்ற எண்ணம். வசதியான பிள்ளைகளின் வசதியான வாழ்க்கை போல அல்லது தொலைக்காட்சி, நெடுந்தொடர், சினிமா போல வெறும் கனவுலக வாழ்க்கைகளை ஒடுதல், பெற்றோரிடமிருந்து இவைகளை எதிர்பார்த்தல்.

மேற்கொண்ட இந்தப் போக்குப் பரவலாகவே இன்றைய கற்கும் ஆண், பெண் மாணவர் குழாத்திடம் காணப்படுகின்றமையை எவரும் மறுத்துப் பதில் கூற மாட்டார்கள் என எண்ணுகிறேன். ஒரு சில புற நடைகள் இருக்கலாம். அவ்வாறு இருப்பதும் யதார்த்தமே. எனினும் பெருமளவில் இப்போக்கே உள்ளது.

எனவே இன்றைய கல்வித்துறை, நோக்கங்கள், கோட்பாடுகள் ஒரு பிழையான போக்கில் சென்று கொண்டிருக்கின்றன என்பது கல்வி பற்றி சரியாக சிந்திப்போருக்குத் தெரிகின்றது, புரிகின்றது. மாற்றுச் சிந்தனை தேவைப்படுகின்றது வெறும் பணத்தைத் தேடும் கல்விமுறை தவறானது என்பது விளங்குகின்றது. புதிய கல்விச் கொள்கைகளும் மாற்றத்துக்கான கதவுகளும் திறக்கப்படல் வேண்டும் என்ற அவா மேலோங்கி வருகின்றன. கல்வி பணம் பண்ணுவோரிடமிருந்து காப்பாற்றப்படல் வேண்டும். கல்வி மனிதநேயம், தேசப்பற்று, நேர்மை, உண்மை, பொதுநலம், மனித மேம்பாடு போன்ற விடயங்களை தோற்றுவிக்கும் ஊற்றாதல் வேண்டும் என்ற எண்ணங்கள் மேலோங்கி வருகின்றன. எனினும் அரசியல் செய்வோர் இக்கல்வியின் மேம்பாட்டினை கற்ற பேரறிஞர்கள், கல்வி புலம் சார்ந்த துறை போன கல்வியிலாளர்கள், விஞ்ஞான தொழில்நுட்பவியலாளர்கள் போன்றோர்களிடம் கையளிக்கவிழையின் அதுவே ஒரு நல்ல கல்வி மாற்றத்திற்கான குறியீடாகக் கொள்ளல் இயலும்.

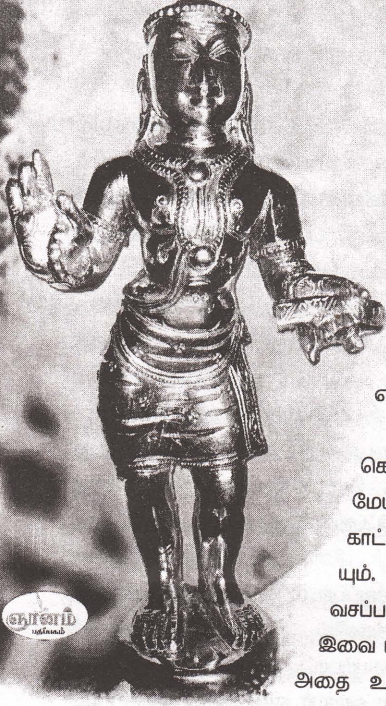
இறுதியாக இந்தியாவின் இரு கல்வியியலாளர்கள் கூறிய கருத்துக்கள் மனங்கொள்ளத்தக்கன. இந்தியாவின் முன்னாள் கல்வி சீர்திருத்த அதிகாரி விஜயகுமார் IAS அவர்கள், மாற்றுக் கல்விச் சிந்தனை வேண்டும் என்றும், தன்னம்பிக்கை தரும் கல்வியே நல்ல கல்வி என்கிறார். கல்வியியலாளர் வ.சுதாபிரகாஸ் அவர்கள் இன்றைய கல்வி முறையினால் விளைந்துள்ள கொடுமையினை கூறுகிறார். Counseling எனப்படும் உளவளத்துணை பேராசிரியரான அவர் பின்வரும் மூன்று சீர்கேடுகளை விளக்குகிறார்.

1. பிரச்சினை தீர்ப்பதற்கான வழிமுறை கல்வி முறையில் இல்லை (Problem Solving)
2. குடும்ப உறவுகள் பற்றிய நெருக்கம் அல்லது உறவுகள் இன்மை (Personal Relationship)
3. சிந்திப்பது (Thinking) என்பதே தெரியவில்லை.

வெறும் தொடர்பாடல், தொழில் நுட்ப அறிவு மாத்திரம் ஒருவனை நாட்டுக்கும், வீட்டுக்கும் என்ற பிரஜை ஆக்கி விடுவதில்லை இன்றைய சந்ததியினரிடமும் அது அதிமாக காணப்படுகின்றது என்பது மாத்திரம் 'பிளஸ்' அல்ல. யப்பானின் நவீன புதிய றோபோக்கள் கூட மனிதனை விட மிகச் சிறப்பான பணியினை மனிதன் போல் செய்ய உருவாக்கப்பட்டுள்ளதை கவனித்தல் நலம். உணர்வுகளும், பற்றுக்களும் (நாட்டு பற்று) கீழைத்தேய மனிதத்துவங்களும் கலந்த கல்வி கலாசார பின்னணியில் எழுந்த கல்வி காலத்தின் தேவையாகும்.

மணிவாசக அணியமுதம்

தமிழரின் பக்தியிலக்கியப் பரப்பிலே முதல்வரிசைக் கணிப்புக்குரியதாகத் திகழும் முக்கிய ஆக்கங்களிலொன்று, திருவாசகம். தமிழுக்கு, 'பக்தியின் மொழி' எனச் சிறப்பு அந்தஸ்தை வழங்கிய பெருமையும் திருவாசகத்துக்கு உளது என்பதையும் நாமறிவோம். 'சிவபுராணம்' முதல் 'அச்சோப்பதிகம்' ஈறாக 51 பாடற்பகுதிகளைக் கொண்டமைந்ததான இவ்வாக்கம் மணிவாசகர் எனவழங்கப்படும் மாணிக்கவாசகப் பெருமானுடைய இறையநுபவங்களின் தேறல் ஆகும். மணிவாசகர், சராசரி மனித உணர்வுகளுக்குள் வசப்படாத ஆழ்மன அசைவுகளையும் அநுபவத் திளைப்புகளையும் எய்தியவர். அவற்றை வார்த்தைகளுக்குள் வசப்படுத்திக் காட்டிய வகையில் தமிழின் தலையாய கவிஞர்களுள் ஒருவராகத் திகழ்பவர், அவர். இவ்வாறாக அவர் தமது மன அசைவுகளையும் திளைப்புகளையும் வெளிக்கொணர்வதற்குத் துணைநின்ற இலக்கிய அணிகளால் முக்கியமானவை உவமைகளும் உருவங்களும்மாகும். இவ்வாறு அவருக்குத் துணைநின்றதுள்ள இவ்வரு அணிகளை நுனித்துநோக்கும் செயற்பாடாக அமைந்ததே, திரு. பாலச்சந்திரன் அவர்களின் மணிவாசக அணியமுதம் என்ற இந்நூலாக்கம்.

தமிழ்மரபிலே இலக்கியத்துக்கான அணிவகைகளில் தலைமைத் தகைமை கொண்டனவாகக் கணிப்பெய்தியவை உவமை மற்றும் உருவகம் ஆகிய இரு அணிகளுமேயாகும். இவையிரண்டும் முக்கியமாக, 'உணர்வம்சங்களுக்கும் கருத்து நிலைகளுக்கும் காட்சிப்பரிமாணம் தரும் நோக்கில்' பயன்படுபவை என்பதை இலக்கிய உலகம் அறியும். சராசரி பொது வாசகரின் உணர்வுகளுக்கும் சிந்தனைகளுக்கும் வசப்படாதவற்றை வசப்படுத்தவும் குறித்த உணர்வின் 'கனதி'யை வாசகர் மனதில் ஆழமாகப் பதியவைப்பதற்கும் இவை பயன்பட்டுவந்துள்ளன- பயன்பட்டுவருகின்றன. உவமையானது குறித்த உணர்வுக்கும் அதை உணர்த்தப் பயன்படும் உதாரணப் பொருளுக்கும் (உவமையத்துக்கும்) இடையிலான பொது அம்சமொன்றை அல்லது அவற்றின் சில அம்சங்களின் பொதுத் தன்மைகளை மையப்படுத்தியதாகும். இவ்வாறான உவமையின் முதிர்நிலையே உருவகமாகிறது. இதிலே உணர்வம்சம் வேறு உதாரணப் பொருள் வேறு என்பதான வேறுபாட்டுக்கு இடமில்லை. மணிவாசகர் தமது அநுபவ அம்சங்களை வெளிக்கொணர்வதற்கு இவ்விரண்டு அணிகளையும் பெருந்தொகையாகப் பயன்படுத்தியுள்ளார். பயன்படுத்தியுள்ளார் என்பதைவிட இவ் வணிகள் அவரிடம் ஏவல்கேட்டு நின்றுள்ளன என்பதே பொருந்தும்.

இவ்வாறு மணிவாசகரது ஏவலின்படி இயங்கிநின்றுள்ள இவ்வணிகளின் பொருத்தப்பாடு தொடர்பான தமது மனப்பதிவுகளை திரு. ஞா. பாலச்சந்திரன் அவர்கள், இந்நூலில் தொகுத்தளித்துள்ளார். இம் மனப்பதிவுகளை எடுத்துரைக்கும் முறைமையிலே நடைமுறை வாழ்வியல் சூழல்களை மையப்படுத்திய உத்திமுறைகளையும் அச்சூழல்களுக்கேற்றவாறான உரையாடல் பாங்கான மொழிநடையையும் பயன்படுத்தியுள்ளார். இம்முயற்சி தொடர்பான பார்வையிலே முதற்கண் இவ்வாறான எடுத்துரைப்பு முறைமைக்குப் பின்புலமாகத் திகழ்ந்துவந்துள்ள 'திருவாசகப் பொருள்விளக்கச் செயற்பாடுகள்' தொடர்பான வரலாற்றுக்குறிப்பொன்றை பதிவு செய்வது அவசியம் எனக் கருதுகிறேன்.

ஞானம் பதிப்பகம் 30^{ஆவது} வெளியீடு

ஞா. பாலச்சந்திரன்

எழுதிய

மணிவாசக அணியமுதம்

அண்ணிந்குறா

- கலாநிதர் நா. சுப்பிரமணியன்

முன்னாள்
தமிழ்த்துறைத் தலைவர்
யாழ்ப்பல்கலைக்கழகம்

“திருவாசகத்துக்கு உரையெழுதக் கூடாது.”

ஏறத்தாழ இருநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்வரை தமிழறிஞர் மத்தியில் - குறிப்பாகத் தைவத்தமிழ்ச்சூழலில் - நிலவிவந்த கருத்தாக்கம், இது. திருவாசகத்தை மட்டுமல்ல அதனை உள்ளடக்கிய திருமுறைப் பாடற்பரப்பு முழுவதையும் (திருக்கோவையார் நீங்கலாக) உள்ளடக்கியதாக நிலவிவந்துள்ள கொள்கை முடிவின் ஓர் அம்சமாகவே இக் கருத்தாக்கம் அமைந்திருந்தது.

‘திருமுறைப் பாடல்களின் உட்பொருளை அடியவர்கள் ஒதி ஒதி உணர்ந்து இன்புறவேண்டும். உள்ளத்தால் உணர்வின்றி உயர்கருத்தை நாவால் உரைப்பதும் கையால் எழுதுவதும் கூடாது. எழுத்தும் சொல்லும் திருமுறைகளின் உட்பொருளை உணர்த்தா....’

என்பதாகச் சைவ உலகில் நிலவிவந்த எண்ணப்பாங்கே இவ்வாறான கொள்கைக் சூழலின் பின்புலமாகும். சைவம் சார்ந்தனவாகிய திருமுறைப்பாடல்கள் உருவான காலத்திலேயே (கி.பி.600-900 காலப்பகுதியிலேயே) தைவம் சார்ந்தனவாகிய திவ்யபிரபந்தப் பாடல்களும் எழுந்தன. அவற்றுக்கு அம்மத்தின் முக்கிய ஆசாரியாரான இராமானுசர் (கி.பி.1017-1137) காலத்துக்கு முன்பிருந்தே உரைகளும் முறைமை நிலவிவந்துள்ளது. அவரும் அவரது மாணவ மரபினரும் அவ்வரை மரபைத் தொடர்ந்துள்ளனர். திருமுறைப் பாடல்களுக்கு அவ்வாறான உரை மரபுத் தொடர்ச்சி இல்லை என்பதே இங்கு நமது கவனத்துக்குரிய அம்சமாகும். (விதிவிலக்காக, மணிவாசகரின் மற்றொரு ஆக்கமான திருக்கோவையாருக்கு மட்டுமே பழையவரை ஒன்றும் பேராசிரியர் என்பார் எழுதிய உரையும் மரபுசார் பண்டைய உரைகளாக நமக்குக் கிடைத்துள்ளன.)

மேற்கட்டியவாறாக சைவர் மத்தியில் நிலவிவந்துள்ள ‘திருமுறைகளுக்கு பொருள் விளக்கம் தரலாகாது’ என்பதான எண்ணப்பாங்கானது 19ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலிருந்து படிப்படியாக மாற்றமடைவதை அவதானிக்கமுடிகின்றது. பண்டைத் தமிழிலக்கியங்கள் பலவும் ஏட்டுவடிவத்திலிருந்து அச்சுவடிவம் பெறத் தொடங்கிய அக்காலகட்டத்தில் அவற்றுக்குப் பரந்த வாசகர் வட்டம் உருவாகியது. அத்துடன் கல்லூரிகளின் பாடத்திட்டங்களிலும் அவை இடம்பெறத் தொடங்கின. இவற்றின் உடன் விளைவாக பாட்டுவடிவ ஆக்கங்களுக்குப் பொருள் விளக்கமும் தரவேண்டியதான சமூகநிலைத் தேவையும் ஏற்பட்டது. திருமுறைப் பாசரங்களை உள்ளடக்கியதான சைவப்பாடல் பரப்பும் இத்தேவையை எதிர்கொண்டது. இவ்வகையில் முதலில் பொருள் விளக்கம் பெறத்தொடங்கிய ஆக்கங்களில் முக்கியமான ஒன்றாகத் திருவாசகமும் அமைந்தது. இவ்வகையில் உருவான திருவாசகப் பொருள் விளக்கச் செயற்பாட்டிலே முதல்முயற்சி எனக் கருதப்படுவது, 1834-35ஆம் ஆண்டுக்காலப்பகுதியிலே தமிழகத்திலே கீர்காழித் தாண்டவராயர் என்பவரால் எழுதப்பட்ட திருவாசக வியாக்கியானம் என்னும் திருவாசக அந்நூதி உரை ஆகும். இது 1954இல் இரு பாசங்களாக அச்சேறியது. (ஆய்வுத் தகவல்: பார்க்க: வித்துவான் மு.வை.அரவிந்தன் - உரையாசிரியர்கள், மணிவாசகர் நூலகம், சிதம்பரம், இந்தியா. 1968.ப.403-404)

மேற்படி 1834-35இல் உருவான கீர்காழித் தாண்டவராயர் உரையானது 1954இல் அச்சேறுவற்கு இடைப்பட்டதான 120ஆண்டுக் காலப்பகுதியில் ப.வாசுதேவ முதலியார் உரைப்பதிப்பு (1897), பி. நமச்சிவாய முதலியார் உரைப்பதிப்பு(1897), ஈ.சுந்தரமாணிக்கயோகீசுவரர் உரைப்பதிப்பு (1929), கா.சுப்பிரமணிய பிள்ளை உரைப்பதிப்பு (1933) என்பனவாகப் பல திருவாசகப் பொருள்விளக்க நூல்கள் அச்சேறியுள்ளன என்பதை திருவாசக ஆய்வு வரலாறு உணர்த்துகின்றது. (தகவல்: முனைவர் இரா. சுந்தர மூர்த்தி - தமிழ் வளர்ச்சும் திருவாசகம், நியூசெஞ்சரி புக் வறவுஸ்-1995).

இவற்றின் பின்னரும் அண்மைக்காலம்வரை இவ்வாறான பொருள்விளக்க வரலாறு தொடர்ந்தது. ஈழத்தறிஞர்களான பண்டிதமணி க.சு. நவநீதகிருஷ்ண பாரதியார் (1889-1954) சங்கநூற்செல்வர் பண்டிதமணி ச. அருளம்பலவாணர் (1910-1966) ஆகியோரும் இவ்வாறான பொருள்விளக்க முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுள்ளனர் என்பது குறிப்பிடப்படவேண்டிய முக்கிய செய்தியாகும்.

இவ்வாறு 180 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே உருவாகிவிட்ட மேற்படி திருவாசகப் பொருள்விளக்கச் செயற்பாடுகள் இன்றுவரை சீரிய கதியிலே தொடர்கின்றன. திருவாசகப் பாடற்பரப்பை முழுமையாகத் தொகுத்துநோக்கி விளக்கியுரைக்கும் முயற்சிகளும் அந்நூலின் சிவபுராணம், திருச்சதகம், திருவெம்பாவை முதலிய பாடற்பகுதிகளைத் தனித்தனியாக நோக்கி விளக்கியுரைக்கும் முயற்சிகளுமாகப் பெருந்தொகையான செயற்பாடுகள் நிகழ்ந்துள்ளன. உரைநூல்கள், விளக்க நூல்கள், கட்டுரைகள், அரங்க உரைகள் முதலிய வகைகளிலான பலநிலைச் செயற்பாடுகளும் நிகழ்ந்துள்ளன - நிகழ்ந்துவருகின்றன. இவ்வாறான செயற்பாடுகள் அச்சு ஊடகம் என்ற கட்டத்தைத் தாண்டி மின்னியல் ஊடகங்களிலும் நிகழத் தொடங்கிவிட்டமை கடந்த ஒரு தலைமுறைக்கால வரலாறு ஆகும்.

இவ்வாறான பொருள் விளக்கச் செயற்பாடுகள் பொதுவாக சமயமரபு மற்றும் இலக்கியமரபு ஆகியவற்றின் தளத்தில் வலுவாகக் காலூன்றிநின்ற செயற்பாடுகளாகும். சமயமரபு என்றவகையில் குறிப்பாக பத்தினிலை மற்றும் தத்துவநிலைசார் அம்சங்களை மையப்படுத்தியும் இலக்கியமரபு என்றவகையில் சொற்பொருள்நிலை, இலக்கிய வகையியல் மற்றும் இலக்கியச்சுவை என்பவற்றை மையப்படுத்தியும் பொருள்விளக்கம் தருவதே மேற்படி செயற்பாடுகளுள் மிகப் பெரும்பாலானவற்றின் பொது அணுகுமுறையாகும். தத்துவநிலை என்ற வகையிலே சைவ சித்தாந்தம் சார்ந்த விளக்கங்களே இவற்றில் பொதுவாகப் பயிலக்காணலாம். ஸீராமகிருஷ்ண தபோவனம் சார்ந்தவரான சுவாமி சித்பவானந்தரது திருவாசக உரை நூலானது (முதல்வெளியீடு:1968) திருவாசகப் பாடற்பொருண்மைகளை வடமொழியின் உபநிடதக் கருத்துகளுடன் ஒப்புநோக்கி விளக்கிப் பேசும் முயற்சியாக அமைந்ததாகும். இவ்வாறான திருவாசகப் பொருள்விளக்க வரலாற்றின் தொடர் நிகழ்வுகளிலொன்றாகவே, - குறிப்பாக சைவ சித்தாந்த தத்துவநிலைப்பட்ட விளக்கமரபின் தொடர்ச்சியாகவே - திரு. ஞா. பாலச்சந்திரன் அவர்களின் மணிவாசக அணியமுதம் என்பதான இவ்வாக்கம் நமது கவனத்துக்கு வருகிறது.

மேற்கண்டவாறாக இந்நூலாக்கத்தை ஒரு மரபின் தொடர்ச்சியாக நாம் கருதமுடியாமையினும் இந்நூல் தன்னைத் தனியாக இனங்காட்டத்தக்கவகையில் குறித்தசில தனித் தன்மைகளைக் கொண்டதாகத் திகழ்கிறது என்றவகையில் இங்கு நமது கவனத்துக்குரியதாகிறது.

மேற்படி தனித்தன்மைகளில் முதலாவதாகக் குறிப்பிடத்தக்கது திருபாலச்சந்திரன் அவர்கள் திருவாசகப் பாடல்களுக்கு உரைகூறுதல் தொடர்பாக நிலவிவந்த மரபுசார்ந்த நோக்கில் இதனை எழுத முற்படவில்லை என்பதாகும். அதாவது திருவாசகப் பாடல்களுக்குப் பொருள் விளக்கம் தரவேண்டும் என்பதான பொது நோக்கில் அவர் இம்முயற்சியை மேற்கொள்ளவில்லை. மாறாக, அப் பாடற்பரப்பில் பயின்றுள்ள உவமை மற்றும் உருவகம் ஆகியவற்றில் தமது உள்ளம் தொட்டவற்றை மட்டும் குவிமையப்படுத்தி, அவற்றின் பொருத்தப்பாட்டை விளக்கியுரைப்பத லூடாக மணிவாசகருக்கு அருகே வாசகரை இட்டுச்செல்லவே அவர் முற்பட்டுள்ளார். அவ்வாறான முயற்சியிலே தமது பரந்த வாசிப்பு அநுபவத்தையும் சூழல் சார்ந்த அறிவியற் பார்வைகளையும் சிறந்த முறையில் அவர் பயன்படுத்தியுள்ளார். இவ்வாறான செயற்பாட்டிலே மேற்கூட்டிய மரபு சார் நோக்குநிலையிலிருந்து மட்டுமன்றி அவற்றின் அணுகுமுறைகளிலிருந்தும் கூட திரு. பாலச்சந்திரன் அவர்கள் விலகிச் செல்வதைத் தெளிவாக இனங்காண முடிகின்றது. இத்தொடர்பிலான சிறு விளக்கமொன்றை இங்கு முன்வைப்பது அவசியமாகிறது.

மரபான பொருள்விளக்க முறைமையானது பொதுவாக தமிழ் மற்றும் சமய அறிவுநிலை சார்ந்த கல்வியாளரை - அதாவது மரபறிந்தவர்களை - முன்னிலைப் படுத்தியே நிகழ்ந்தவையாகும். இதனை மேலும் விளக்குவதானால், 'மொழி-மரபிலும் சமய மரபுகளிலும் ஓரளவாவது ஈடுபாடு கொண்டவர்களும் அத்துறைகள்சார் அறிவை மேலும் விருத்திசெய்துகொள்ள விகழ்ந்தவர்களுமான ஒரு சமூகத்தினரே மேற்படி பொருள்விளக்க மரபின் இலட்சிய வாசகர்களாவார்' எனலாம். அவர்களைத் திருப்திப் படுத்த ஏற்றவகையில் தமது மொழியாளுமை மற்றும் தத்துவ விளக்கத்திற்கு ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்துவதே மரபுசார் பொருள் விளக்ககாரர்களின் அணுகுமுறையாகத் திகழ்ந்துவந்தது. திகழ்ந்தும் வருகிறது.

ஆனால், இந்த மணிவாசக அணியமுதம் நூல் முன்னிலைப்படுத்தி நிற்பது சமகாலத் தலைமுறையின் - அதாவது கணிப்பொறிக்க காலகட்டத்தின் - உயர்கல்விச் சூழலின் மாணவர்களையாகும். இம் மாணவர்களுள் ஒருசாரார் மொழி மரபு மற்றும் சமய மரபுகள் என்பவற்றை அறிந்தவர்களாகவும் அவ்வறிவை வளர்த்துக்கொள்ளும் ஆர்வம் கொண்டவர்களாகவும் கூட இருக்கலாம். ஆனால் பொதுநிலையிலே இம்மாணவர்களுட் பலரும் மேற்கூட்டிய மரபு சார் முயற்சிகளின் இலட்சிய வாசகர்களைவிட வேறுபட்டவர்களாவர். இவர்களுட் பெரும்பாலானோருக்கு 'மரபுசார்ந்த நம்பிக்கை என்பதற்காக ஒன்றை ஏற்கவேண்டும்' என்பதான நிபந்தனைக்குட்பட்ட மனோநிலை இல்லை. 'தங்களது அறிவுக்கும் அநுபவங்களுக்கும் பொருள்நுபவற்றையும் அவற்றுக்குச் சவால் விடுபவற்றையும் மட்டுமே கவனத்துட் கொள்ளவும் உள்வாங்கவும் முற்படுபவர்கள், இவர்கள். மேற்படி தன்மைகள் அற்றவற்றை இவர்கள் மிக எளிதாகவே புறந்தள்ளிவிடுவர். திரு பாலச்சந்திரன் அவர்கள் தமது இவ்வாக்கத்திலே முன்னிறுத்தியுள்ள இலட்சிய வாசகர்கள், இவர்கள்தான்.

இவ்வகை வாசகர்கள் புரிந்துகொள்ளத்தக்க வகையிலும் ஏற்கத் தக்கவகை யிலும் திருவாசகத்தை அறிமுகப்படுத்துவதே இவருடைய முக்கிய குறிக்கோள் என்பதை இந்நூலின் அமைப்பு தெளிவாகவே உணர்த்திநிற்கிறது. நூலின் தொடக்கமே இதற்குக் கட்டியும் கூறுவதாக உள்ளது. பல்கலைக்கழகமொன்றின் வகுப்பறையை மையப்படுத்தி அவர் இம்முயற்சியை ஆரம்பிக்கிறார். வகுப்பறைக்கு வரும் பேராசிரியர் சிவராமன் அவர்கள் தமது Apple-Macbook Air மடிக்கணினியை வகுப்பறையில் தொங்கிய Multimedia Projector வயருடன் தொடுத்துக்கொண்டவராக,

(மென்பொருளில் வடிவமைக்கப்பட்டிருந்த) தமது பாடத்தை ஆரம்பித்தவுடனேயே 'இந்த நூலாக்கம், யாரை மூன்றிலைப்படுத்தியது?' என்பதும், 'இதன் குறிக்கோள் மற்றும் அணுகுமுறை என்பன எவ்வாறு அமையப்போகின்றன?' என்பதும் தெளிவாகவே உணர்த்தப்பட்டுவருகின்றன. வகுப்பறையிலிருந்த மாணவனொருவன், சேர்! ... மணிவாசகர் நிஜமாகவே கடவுளைப் பார்த்தவரோ? என்ற வினாவை எழுப்பியவுடனே, 'இன்றைய உயர்கல்விச் சூழல்சார் மாணவருலகானது மரபான நம்பிக்கைகளை எவ்வாறு எதிர்கொள்கிறது?' என்ற வினாவுக்கான விடையையும் ஊகித்துணரமுடிகின்றது.

இவ்வாறு பேராசிரியர் சிவராமனை மையப்படுத்தி பல்கலைக்கழக வகுப்பறையில் தொடங்கியதான திருவாசக சிந்தனையானது வகுப்பறைக்கு வெளியே, அப்பேராசிரியர் நடமாடும் குடும்பம் மற்றும் சமூகம் ஆகியனசார் சூழல்களையும் மையப்படுத்தியதாக விளக்கின்றது. அவருடைய கற்பித்தல் செயற்பாட்டில் மட்டுமன்றி, ஆங்காங்கே அவர் நிகழ்த்தும் உரையாடல்கள், அவருடைய சூழல்சார் அவதானிப்புகள் மற்றும் வாழ்வியல் அநுபவங்கள் என்பவற்றிலுங்கூட மணிவாசகரின் உவமைகளும் உருவகங்களும் நெருக்கமாக நடைபயில்கின்றன.

இவ்வகையில், மணிவாசகரின் அநுபவங்களை நடைமுறை வாழ்க்கையுடன் தொடர்புறுத்தவும் அதன்மூலம் சராசரி வாசக அநுபவங்களுக்கும் அத்துடன் அறிவியல்சார்ந்த ஒப்புதல்களுக்கும் உட்படுத்தவும் திரு. பாலச்சந்திரன் அவர்கள் முயன்றுள்ளமையை இந்நூலை வாசிப்போர் தெளிவாகவே தெரிந்துகொள்வர். இவ்வாறான முயற்சியிலே திரு. பாலச்சந்திரன் அவர்கள் மேற்படி அநுபவ அம்சங்களை உரை நிலையில் விளக்குவதோடு அமையாமல் வாசகர்கள் எளிதில் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் உவமை மற்றும் உருவகங்களுக்குரிய காட்சிப் பரிமாணங்களை அருகருகே ஒளிப்படங்களாகவும் அவர் தருகின்றார். விடய அம்சத்தை வாசகருக்கு நெருக்கமாக இட்டுவரும் நூலாக்க உத்திகளிலொன்று, இது.

இவ்வகையில் திரு.பாலச்சந்திரன் மேற்கொண்டுள்ள இச் செயற்பாட்டின் இயல்பை இனங்காட்டவல்ல சில சான்றுகளையாவது இங்கு சுட்டுவது அவசியம் எனக் கருதுகிறேன்.

மணிவாசகரின் அநுபவநிலைசார் பிரச்சினையம்சங்களிலொன்று இறையணர்வுக்கும் உலகியலுக்கும் இடையில் அவர் அடைந்த தவிப்பு ஆகும். ஒருபுறம் சிவப்பரம்பொருளிடம் தன்னை முழுமையாக ஒப்படைக்கும் முனைப்புடையவராக அவர் திகழ்கிறார். இன்னொரு புறத்திலே உலகியல் அநுபவங்கள் - அதாவது புலன்களின் சுதவைகள் - அவரை வேறு திகைகளில் ஈர்க்கின்றன. புலன்கள் அவரை விடுவதாக இல்லை. இதனை அவர் பல பாடல்களில் எடுத்துரைத்துள்ளார். இவ்வாறான புலன்களின் ஈர்ப்பு அம்சத்தை உணர்த்த அவர் துணைகொண்ட உவமைகளில் ஒன்று, 'எழும்புகளால் அரிக்கப்படும் நாங்கூழ்ப்புழு எனப்படும் மணிப்புழு' ஆகும். நீத்தல் விண்ணப்பம் என்ற பாடற்பகுதியின் 25^{ஆம்} பாடலில் இந்த உவமை இடம்பெறுகின்றது.

"எழும்பிகை நாங்கூழ் என்புலனால் அரிப்புண்டு அலந்த வெறுந்தமியேன்...."

என்பது இவ்வவமைத் தொடர்.

"எழும்புகள் மணிப்புழவினைச் சல்லடைக் கண்களாக அரித்துத் தின்றவிரும். மணிப்புழவானது தான் நிகைத்தாலும் மீள முடியாது துன்புறும். விட்டு விலகிப் போனாலும் எழும்புகள் இடைவிடாது தொடர்ந்து மணிப்புழவினை அரிக்கும். அதைப்போன்று ஐம்புலன்களும் ஒருசேர என்னை அரித்தத் துன்புறுத்தியதால் நான் பயனற்றவன். ..."

மேற்படி உவமைத் தொடருக்கு திரு. பாலச்சந்திரன் அவர்கள் தரும் பொருள் விளக்கம், இது. இவ் விளக்கத்தினருகே, 'எழும்புகளால் அரிக்கப்படும் மணிப்புழுவும் ஒளிப்படமாகக் காட்சிக்கு முன்வைக்கப்படுகிறது.

இவ்வாறான விளக்கம் இத்துடன் நிறைவு பெறவில்லை. 'உயிரானது புலன்களின் பிடியிலிருந்து விலக முயன்றாலும் - அல்லது யாராவது அதனை விலக்கிவைக்க முயன்றாலும் - கூட புலன்கள் அதனை முற்றாகக் கைவிடாமல் தொடரவே செய்கின்றன' என்பதாக உணர்த்த விழைகிறார், பாலச்சந்திரன் அவர்கள். அந்நோக்கிலே, பேராசிரியர் சிவராமன் அவர்களுடைய செயற்பாட்டினூடாக இந்த உவமைக்காட்சியை இன்னொரு நிகழ்வைநோக்கி இட்டுச்செல்கிறார்

"சிவராமன் மணிப்புழவைப் பார்த்துச் சகிக்கமுடியாமல் சிறிய தடி ஒன்றினை எடுத்து மணிப்புழவைத் தூக்கினார். அப்பொழுதும் மணிப்புழவை அரித்துக் கொண்டிருந்த ஓரிரு எழும்புகள் மணிப்புழவுடன் தூக்கப்பட்டன. விலகிச் சென்றாலும் வாசனா மலம் தொடருவது போன்று. புலன்களின் பலந்தான் எத்தகையது..!"

என்பதான விளக்கத்துடன் இந்த எடுத்துரைப்பு தொடர்கின்றது. (பக் 58-59)

மணிவாசகர் புலப்படுத்தும் அநுபவநிலைகளில் முக்கியமான இன்னொன்று, 'இன்றையநுபவத்தைப் பெற்று இழந்து மீண்டும் அதனைப் பெறத் துடித்த நிலை', ஆகும். ஒருகட்டத்தில் இறைவன் அவரை ஆட்கொண்டுள்ளான். ஆனால் அப்பேற்றின் அருமையை அவர் அறியாத நிலையில் இழந்துவிட்டார். பின்னர் அதனை மீண்டும் பெறவிழைகின்றார். இவ்வாறான நிலையிலே அவர் தனக்கு முதலில் கிடைத்த அப்பேற்றை, 'மழலையின் கையிற் கிடைத்த பொற்கிண்ணம்' என உவமிக்கிறார்.

திருச்சதகம் 92^{ஆம்} பாடலில் இந்த உவமை இடம்பெற்றுள்ளது.

கமயிலங்குநந் கண்ணி பங்கனே வங்கு எனைப்பணி கொண்டபின் மழக்
கமயிலங்குபொந் கிண்ணம் என்று அலால் அரியை என்று உனைக் கருதுகின்றிலேன்
மெய் இலங்குவெண்ணீற்று மோனியாய் மெய்க்கை அன்பர் உன் மெய்க்கை மேவினார்
பொய்யில் அங்கு எனைப் புதுவிட்டு நீபோவதோ சொலாய் பொருத்தமாவதே

இதுவே அப்பாடல். 'இறைவனின் மெய்யடியார்கள் இறைபதமடைந்துவிட, தான் மட்டும் தகுதியின்மையால் அப்பேற்றை எய்தாமல் விடுபட்டு நிற்பதாக அவர் உணர்ந்து ஏங்கும் நிலை'யை உணர்த்தும் பாடல் இது. மணிவாசகரின் இந்த அநுபவ நிலையை விளக்கியுரைக்கும் முயற்சியிலே திரு பாலச்சந்திரன் அவர்கள் பேராசிரியரின் குடும்பக் காட்சியொன்றை முன்னிறுத்துகிறார்.

பேராசிரியருடைய பேர்த்தி பொன் மோதிரமொன்றை நிலத்தில் தட்டிக்கொண்டிருப்பதாக இக்காட்சி அமைகிறது. அம்மோதிரத்தின் பெறுமதியை அக்குழந்தை அறியாமட்டான். எனவே அதனை அவள் நெளித்துவிடலாம். அல்லது வீசி யெறிந்துவிடலாம். இது பெற்றவளின் மனத் தவிப்புநிலை.

"அம்மோதிரத்தை எங்காவது வீசிவிடப்போகிறாள். கவனமாகப் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள்"

சிவராமனுக்குப் பொறிநட்டியது.

"குழந்தை தங்கமோதிரத்தின் பெருமை அறியாது அடித்து வெளிக்கிறது. மணி வாசகர் இறைவனின் பெருமை உணராது உலகியலில் நின்று உழலுகிறார்."

குழந்தையின் தாய் குழந்தையுடனே இருந்து மோதிரத்தை வீசி எறிந்துவிடாமல் பார்த்துக்கொள்கிறாள். இறைவன் தன்னை அங்வாறு பாதுகாக்கவில்லையே என்ற தொனியில்லவே மணிவாசகர் முறையிடுகிறார். ஒரு தாயான வள் குழந்தையிடம் பொற்கிண்ணத்தைக் கொடுத்துவிட்டு, அது எங்கு எறியுமோ, நசுக்குமோ என்று அஞ்சி அஞ்சிக் குழந்தையுடன்போய்ப் பாதுகாப்பது போன்று என்னைப் பாதுகாக்காமல் விட்டது உனக்குப் பொருத்தமான செயலா குமோ? சொல்லேன்....

இவ்வாறு சிவராமனது பார்வையுடாக இக் குடும்பக்காட்சிசார்ந்த விவரிப்பு நிலை தொடர்கிறது. (ப.46-48)

இவ்வாறே அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிறு, ஆற்றாங்கரை மரம், ஆனைப்போரில் குறுங்கூறு, (போரிடும் யானைகளுக்கிடையிலகப்பட்ட சிறுசெடி-புல் முதலியன) இருதலைக்கொள்ளி எனும்பு, இருப்பின் பாவை, கல்லைப்பிசைந்து கனியாக்கி, கல்வி என்னும் பல்கடல், கற்றாவின் மனம் (கன்று ஈன்ற பசுவின் மனம்), தடங்கையின் வெல்லிக்கனி, திணி யார் மூங்கில், தோளாச் சகர (குளையிடப்படாத சகரைக்காய்), நச்சுமரம், நாய் சிவிகை ஏற்றுவித்தல், பசுமரத்தாணி அழைநாற்போல, பலாப்பழத்து ஈ, பாவிலை ஆடு குழல் பொய்வித்து, மத்து இரு தயிர், மரக்கண் முதலியனவாக மணி-

வாசகர் கையாண்டுள்ள உவமை மற்றும் உருவகம் சார் சொற்களும் தொடர்களும் திரு. பாலச்சந்திரன் அவர்களின் பார்வைக்கூடாக நடைமுறை வாழ்வியலுடனும் சராசரி வாசக அநுபவங்களுடனும் தொடர்புறுகின்றன. அவை தொடர்பான அறிவியல்சார் விளக்கங்களும் ஆங்காங்கே தேவைக்கேற்ப வாசகர் கவனத்துக்கு வருகின்றன.

திருவாசகம் தொடர்பான திரு. பாலச்சந்திரன் அவர்களின் இந்நூலாக் கத்திலே முக்கியமாகக் குறிப்பிடத்தக்க அம்சம் அதன் எளிமையான எடுத்துரைப்பு முறையாகும். 'புனைகதைக்கும் 'நேர்முக வர்ணனை'க்கும் பயன்படும் மொழிநடைகளை ஆங்காங்கே அவர் பயன்படுத்தியுள்ளார். அதேவேளை முக்கிய சிந்தனையம்சங்கள் இடம்பெறுமிடங்களில் மரபுசார் நம்பிக்கைகளை அனுசரித்து நின்றுநிதானித்து விளக்கியுரைக்கவும் செய்கிறார். இவ்வாறான அவரது எடுத்துரைப்பு முறையானது அவர் முன்னிறுத்தியுள்ள சமகாலத்த தலைமுறை சார்ந்த இலட்சிய வாசகர்களை, மரபுடன் இயைவிப்பதற்கான - அதாவது மரபு சார் அம்சங்களில் ஆர்வங்கொள்ள வைப்பதற்கான - ஒரு உத்தியாகவே பயன் பட்டுள்ளதை உணரமுடிகின்றது.

திருவாசகம் சார்ந்த முக்கிய அம்சங்களை விளக்கிப்பேசமுற்படும் ஒருவருக்கு அப்பாடல்கள் மீதான ஈடுபாடு மற்றும் அதன் உரைகளிலான பயிற்சி ஆகியன மட்டுமே போதுமானவையல்ல. அவற்றின் பின்புல அம்சங்களான அறநூல்மரபு, பக்தியிலக்கியமரபு, தத்துவமரபு போன்றவற்றிலான பயிற்சியும்

திருவாசகம் தொடர்பான திரு. பாலச்சந்திரன் அவர்களின் இந் நூலாக்கத்திலே முக்கியமாகக் குறிப்பிடத்தக்க அம்சம் அதன் எளிமையான எடுத்துரைப்பு முறையாகும். 'புனைகதை'க்கும் 'நேர்முக வர்ணனை'க்கும் பயன்படும் மொழிநடைகளை ஆங்காங்கே அவர் பயன்படுத்தியுள்ளார். அதேவேளை முக்கிய சிந்தனையம்சங்கள் இடம்பெறுமிடங்களில் மரபுசார் நம்பிக்கைகளை அனுசரித்து நின்றநிதானித்து விளக்கியுரைக்கவும் செய்கிறார். இவ்வாறான அவரது எடுத்துரைப்பு முறையானது அவர் முன்னிறுத்தியுள்ள சமகாலத்த தலைமுறை சார்ந்த இலட்சிய வாசகர்களை, மரபுடன் இயைவிப்பதற்கான - அதாவது மரபுசார் அம்சங்களில் ஆர்வங்கொள்ள வைப்பதற்கான - ஒரு உத்தியாகவே பயன்பட்டுள்ளதை உணரமுடிகின்றது.

அவசியமானதாகும். பாலச்சந்திரன் அவர்களுடைய இவ்வெழுத்தாக்கத்திலே அவர் மேற்படி மரபுகள் பற்றிய தேடல்களை மேற்கொண்டவர் என்பது தெளிவாகவே தெரியவருகின்றது. திருக்குறள், திருமுறை-திவ்ய பிரயந்தப் பாசரங்கள் மற்றும் சைவசித்தாந்த தத்துவ சிந்தனைகள் முதலியன தொடர்பான அவரது மேற்கோள்களும் விவரிப்புகளும் இதனை உறுதிசெய்வன. குறிப்பாக, வைணவ திவ்ய பிரயந்தப் பரப்பின் நம்மாழ்வார் பாசரங்கள் மற்றும் சித்தாந்த தத்துவநிதானி சார்ந்ததான மாதவச் சிவஞான முனிவரின் சிவஞானபோத மாபாடியும் முதலான ஆக்கங்களையும் உள்ளடக்கியதாக இவரது தேடல் விரிவுபெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

திரு. பாலச்சந்திரன் அவர்கள் மேற்படி இந்திய மரபுசார்ந்த சிந்தனை எல்லைகளுக்குள் மட்டும் நில்லாமல் அவற்றுக்கு அப்பாலும் உள்ள ஆன்மிக மரபுகளை உள்வாங்கிக் கொள்ள முற்பட்டுள்ளமையை இந்நூல்மூலம் உணரமுடிகிறது. இஸ்லாமியரின் 'நொழுகை' பற்றித் தரும் விளக்கம் (பக். 15-16), திருவாசகத்தை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தவரான G.U. Pope அவர்களின் ஒப்பீடுகள் பற்றிய செய்திகள் (பக். 94-95) இத்தாலியக் கவிஞன் Dante யின் Divine Comedy பாடல்கள் பற்றிய விளக்கம்(பக்.95-96) என்பன இவ்வகையின. உயிரானது இறைவனை அடைவதன் படிநிலைகள் தொடர்பாக Dante எடுத்துரைப்பவற்றை மணிவாசகரது சிந்தனைகளுடன் பாலச்சந்திரனவர்கள் தொடர்புறுத்தும் முறைமை சைவத்தத்துவ சிந்தனையாளர்களது கவனத்தைக் கவரக்கூடியதாகும்.

தொகுத்து நோக்கும்போது மணிவாசக அணியமும் என்ற தலைப்பிலமைந்துள்ள இந்த நூலாக்க முயற்சியானது திருவாசகத்தைச் சமகாலக் கல்விக்கூறலுடன் தொடர்புறுத்தும் ஒரு பயன்மிகு செயற்பாடு என்பதை உணரமுடிகின்றது. குறிப்பாக, 'சமய-தத்துவ மரபுகளைச் சார்ந்து நின்றனுகொண்டே புதிய சூழலுக்கு ஏற்பச் சிந்திக்கமுடியும் இனைய தலைமுறையினருக்கு இந்நூலாக்கம் ஒரு உந்துசக்தியாக அமையக்கூடியது' என்பதே இந்நூலாக்கம் தொடர்பான எனது கணிப்பாகும்.

கல்விநிலையிலும் பணிநிலையிலும் கணிப்பொறியாளராகத் திகழ்வவரான திரு பாலச்சந்திரன் அவர்கள் தமிழையும் சைவத்தையும் இவற்றை உள்ளடக்கிய இந்தியப் பண்பாட்டுச் சிந்தனைகளையும், தமது பரம்பரை மூலதனமாகக் கொண்டவராவார். ஈழத்திலே சைவத்தமிழ்ப் பேரறிஞர்களாகத் திகழ்ந்தவர்களான காசிவாசி செந்திநாதையர் (1848-1924) மற்றும் மகாவித்துவான் சி. கணேசையர் (1978-1958), 'மகாமகோபாத்தியாயர்' என்ற சிறப்பு விருதை இந்திய மண்ணில் பெற்றவரான இராம ஐயர் (1907-1987) ஆகியோர் இவரது குலமுதல்வர்கள் என்பது இங்கு பதிவுபெறவேண்டிய ஒரு 'வரலாற்று அம்சம்' ஆகும். இவ்வாறான ஒரு செழிப்பான மரபின் வாரிசாகத் திகழ்வவரான திரு. பாலச்சந்திரன் அவர்கள் ஞானம் இதழாசிரியர்களான திரு. தி. ஞானசேகரன் மற்றும் திருமதி ஞானம் ஞானசேகரன் ஆகியோரின் கைத்தன் என்பதும் இவர் தாம் எழுதிய 'அங்கோர்' உலகப் பெருங்கோயில் என்றநூலுக்காக இலங்கை சாஷித்தியமண்டல விருதைப் பெற்றவர் என்பதும் சமகால இலக்கிய உலகம் அறிந்த செய்திகளாகும்.

திரு. பாலச்சந்திரன் அவர்களது இம்முயற்சியும் அவருக்கு மேலும் பெருமை சேர்ப்பதாக அமையும் என்ற வாழ்த்துடன் எனது இவ்வணிந்துரையை நிறைவு செய்கிறேன்.

நூல் - மணிவாசக அணியமும்
ஆசிரியர் - ஞா. பாலச்சந்திரன்
பதிப்பகம் - ஞானம் பதிப்பகம்
விலை - 300/=
பக்கங்கள் - xvi + 112

கிடைக்கும் இடம்
ஞானம் பதிப்பகம்
3B, 46^{ஆவது} ஒழுங்கை
கொழும்பு - 6, இலங்கை
0094 112 568013
editor@gnanam.info

ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியம் என்றும் இதனொருப் பகுதியாக
பேர்காரணமாக ஏற்பட்ட ஈழத்தமிழரின் புலம்பெயர்வின் ஆரம்பகால

இலக்கியங்களிலிருந்து ஆற்றைவரையாக

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ள படைப்புகள் இடம்பெற்றுள்ளன

**125 கவிஞர்களின் கவிதைகள், 85 புலம்பெயர் சிறுகதைகள்
50 கட்டுரைகள், கலை இலக்கியம் சார்ந்த இருவரின் நேர்காணல்கள்**

ஒவிய/ ஒளிப்படக் கலைஞர்களின்

22 படைப்புகள்

ஆகியன இதனொருப் பகுதியில் அடங்கியுள்ளன

இந்த இதழில் இடம்பெறும் 50 கட்டுரைகளும்

அச்சுறுத்தலுக்காகவே எழுதப்பெற்றவை

புலம்பெயர் இலக்கியம், அதன் வரலாறு, புலம்பெயர் பண்பாட்டைப் பிரதிபலிக்கும்

புனைகதைகள், கவிதைகள், ஆய்வுகள், திரைப்படங்கள்

பற்றியவையாகக் **கட்டுரைகள்** அமைந்துள்ளன

புலம்பெயர் தேசங்களின்

இலக்கியச் செயற்பாடுகள்

தொடர்பாக ஒவ்வொரு நாட்டிலும்

இடம்பெற்ற இலக்கிய முயற்சிகள் பற்றிய

கட்டுரைகளும் இடம்பெற்றுள்ளன

கீழ்க்காணும் முகவரியில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்:

ஞானம் பதிப்பகம்

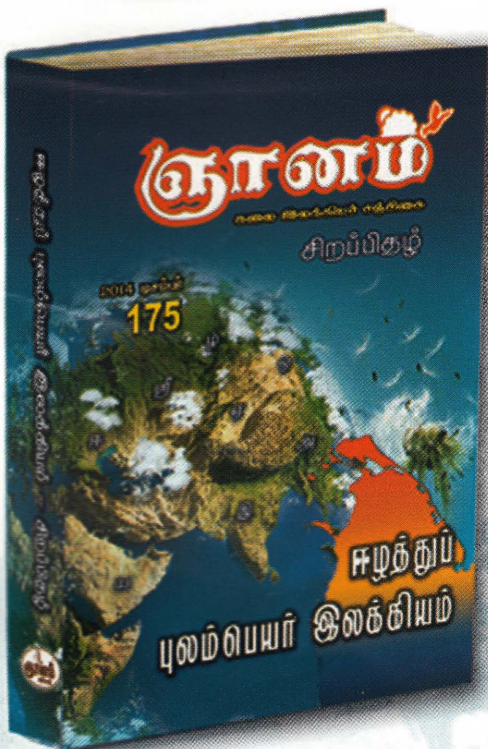
3-B, 46^{ஆவது} ஒழுங்கை

கொழும்பு -06

+94 112586013

+94 777306506

editor@gnanam.info

976 பக்கங்களில் வெளிவந்துள்ள

இச்சிறப்பிதழின் விலை ரூபா 1800/=

வெளிநாடுகளில் 30 அமெரிக்க டொலர்

Luckyland

**BISCUIT
MANUFACTURERS**

உலக சாதனை எங்கள் பாரம்பரியம்
பிஸ்கட்டிலும் தான் !

NATTARANPOTHA, KUNDASALE, SRI LANKA.
T: +94 081 2420574, 2420217. F: +94 081 2420740
E: luckyland@sltnet.lk